XXVIII. ÉVFOLYAM, 33. SZÁM.

Ára: 1,80 Ft

1972. AUGUSZTUS 17.

Ludas Matyi

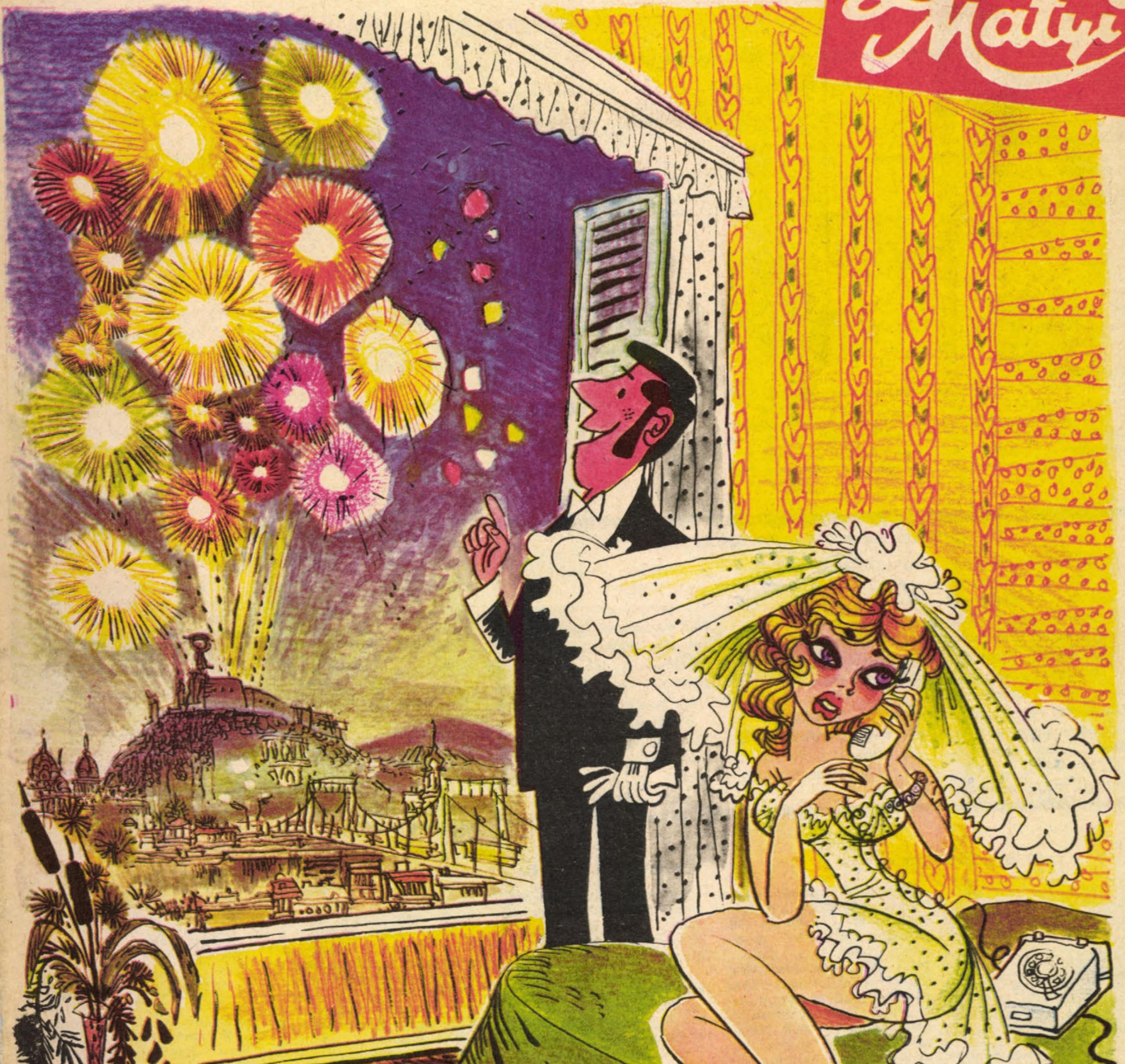

Endrődi István rajza

ÜNNEPI ESTE

— Halló, különleges tudakozó? Mennyi ideig tart még a tűzijáték?

KEDVES LUDAS!

AZ AUTÓTAXI VÁLLALAT MÉG NEM UNJA

Július 11-én, a reggel 5.45 órára rendelt taxi 5.32-kor érkezett a ház elé, s természetesen 21 forinttal indultunk. Gondoltam, előveszem a tavaly ez ügyben írott cikkemet, lemásolom, és várom türelmesen a választ, amelyben az Autótaxi V. majd elismeri, hogy megkárosított, és ismét visszatérít 12 forintot.

Történt azonban, hogy július 25-én 6.30 órára ismét taxit rendeltem, s ez a kocsi rekordot javított. 6.15-kor jelent meg, és 26 forinttal indultunk.

Mindkét esetben a Déli pályaudvarról küldték a kocsikat, s mindkét esetben tapasztaltam, hogy a hozzám közelebb levő két taxiállomáson hosszú sorban várakoznak a taxik.

A tavalyi és idei tapasztalataim, s több sorstársam vallomásai alapján világossá lett előttem, hogy nem a véletlen játékáról van szó. Ha létezik az Autótaxinál tervszerű munka — ez az!

Így kell feleslegesen „üzemeltetni” a kocsikat, így kell indokolatlanul növelni a csúcsforgalmat, és így kell megfizettetni az utassal az üres kilométereket.

Az igazsághoz tartozik azonban, hogy a jól nevelt kisasszony mindenkor megkérdezi: „Ha nincsen a közelben kocsi, küldhetünk messzebbről?” Én (és azt hiszem, minden „előrendelő”) igennel szoktam válaszolni. Tehát én jogosítottam föl... Tehát bocsánat... Tehát:

Nagyon hálás vagyok, kedves Autótaxi, hogy nem Mátyásföldről tetszik kocsit küldeni budai lakásomhoz, hiszen én úgysem tudom ellenőrizni, hogy az adott időben van-e közelebb is kocsi. Ezt csak önök tudják megállapítani — ha akarják. De miért akarnák...?

S. L.

MITŐL RETTEG RETTEGI?

A Városmajori Színpadon játszom, „A szabin nők elrablása” című zenés bohózatban, Rettegi Fridolin ripacs-színigazgató szerepét. Csaba utcai lakásomból az utam egyenesen vezet le a kedves szabadtéri színpadhoz. Ezt az utat azonban estéről estére rettegve teszem meg, mert a Ráth György és Roskovics utcai szakaszon a rozoga, kitöredezett lépcsőkön a közlekedés életveszélyes! Attól félek mindig, hogy egy este hiába vár a közönség, mert én a lépcső alján csücsülök kibicsaklott bokával, vagy kificamodott karral. Eddig ettől még a jó szerencsém megmentett. Nem kellene azonban mindent a jó szerencsére bízni, jó volna, ha a tanács mielőbb gondoskodna a lépcsők kijavíttatásáról.

Bilicsi Tivadar

KI VESZI ÁT A TALÁLT TÁRGYAT?

Fonyódról Balatonföldvárra utaztunk. A vagon, amelyikben ültünk, az 5418. számot viselte. Szemünk hirtelen a csomagtartóra tévedt. Uramfia, egy levéltárca pihent ott! Benne több igazolvány, többi között egy személyazonossági igazolvány is.

Jött a kalauz, nem vette át, mondván, ő a végállomásig megy, ki tudja, mikor kapja meg az illető, adjuk le a következő állomáson.

Földvárra érve, szóltunk az ügyeletet teljesítő vasutasnak, hogy hoztunk egy talált tárcát.

— Jaj, kérem — sziszszent fel a vasutas — sok azzal az adminisztráció, adják át annak, akié.

— Nem ismerjük — érveltünk.

— Akkor vigyék a rendőrségre!

Álltunk és néztünk. Mit tehettünk? Megkerestük a rendőrséget — mert mi makacs emberek vagyunk — ott végre átvették a megtalált iratokat.

Ebből is látszik, hogy nemcsak elveszíteni, de találni is kellemetlen valamit!

Takács Paula

GYERMEKBÁNAT

A tóalmási képeslapok még őriznek egy kedves látványt: a SZOT-gyermeküdülő taván csónakázó gyerekeket. Mind ez csak tavaly volt valóság. Az üdülő gyerekeket ma már közel sem engedik a tóhoz, mert zavarják a horgászokat.

A sekély, a csónakázó gyerekekre veszélytelen tavacskát, kikotortatták és átengedték egy horgásztársaságnak, mely halakat hozatott bele. és elvárja a kis üdülőktől, hogy lábujjhegyen járjanak, ne zavarják szórakozásukat.

A gyerekek azt mondogatják most: Tóalmáson minden jó, csak a tó „almás”.

(á. h. l.)

JOBB A GALAMBPOSTA?

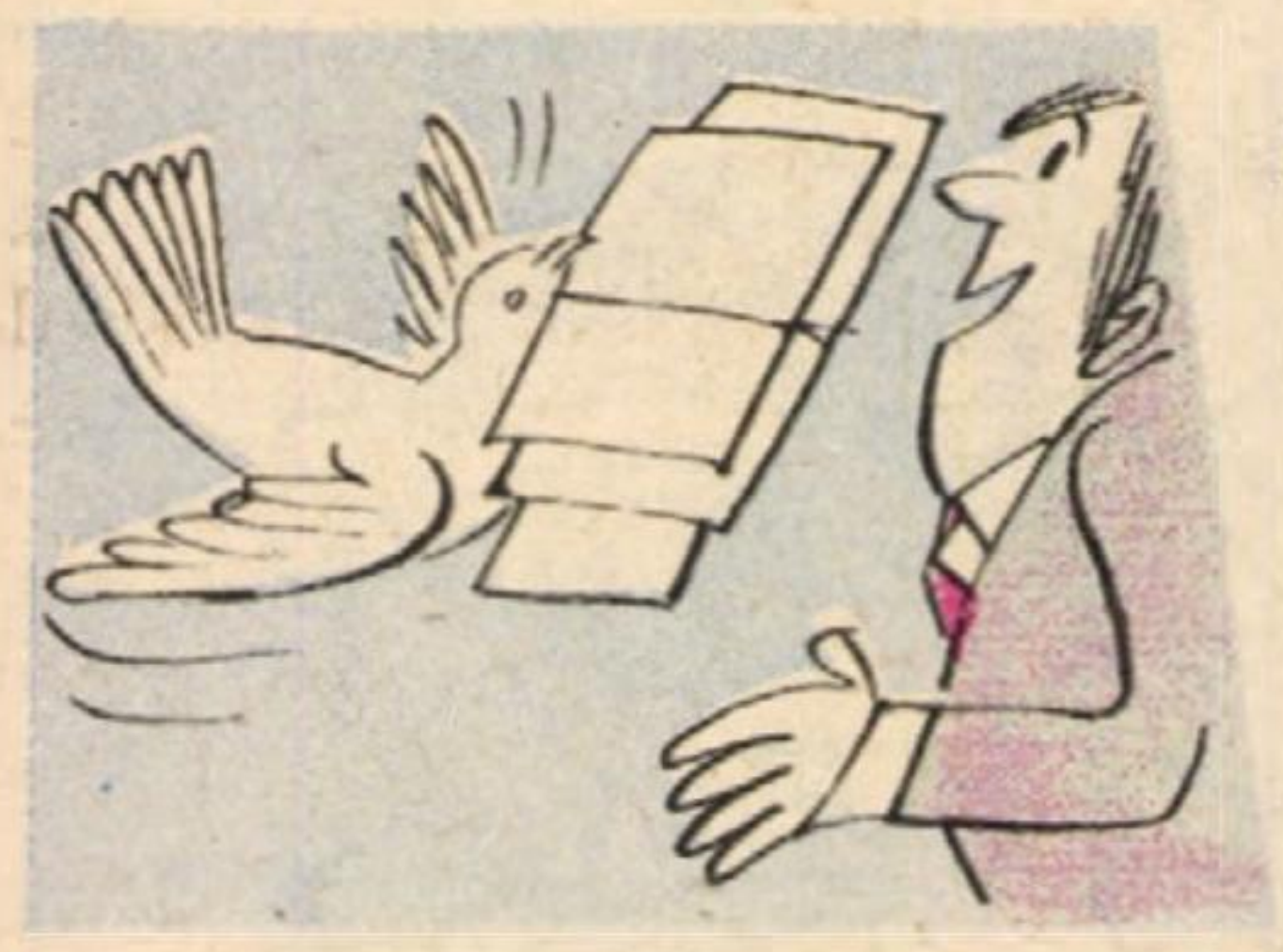

Férjemmel együtt gyakorlati foglalkozást tanító, barkácsoló pedagógusok vagyunk. Amerikai rokonunk ezért 1971. január 1-től előfizetett részünkre Clevelandban a Popular Mechanics című technikai folyóiratra. Így már 19 darab boldog tulajdonosai lehetnénk (havi lap), ha rendszeresen hozná a posta. Azonban csak 8 darabot kaptunk eddig össze-vissza, indokolt az a kívánságunk, hogy ezentúl hiánytalanul megkapjuk az elmaradt és az új példányokat is.

Érdeklődésünkre a helyi postavezető azt mondta, sok kézen megy keresztül, senki sem tudja kinyomozni, hol vész el. Kérdésem, ha valóban így van, nem lenne jobb a galambposta?

Darida Istvánné
tanár
Csongrád

BURA, TOK NÉLKÜL

Számtalan trabantos társammal együtt szeretném tudni, miért nem lehet a 601-es Trabantra már évek óta stoplámpa-burát kapni?

Azért is érthetetlen ez számomra, mert tokkal együtt árulják, de így kb. 240 forint, tok nélkül meg 40 forint lenne, ha lenne.

A bura általában „tok nélkül” szokott megrepedni, eltörni, s az ilyen egyszerű alkatrészcserét minden trabantos el tudja végezni pár perc alatt, de nem szívesen dob ki emiatt kétszer 200 forintot (mert a burának színben egyeznie kell), inkább — önhibáján kívül — vállalja a kockázatot, hogy a repedt buráért a rendőr figyelmeztesse.

Jó lenne, ha ilyen egyszerű alkatrész miatt nem kellene naponta megszegnünk a KRESZ-t!

Somogyi Ferenc
Kondorfa

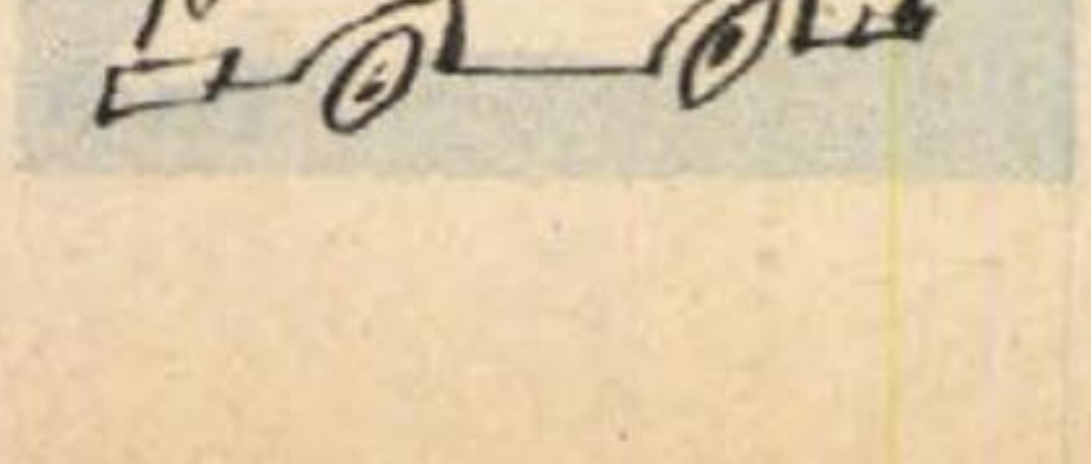

ÜDÜLŐHELY, KISEBB HIBÁKKAL

Nemrég olvastam, hogy Pilisszentkeresztet is üdülőhelységgé nyilvánították. Joggal! Mert ez a csodálatos levegővel rendelkező, gyönyörű környezetével hívogató vidék vonzza az üdülni vágyókat.

Éppen ezért érthetetlen, hogy a község vezetősége nem fordít gondot a tisztaságra. A falu teljes szélességében átfolyó patak medre most csúf szeméttelep. Kimustrált, ócska fazekak, cipők, matracok, eldobott paplanok „díszlenek” mindenütt. Nem éppen üdülőközségnek való cégér. Igazán kijelölhetnének egy szemétlerakodóhelyet, hogy megmentsék ezt a kedves kis patakot.

Tavaly nyáron is itt üdültünk. Akkor még kapható volt zacskós tej is. Ezen a nyáron már „kivonták” a forgalomból. A kannatej fél órán belül elfogy. Kitűnő kalácsot, kuglófot árusítanak, de a kenyér minősíthetetlen.

Sz. I.-né
budapesti üdülő vendég

SENKI FÖLDJÉN?

Július 17-én délben a 02-es telefonszámon feladtam egy táviratot a diósdi Kodály Zoltán utcába. Másnap kiderült, hogy a 3651 számon felvett távirat nem érkezett meg a címzetthez. Reklamációmra néhány óra múlva közölték velem, hogy a táviratot nem fogadta el sem az érdi, sem a diósdi postahivatal, mindenik szerint a másikhoz tartozik ez az utca.

A 02-es központ ezzel a felfedezéssel a megbízást teljesítettnek tekintette. Eszükbe sem jutott erre engem a távirat felvételekor figyelmeztetni, és arra sem, hogy esetleg tamtamdobbal vagy jelzőtüzekkel próbáljam az üzenetet továbbítani. A reklamáció azonban nem volt eredménytelen. Önként felajánlották, hogy nem terhelnek meg a távirat költségével. Még szép tőlük...

Fái Lászlóné
Budapest XI., Bartók B. út 38.

KI MIT KERES?

Hetek óta keresek az üzletekben jénai cumisüveget, de seholsem kapok. Hol tudnék vajon hozzájutni, sürgősen, mielőtt még a fiam legénnyé cseperedne?

Máté Imréné
Bp. XIII., Dévényi út 18.

Sem a községünkben, sem Debrecenben nem kapok hatásos légyirtó szert. Talán a téli időszakban dobják majd piacra?

Vida Józsefné
Józsa

TINTACSEPPEK

APRÓHIRDETÉS

Kaktuszt cserélek pálmaággal
és nyugodt öregségemet
viharos, hazárd ifjúsággal.

ZSEBTÜKÖR

A gömbölyű és domború, de görbe
tükrömbe nézz, kíváncsi szemű törpe:
az ég s a föld befér e kis tükörbe.

DALFESZTIVÁL

Börzsönyben szabadtéri koncert
jókedve verte fel a kertet,
sárgarigók, csízek, pacsirták
új slágereket énekeltek.

MÚLÓ BAJ

Az ifjúság múló baj, mint a nátha,
körzetünk képzett, derék doktora,
az Idő háziszerrel kikúrálja.

Bródy László

AMERIKAI MUNKALEHETŐSÉG

Erdei Sándor rajza

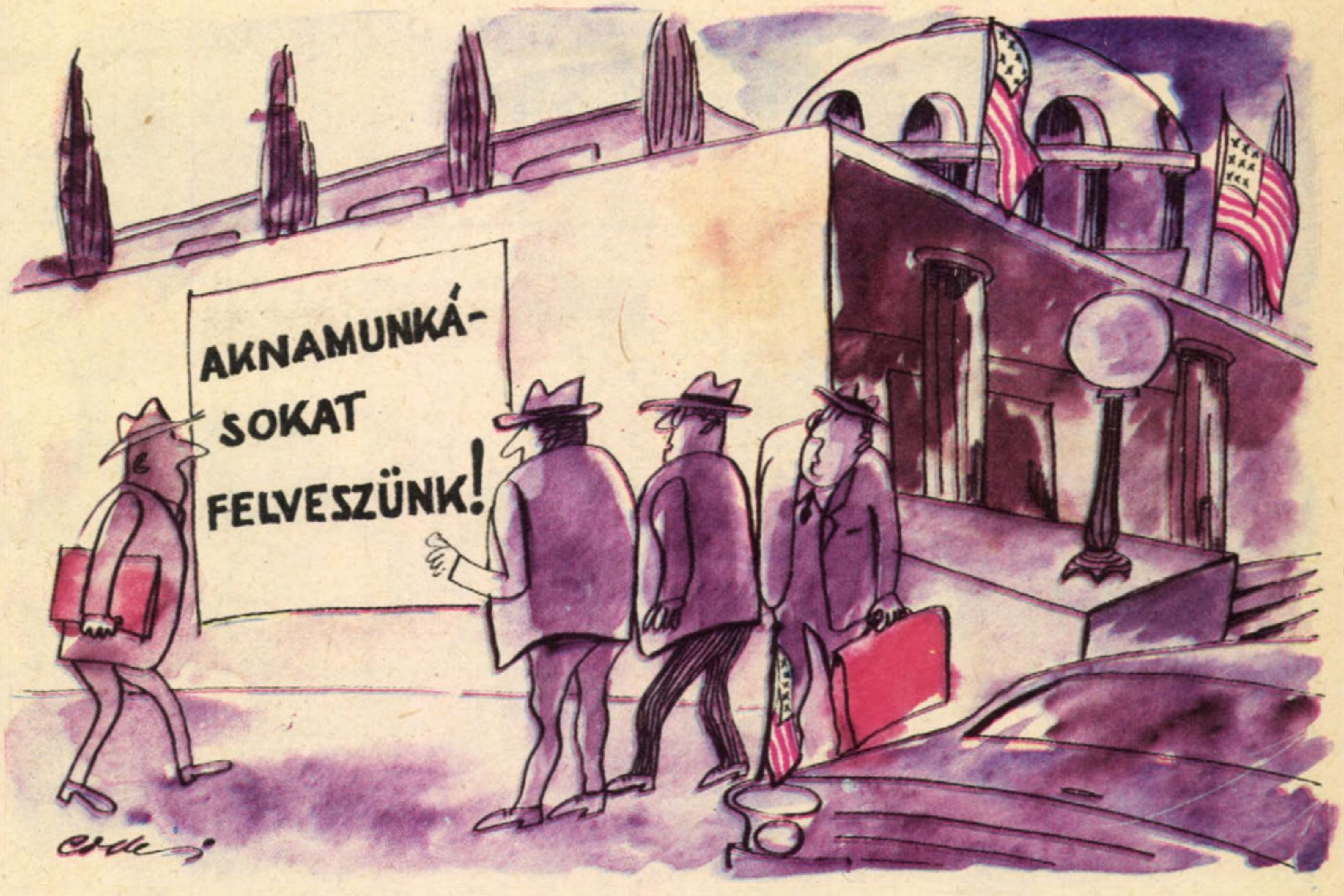

AKNAMUNKÁSOKAT FELVESZÜNK!

KÉRVÉNY 1897-BŐL

Most kaptam kézhez a Középiskolai Tanáregyesület 1897. május 5-én kelt kérvényét. A „Források Budapest múltjából” című könyv második kötetének 148. oldalán bukkantam rá és bár a címzett nem én vagyok, hanem a nagytekintetű Székesfővárosi Tanács, a beadványra én válaszolok.

*

Középiskolai Tanáregyesület, Budapest! Önök hetvenöt esztendővel ezelőtt kérvényt nyújtottak be a *„városliget liget-jellegének visszaállítása iránt”*. Idézek a kérvényből:

„Bár évek hosszú során át mind az illetékes tényezők, nevezetesen a Nagytekintetű Tanács, mind a közönség, mind pedig a napi sajtó buzgón fáradoztak azon, hogy a városliget ligetjellege fönntartassék; egyes sajátságos körülmények folytán mai napig addig jutottunk, hogy ezen szándék megvalósítása komoly veszélyben forog... A liget már évek óta pusztul és pusztulása már eddig is veszedelmes arányokat öltött.”

A városliget sorsát én is szívemen viselem, mert gyermekkoromban minden szabad időmet a lizsében töltöttem és csak késő este mentem haza, amikor meggyújtották a gázlámpákat. A lizsében fociztam, hintáztam, tanultam és később, amikor felserdültem, itt csókolóztam először, a Washington-szobor mögött.

Éppen ezért teljesen együtt érzek Önökkel, amikor elpanaszolják, hogy az 1885-ös országos kiállítás után valamennyire helyreállították a ligetet, de az épületek száma — sajnálatos módon — megszaporodott: vendéglő, kioszk, artézi fürdő, korcsolya-pavilon, lóvasúti várócsarnok, nyári színkör, iparcsarnok, királyi pavilon, történelmi képcsarnok stb. *„A legkétségbeejtőbb irtást azonban a lefolyt ezredévi kiállítás okozta, amely az ezredév emlékéül a pesti oldal egyetlen ligetét elpusztította.”*

Fantasztikus! Fel vagyok háborodva! Visszamenőleg! Pláne, ha ilyeneket olvasok: *„A székesfőváros erősen kikötötte ugyan, hogy a fákat és a facsoportokat lehetőleg kímélni kell, de bárki tapasztalhatta, hogy a »lehetőleg« milyen rugalmas szó”.*

A városliget 1896-os pusztulása annyira feldühített, hogy elhatároztam: szólok Baróti Géza kollégámnak, a Magyar Nemzet főmunkatársának, írjon cikksorozatot erről a témáról, ő ugyanis személyesen ismer minden fát és ha kell, még a császárhoz is felmegy a fák érdekében... De aztán eszembe jutott, hogy azóta hetvenöt év telt el... Ezalatt a hetvenöt esztendő alatt számos alkalommal rendeztek nemzetközi vásárt a ligetben és minden vásár nagyobb volt, mint az előző évi... A Tanáregyesület tisztelt urai arról sem tudnak, hogy a második világháborúban — igen, uraim, két háború volt azóta! — tankcsata dúlt a városligetben.

„A fák pusztításának módszerével végre szakítanunk kell” — írják Önök a kérvényükben, és Párizs példájára hivatkoznak, ahol *„Néhány évvel ezelőtt egy pályaudvar kibővítése miatt néhány fát kellett volna kivágatni. A parlamentben emiatt meginterpellálták a belügyminisztert, s a felháborodás oly nagy volt, hogy az a nyílt ülésből küldött ki egy főhivatalnokot, ki a pusztítást a helyszínen megakadályozta.”*

A példa valóban szép. Nekünk is így kellene harcolnunk minden egyes fáért. És úgy, ahogy Önök tették 1897-ben, pedig akkor még nem is volt szmog, a gyárak füstje még nem veszélyeztette az emberek életét és nem ismerték ezt a szót, hogy „környezetvédelem”.

Tisztelt Tanáregyesület! Örömmel közlöm Önökkel, hogy a Fővárosi Tanács — szem előtt tartva az Önök által is felemlített hygienikus és aesthetikai szükségleteket — úgy döntött, hogy ezentúl Lágymányoson rendezi a vásárokat, tehát mindannyiunk kedvenc Városligete végre visszakapja liget-jellegét. Remélem, ezzel a válasszal elégedettek lesznek. Maradtam tisztelettel:

Mikes György

RELATIVITÁS

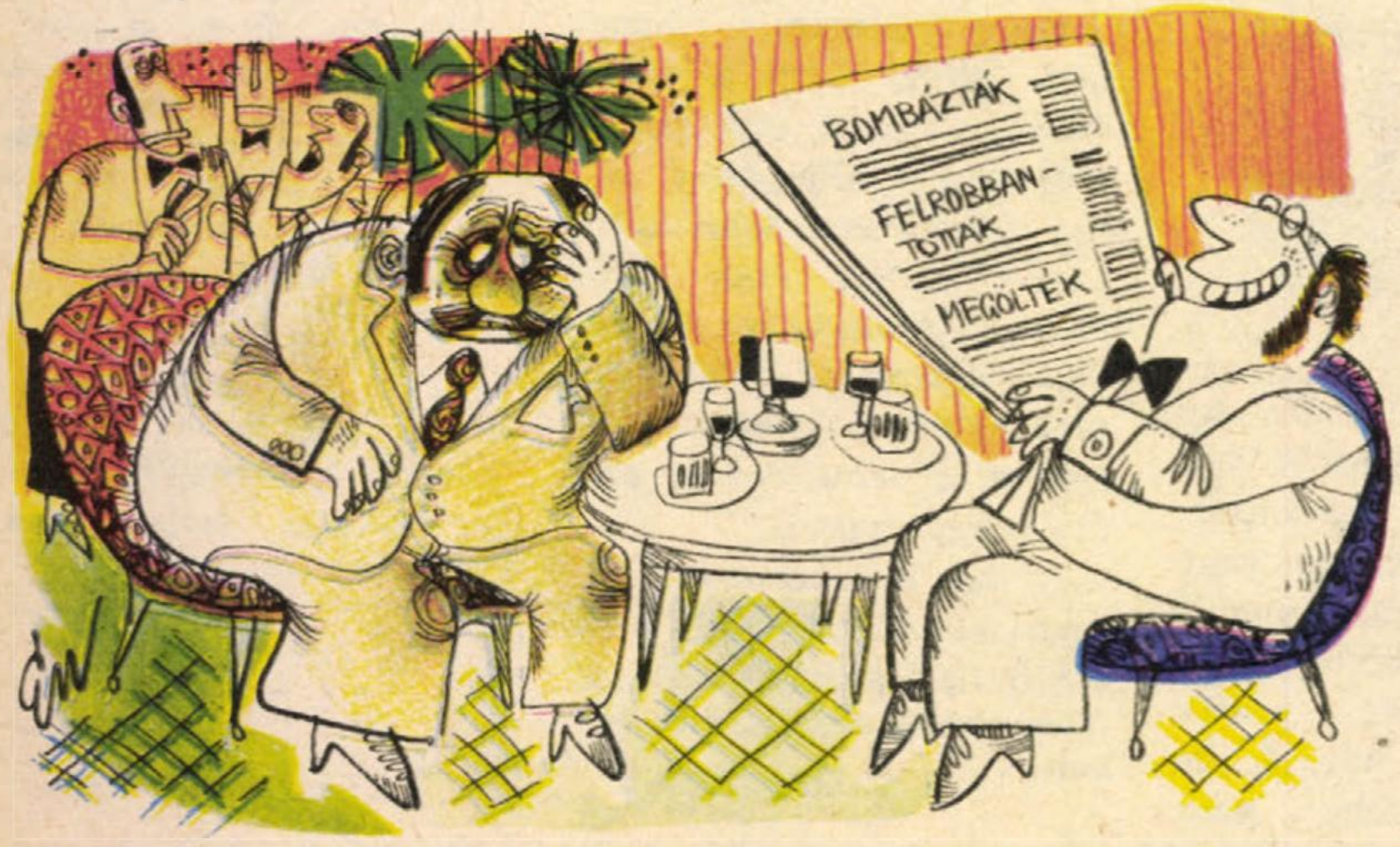

– És maga még azon kesereg, hogy megcsalja a felesége!...

NOSZTALGIA

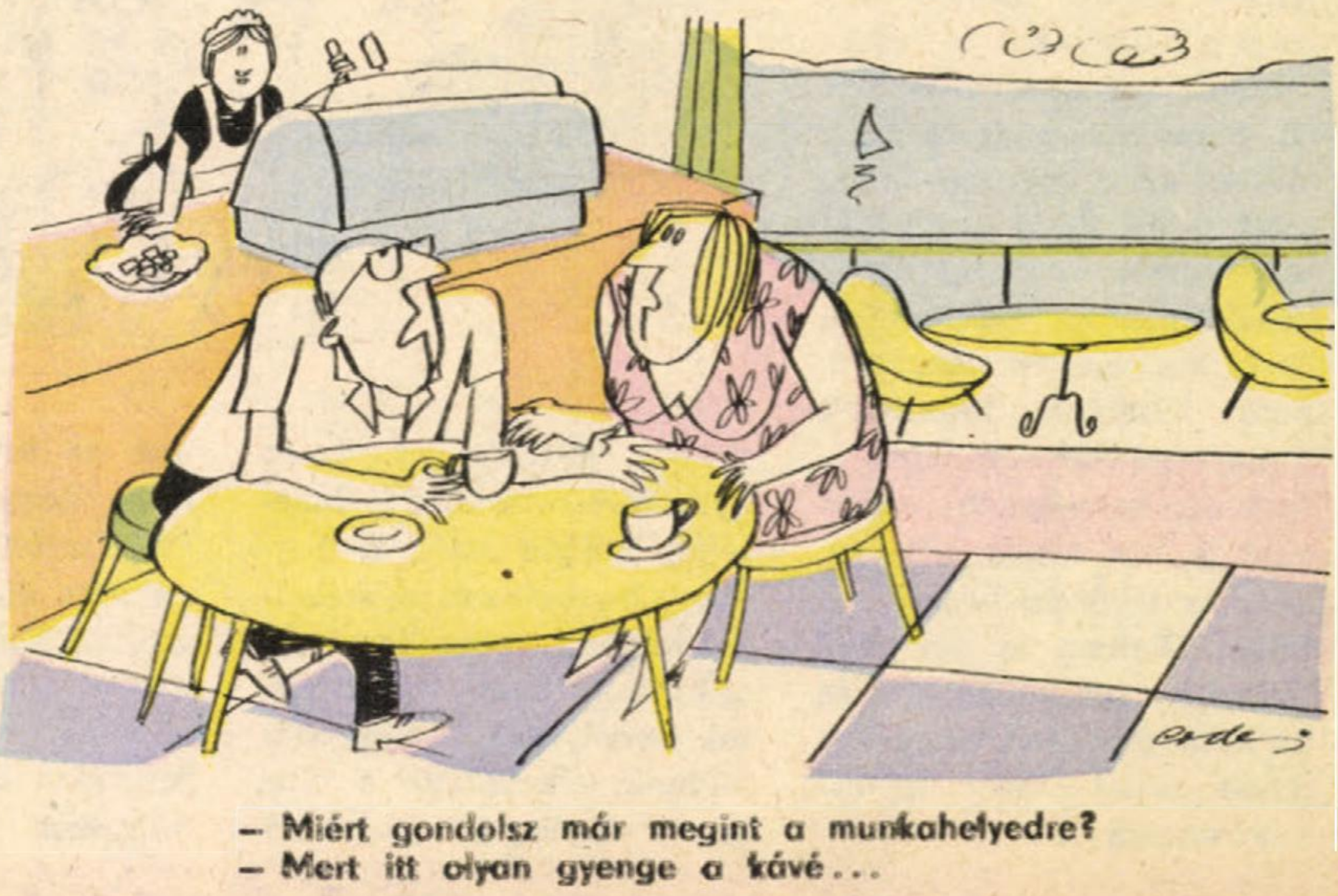

– Miért gondolsz már megint a munkahelyedre?
– Mert itt olyan gyenge a kávé...

SAKKCSATA

Gerse László rajzai

MENEKÜLÉS

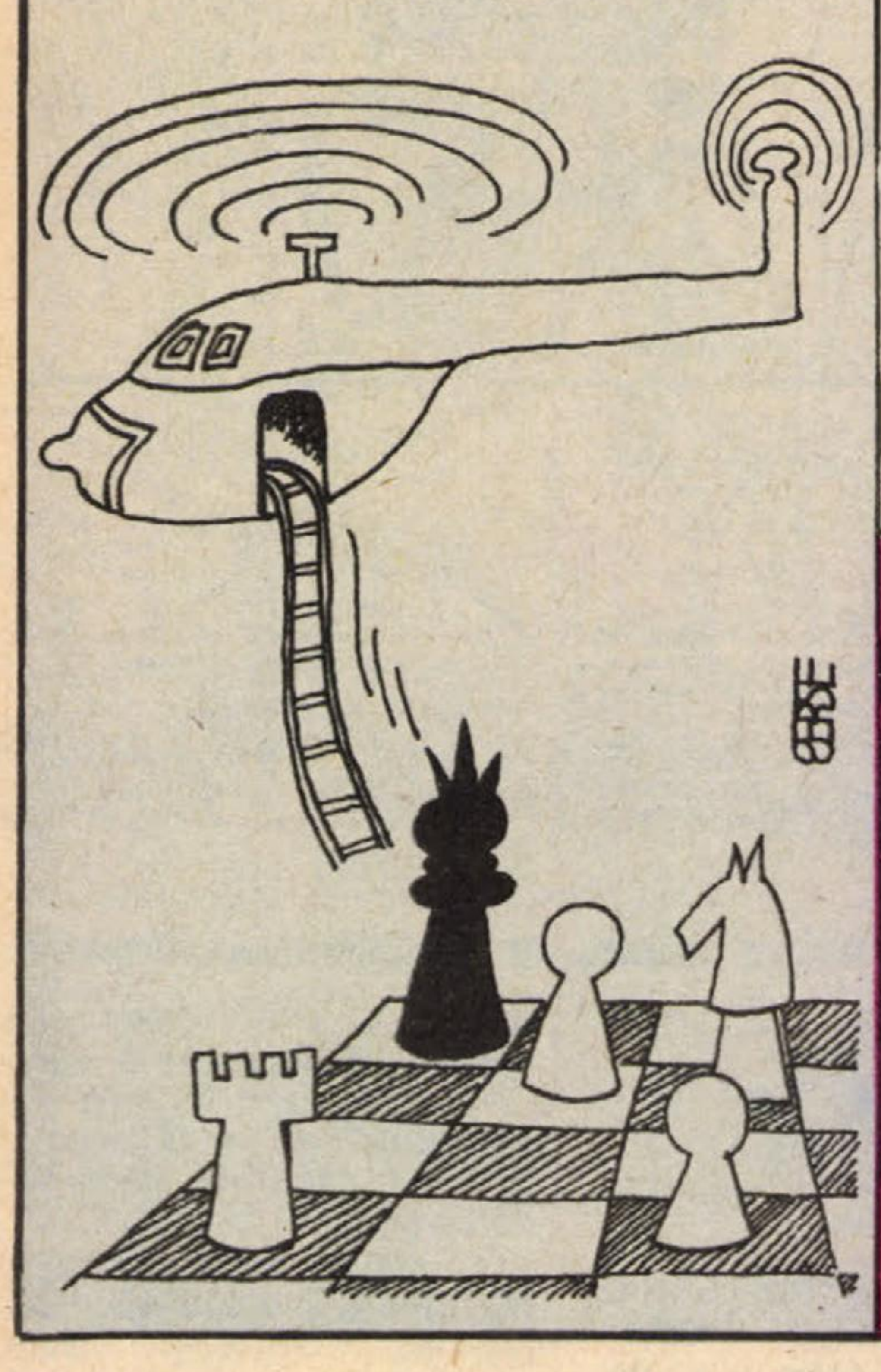

MEGFONTOLT TÁMADÁS

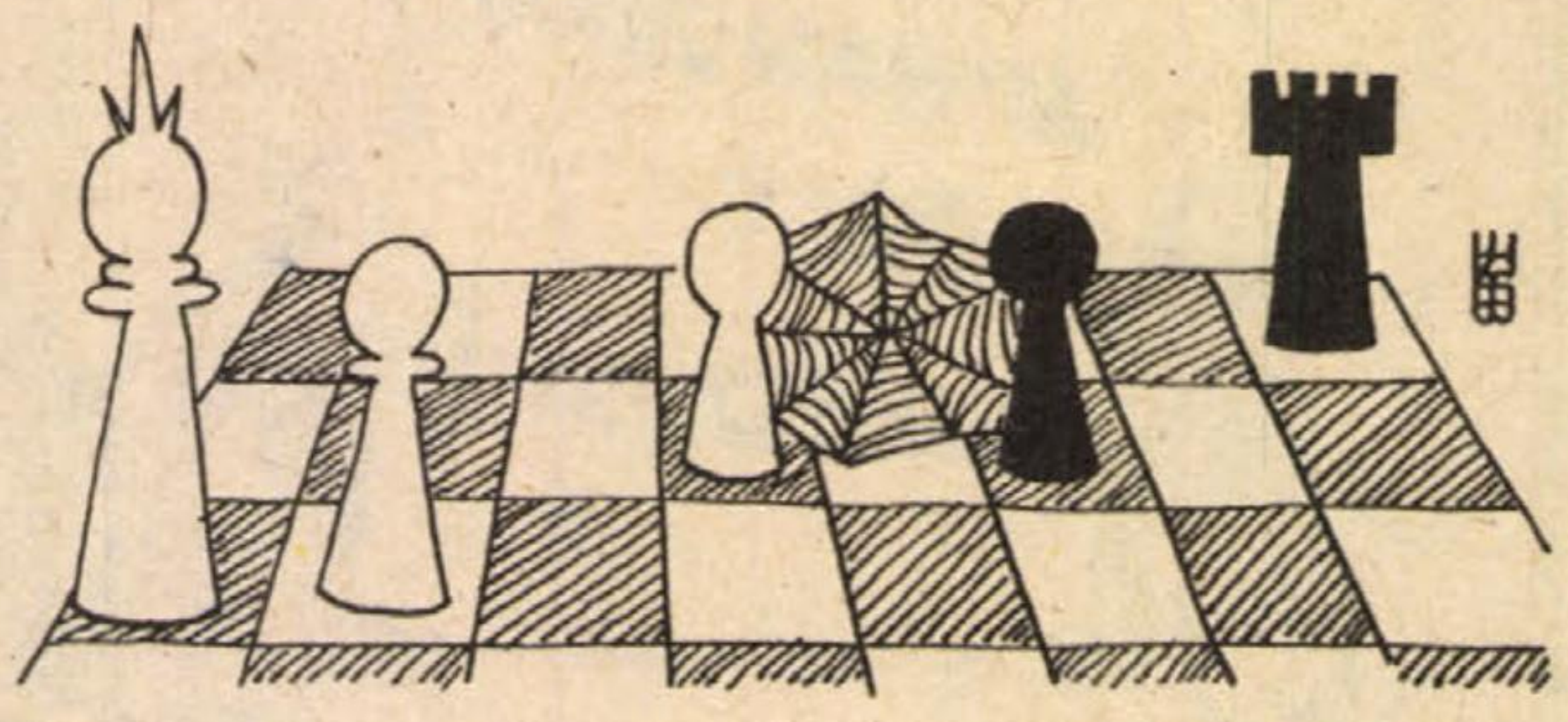

ERŐSÍTÉS

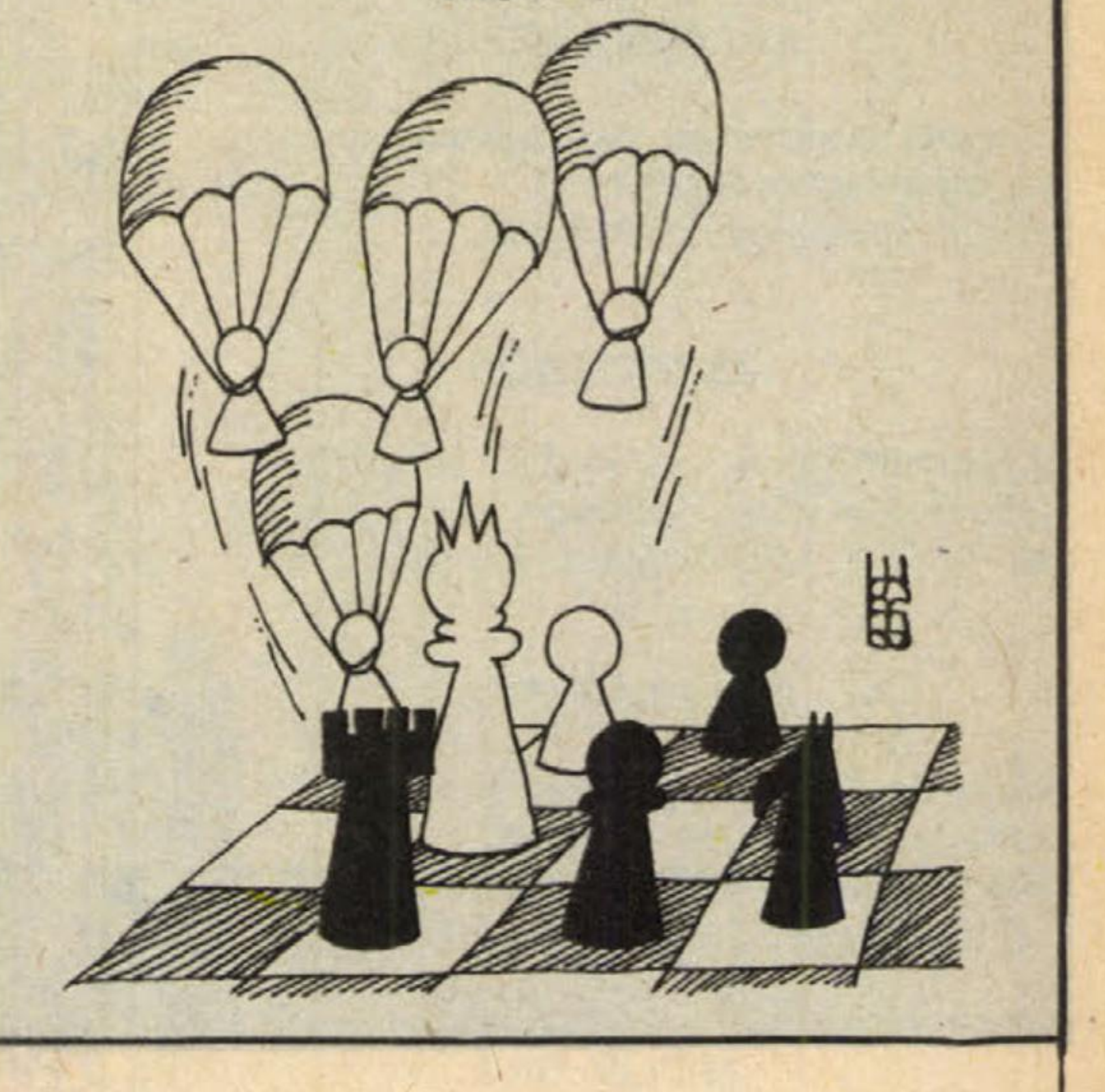

AZ ÁRULÓ

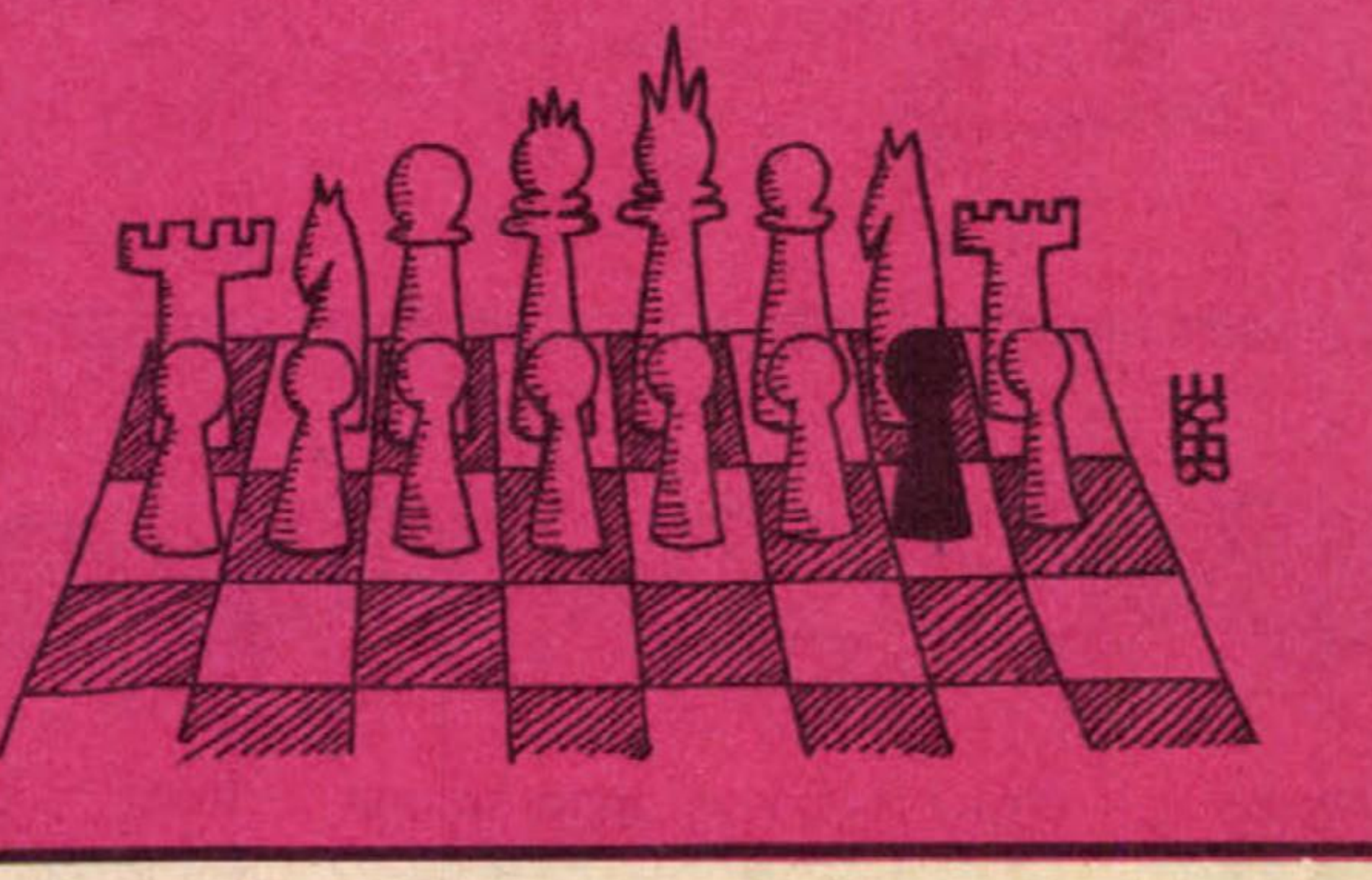

A FELDERÍTŐ

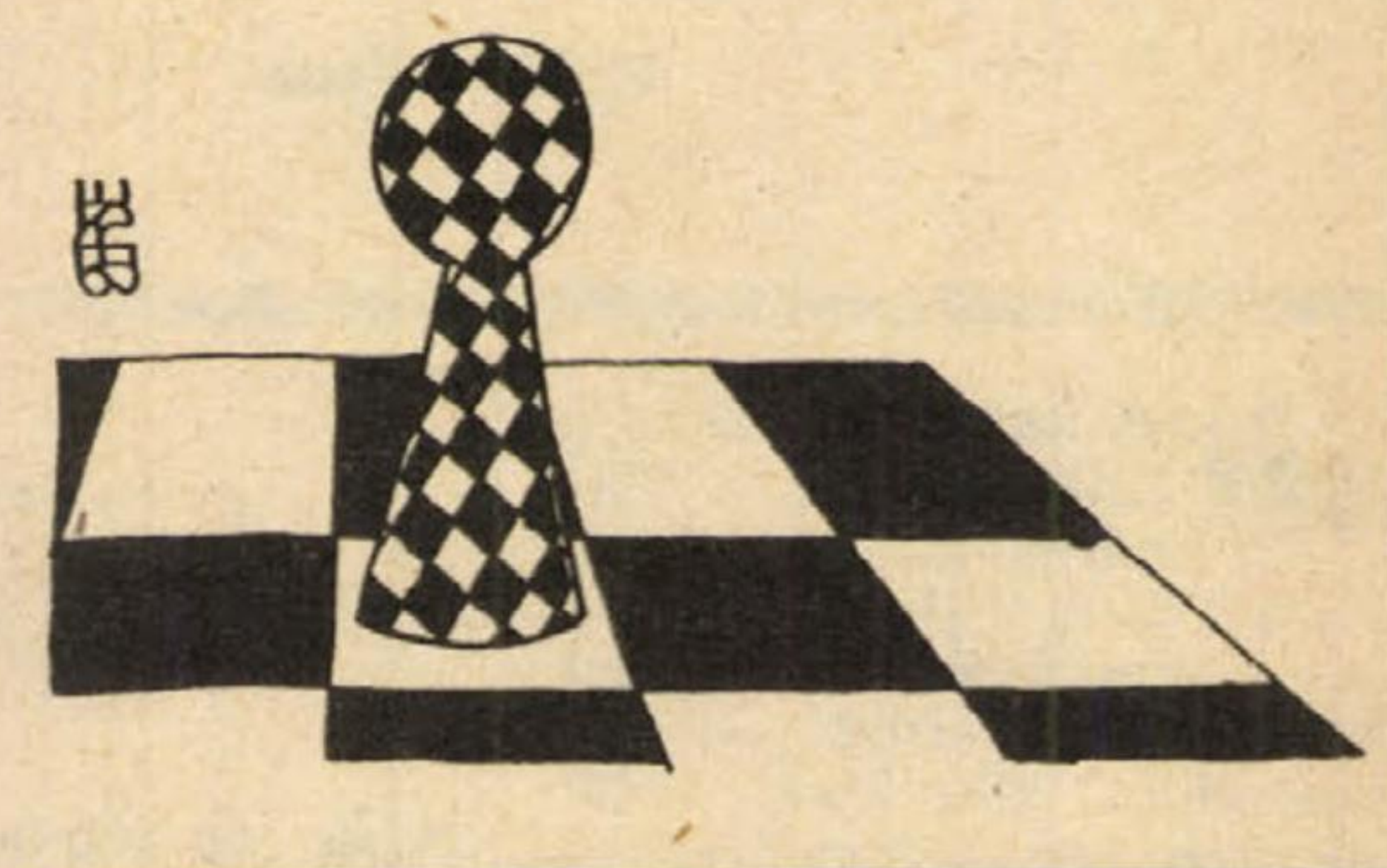

CSÓKOLJ MEG A VILLAMOSON

Talán az utolsó ülőkalauz mondta nekem a tizenkettesen, a budai hídfőnél, útban Pest felé, a Margit-hídon de lehet, hogy az utolsó előtti volt. „Tessék nézni” — mutatott az ajtó melletti ülésre —, „az autóbusz nyilvános hely és az a kislány egyáltalán nem zavartatja magát, aprócska miniszoknyájával beleül a farmernadrágos fiú ölébe. Nem azért, mintha nem volna hely, mert tetszik látni, szemben is, oldalt is kivételesen van elég ülőhely, de a kislány mégis odaül. Amint tetszik látni, átkarolja a fiú nyakát és összekulcsolt két kezével lehúzza magához a fejét úgy, miként azt a moziban látta, hogy a fiú szája az övével találkozzék. És ez így megy végállomástól végállomásig és vissza. Ketten, összesen, nem lehetnek idősebbek harmincöt-harminchat évesnél. Én egyedül annyi vagyok, de tessék elhinni, nem az irigység beszél belőlem. Nekem is van egy tizenhat éves kislányom, és ha arra gondolok, hogy egy másik autóbuszon ő ugyanezt csinálja...”

Ha már így szóba elegyedtünk, megjegyeztem, hogy nézetem szerint — mint az autóbusz hivatalos közegének — az ilyen illetlen dolgokba illenék beleszólnia.

— Ha bolond lennék! — horkant fel a derék atya, és kifejtette: noha tudja, hogy a felnőttek és a jobb ízlésű fiatalok is szinte kivétel nélkül elítélik az ilyen nyilvános szerelmi jeleneteket, mégis kitör a botrány, ha beleszól a szerelmeskedők dolgába. Az autóbusz utasai, ki tudja, mi okból, két pártra szakadnak, elkezdődik a vita, amely esetleg a tettlegességig is fajulhat. Ezt ő nem vállalja.

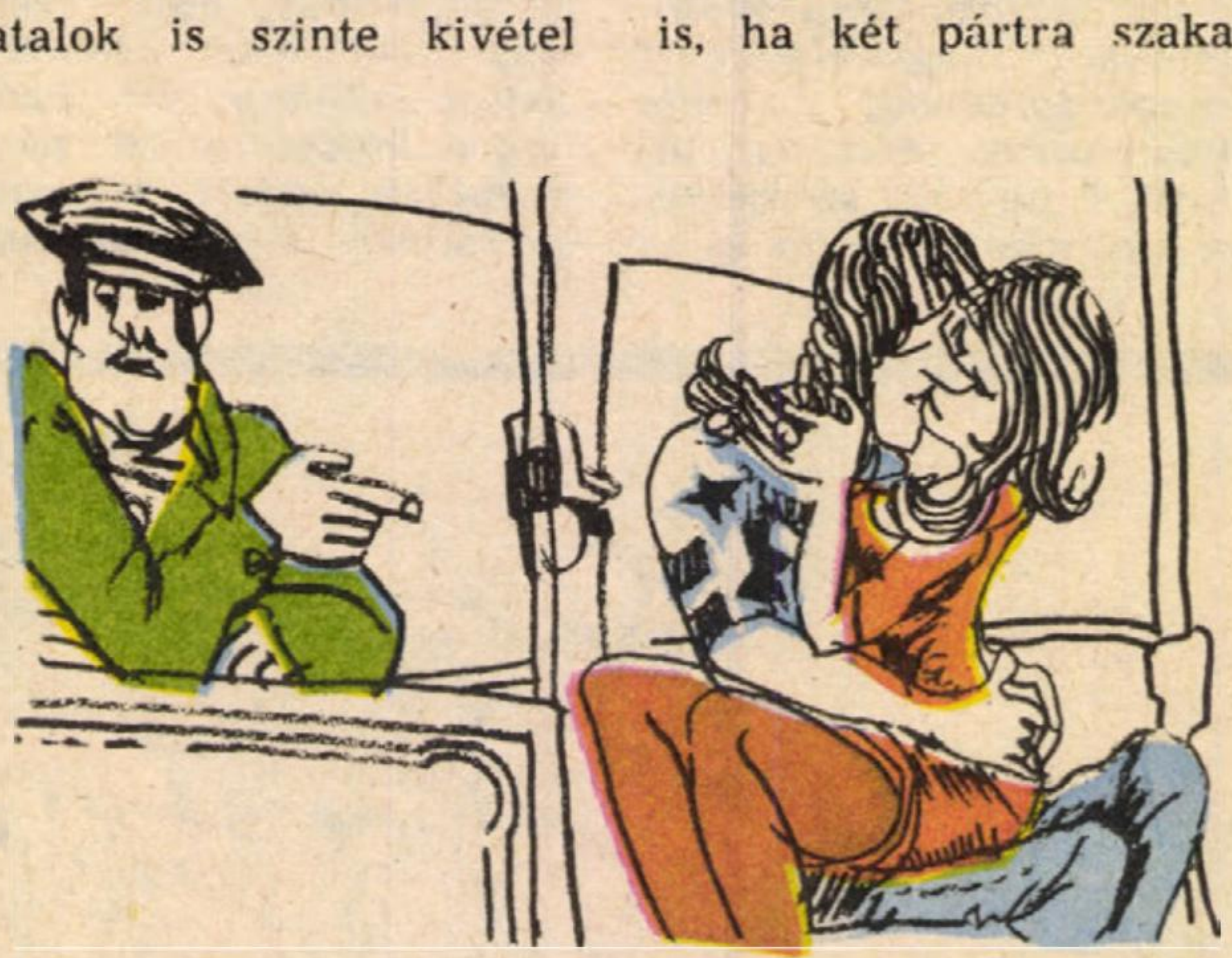

Leszálltam és így nem volt alkalmam meggyőződni arról, hogy a kislány valóban a végállomásig húzta-e összekulcsolt két kezével maga felé a fiút. De elhatároztam, hogy (nem először) szóvá teszem ezt a jelenséget, még akkor is, ha két pártra szakadnak az olvasók, mert egy kissé kényes témáról van szó. Legfeljebb, gondoltam, néhány elmarasztaló vagy esetleg fenyegető levelet is kapok, ilyesmiben az úgynevezett kényes témák megírása után már jó néhányszor részem volt. Könnyen támadható vagyok; mit is szólhatnék, ha szememre vetik, hogy jócskán túl jutottam életem delén; könnyen beszélek, más súlycsoportba tartozom, irigy vagyok és nem értem meg a tizenéveseket.

Hát meg lehet azt érteni, amit nyilvánosan művelnek?

Ma már ott tartunk, hogy mindenütt szenvedélyesen csókolóznak és fogdossák egymást: autóbuszon, villamoson, járdaszigeten és villamossínek között. Miért teszik ezt nyilvánosan, a járókelők szemeláttára és nem szűnő csodálkozására?

Meggyőződésem, hogy nem azért, mert a múlt évben slágerré lett „Csókolj meg a villamoson” című táncdal erre felbiztatta őket. Ennyire naiv nem vagyok. Amikor még nem vált slágerré ez a táncdal, már akkor is jelen volt a nyiltszíni nemi élet és azóta is így maradt.

És így is marad, hacsak nem szólunk közbe és valamit nem teszünk a közízlés védelmének érdekében.

Földes György

OLIMPIAI „MELLVÉD”

Hogyan is fogalmazzuk meg a dolgot? Még nem kezdődött meg a müncheni olimpia, de máris heves küzdelem folyik Dr. Emmy Schwabe úrnő és beosztottjai, a mintegy 1000 főnyi vendéglátó kisasszony (hostess) között. Emmy asszony ugyanis szigorúan megtiltotta, hogy a különféle irodákban, sajtóközpontokban, az olimpiai faluban stb. dolgozó hölgyek túlságosan hangsúlyozzák kebelbeliségüket, esetleg mély kivágással, átlátszó felsőrészek segítségével, vagy éppen azok nélkül (ilyen javaslat is elhangzott). A vezetőnő ezzel akarja megvédeni egyrészt honfitársnői erkölcseit, másrészt a világ ifjúságát a „mellső” támadásoktól, izgalmaktól. Azt óhajtja, hogy a „hostess”-ek hagyományos bajor népi ruhát öltsenek, a megszokott kékfehér színben. A nők viszont lázadoznak, s nem látják be, miért kell női mivoltukat bajor népi viseletbe rejteni, amelyben mindentől eltekintve, nyáron nagyon melegük lenne.

Inkább legyen másoknak melegük!

FILATELISTA HORGÁSZ

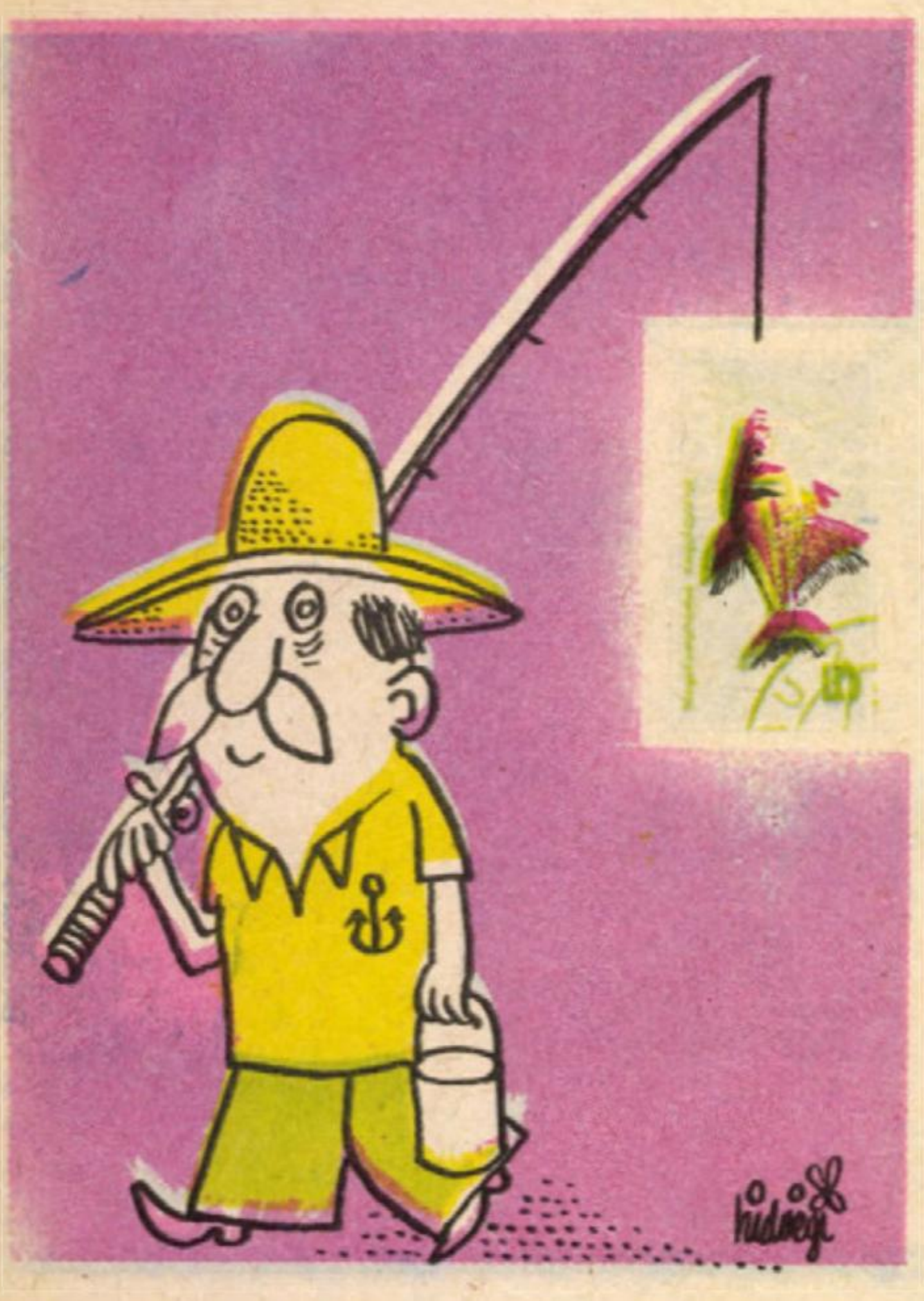

TERELÜNK

Terelőút Pesten, Budán,
Mindenütt ezt lehet lelni,
Terelőpulikkal kéne
Budapestet felszerelni.

Azt hiszem, hogy ötletemet
Sokan fogják megköszönni,
S bizonyos, hogy sok vidéki
Puli óhajt Pestre jönni.

Nagy élményük lesz Budapest,
Ahová már régen vágytak,
Ennyi gödröt, hepe-hupát,
Falujukban sose láttak.

Hidvéghy Ferenc

NIXON-FÉLE BOMBAISKOLA

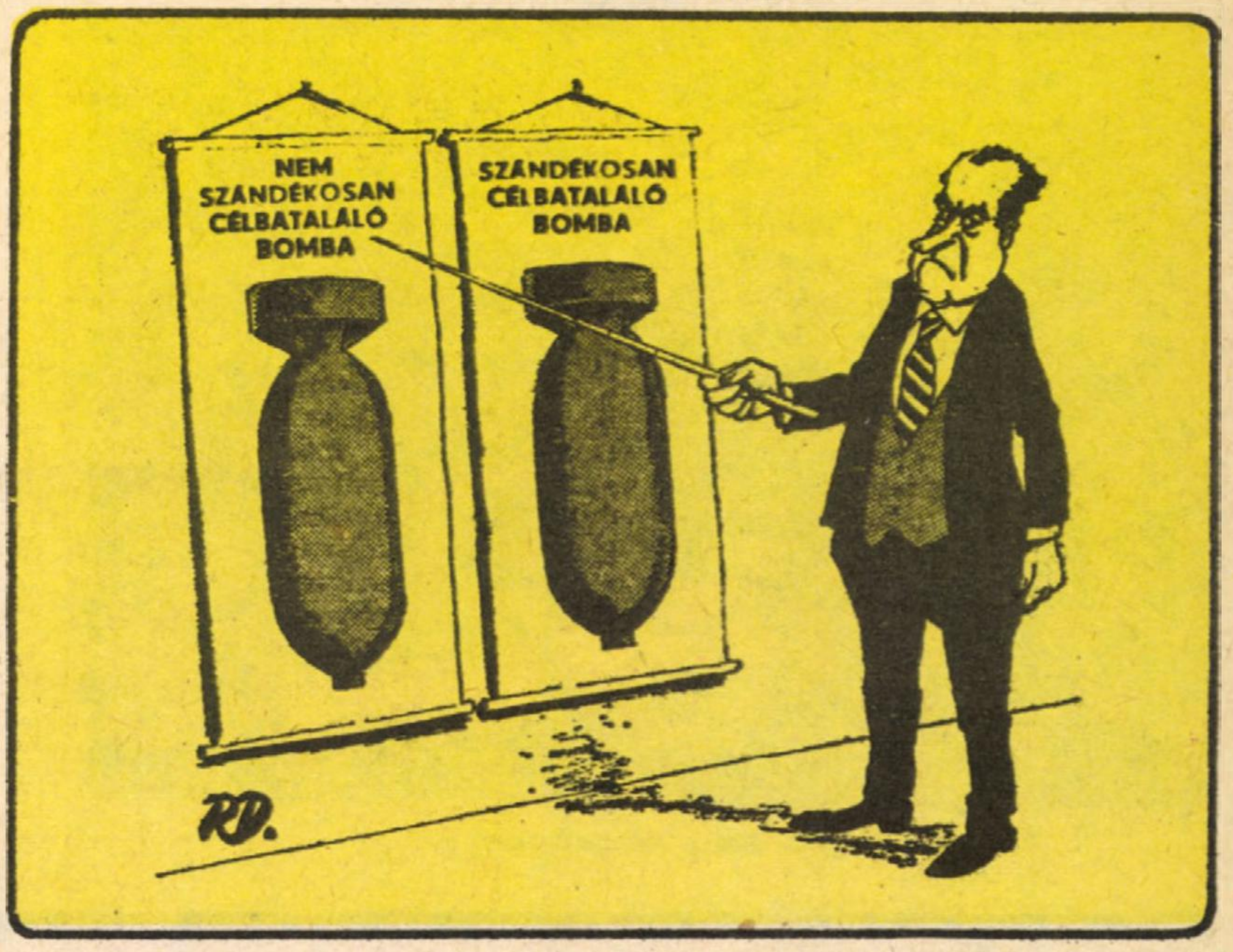
NEM SZÁNDÉKOSAN CÉLBATALÁLÓ BOMBA
SZÁNDÉKOSAN CÉLBATALÁLÓ BOMBA

(„Arbeiter Zeitung". Bécs)

DIVAT

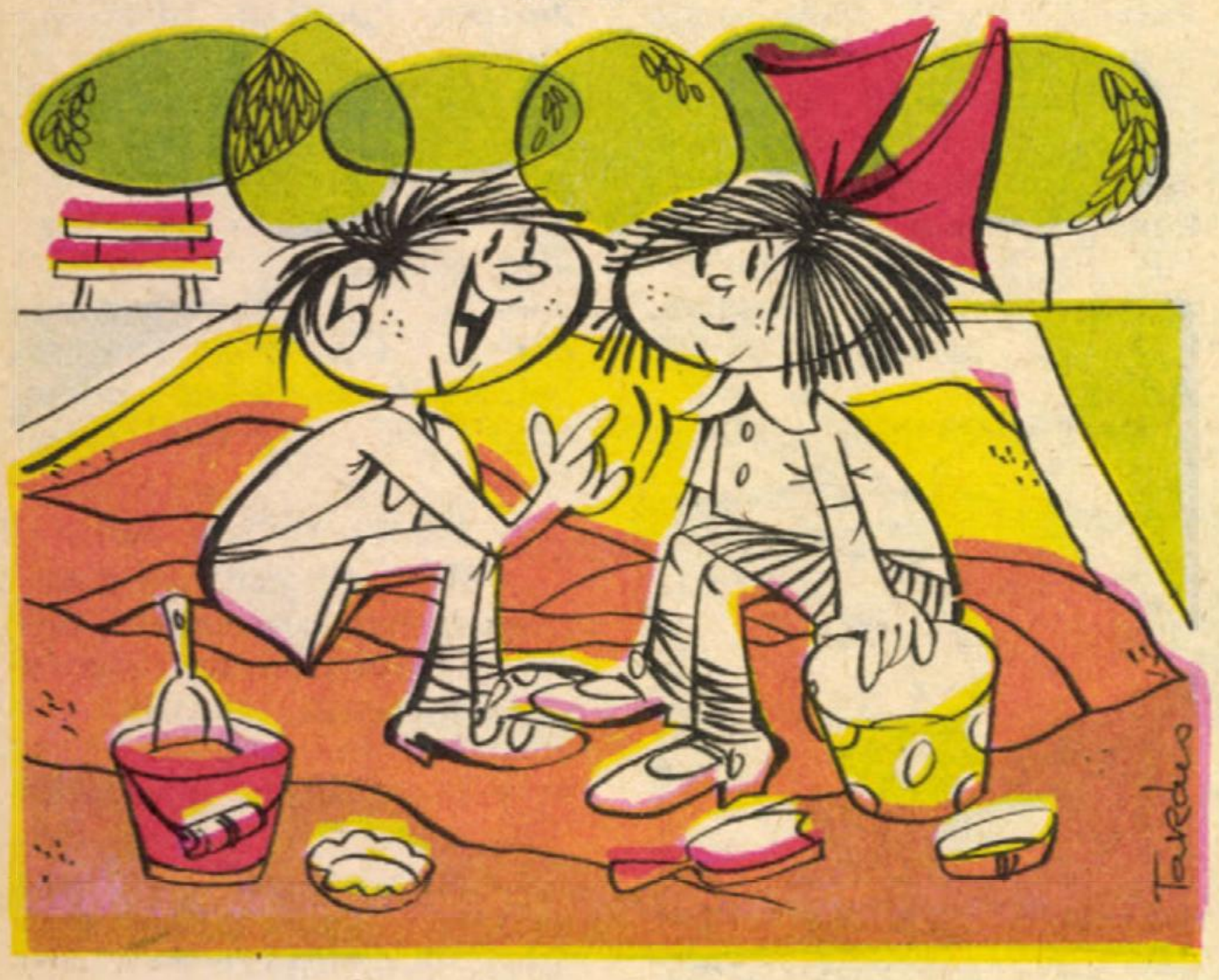

– Játsszunk inkább szimpoziont!

MÁR MEGINT LORD BROWN...

A volt angol külügyminiszter, Mr. George Brown (bocsánat, most már Lord Brown, mert sikerült őt fölfelé buktatni az alsóházból) többek között arról volt nevezetes, hogy szeretett berúgni, fogadásokon, díszvacsorákon, s bármilyen más diplomáciai alkalomkor. Ilyenkor nem szokta magát diplomatikusan kifejezni, hogy finoman fejezzük ki magunkat. Sokat tanult tőle az angol irodalom. A nemes lord most bíróság elé került „ittas vezetésért". Részegen nekivezette kocsiját egy falnak.

Ez is az idők jele. Manapság már egy lord elől sem térnek ki a falak!

KARAMBOL KISKOCSIVAL

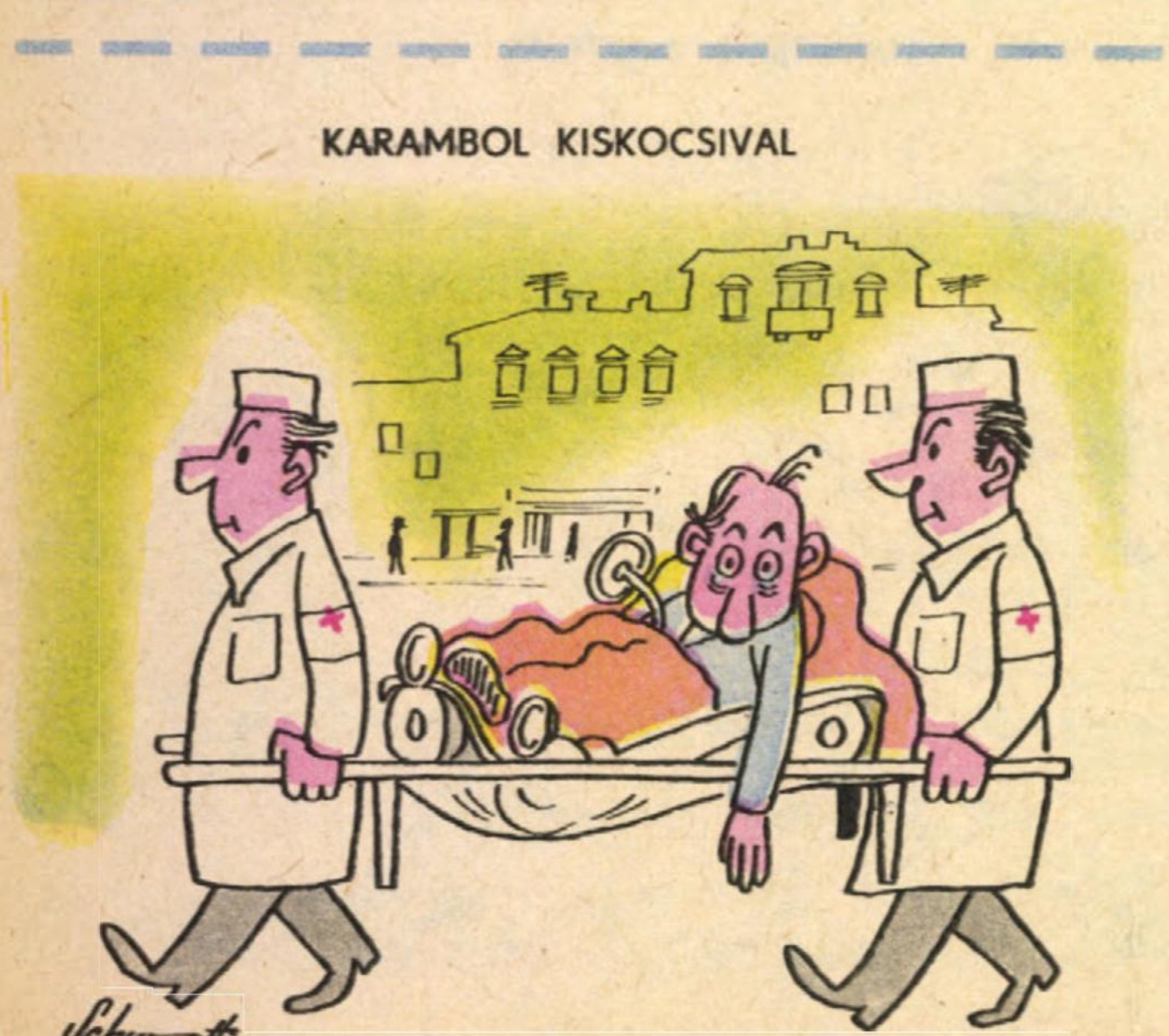

Egy és más

①

Világéletemben kedveltem a rejtvényeket. Dicsekvés nélkül állíthatom, hogy megfejtésükben már diákkoromban bizonyos jártasságra tettem szert. A szalvéta-rejtvény azon kevesek közé tartozik, amelyeknek a nyitjára nem sikerült rájönnöm, noha — persze, csak időnkint — évek óta foglalkoztat. Miről van szó? Erről:

Aki beül egy cukrászdába vagy presszóba és süteményt vagy teát, esetleg kakaót rendel, szalvétát is kap hozzá. Ezt a szalvétát azonban a felszolgáló személy nem a tányér vagy a csésze *mellé* teszi, hanem *alája*, aminek következtében a szalvéta óhatatlanul bepiszkolódik, pontosabban csokoládés, krémes, esetleg a kilöttyenő teától nedves lesz s így rendeltetésszerű használatára alkalmatlanná válik. A kérdés tehát, mely oly sokáig gyötört, így hangzik: miért *alá*, miért nem *mellé*?

Persze már régen megkérdezhettem volna illetékes helyen, vagyis magától a felszolgálótól. Ám csökönyösen hittem abban, hogy ezt a fogas kérdést saját szellemi erőmből is meg tudom válaszolni. Nos, nem sikerült. Valamelyik nap, amikor megint ázott szalvétát kaptam, azt mondtam magamban: szabad a gazda; ma lesz a napja, hogy megkérdezem a nyájas kisasszonytól, mi a rejtvény megfejtése.

— Kedves kisasszony — mondtam —, árulja el nekem, hogy miért a csésze alá tette a szalvétát, mi által íme, használhatatlanná lett, s miért nem tette a csésze mellé?

— Tetszik tudni — felelte —, ezt azért csináljuk így, mert ha a szalvétára nem teszünk nehezéket, lerepül a tálcáról, miközben kivisszük.

Hogy erre nem gondoltam! Hiába no, már nem vagyok a régi.

②

A televízió híradója nemrégiben egy derék asszonyt mutatott be. Az illető tisztes pénzösszeget talált, valaki feltehetően a teljes havi fizetését vesztette el. A becsületes megtaláló a tévét kérte meg: tegye közhírré, hogy hol és kinél vehető át a summa, természetesen a megfelelő igazolás után.

Jól tette a tévé kommentátora, hogy ezt a szép (és nem túlságosan gyakori) követésre méltó magatartást képben is, szóban is méltatta. Meglepett azonban, hogy a kommentár ezzel a mondattal kezdődött: *„A talált pénz, sajnos nem az enyém."*

Hogy mért lepett meg? Mert most először láttam valakit, aki azon sajnálkozik, hogy nem vesztette el a havi fizetését.

③

Apróhirdetés a Magyar Nemzet szombati számából:

„Amatőr írókkal, költőkkel leveleznék műveikről."

Apróhirdetés ugyane lap másnapi, vasárnapi számából:

„Regényem lektorálására irodalomszakos tanárt keresek."

Úgy látszik, pezsgésnek indult az irodalmi élet.

④

— Bocsánat, miféle orvosságot tetszett most bevenni?

— Egy Belkerin-tablettát vettem be, mert vásárolni készülök egyetsmást. Látom, csodálkozik. Hát nem tudja, hogy az idegnyugtatókat szakosították?

— Ne mondja!

— Úgy bizony! Zaklatott korunkban az emberek nagyon sok nyugtatót szednek. Ez — hosszabb idő után — ártalmas is lehet. Gyógyszeriparunk újabban specializálta az idegcsillapítókat. Ez a Belkerin-tabletta például a központi idegrendszernek csak arra a részére hat, melyet a vásárlás foglalkoztat. Ez a kicsi, sárga, ebben a fiolában Busz-drazsé. Mielőtt közlekedni kezdenék, beveszek egy szemet belőle és nem izgat a tolongás, lökdösődés.

— És ez a lila? Ilyent sem láttam még.

— Ez? Remek dolog. Család-pasztilla. Mielőtt a munkahelyemről hazaindulnék, beveszek belőle egyet, ha vendégeket is várunk, kettőt. Elmondjam, hogy mire jó?

— El tudom képzelni.

— Na látja. Mivelhogy pedig mindig csak az adott megpróbáltatásnak megfelelő nyugtatót szedem, a szervezetemet nem rongálom fölöslegesen. Érdekli még valami?

— Igen.

— Akkor várjon egy pillanatig. Beveszek egy Társalgint.

(t.)

BŐSÉG

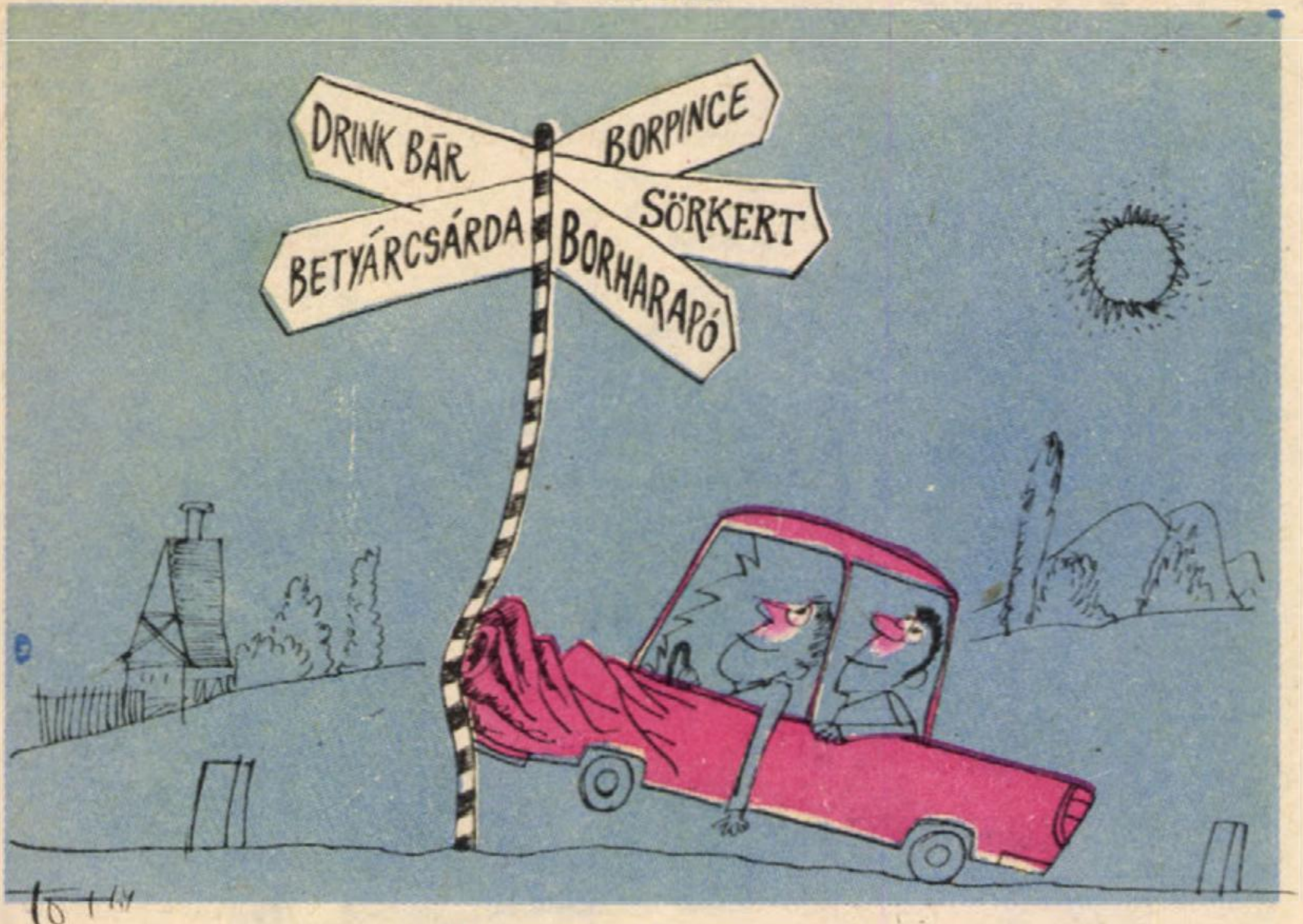

– Na, most válogathatunk...

ELŐVIGYÁZAT

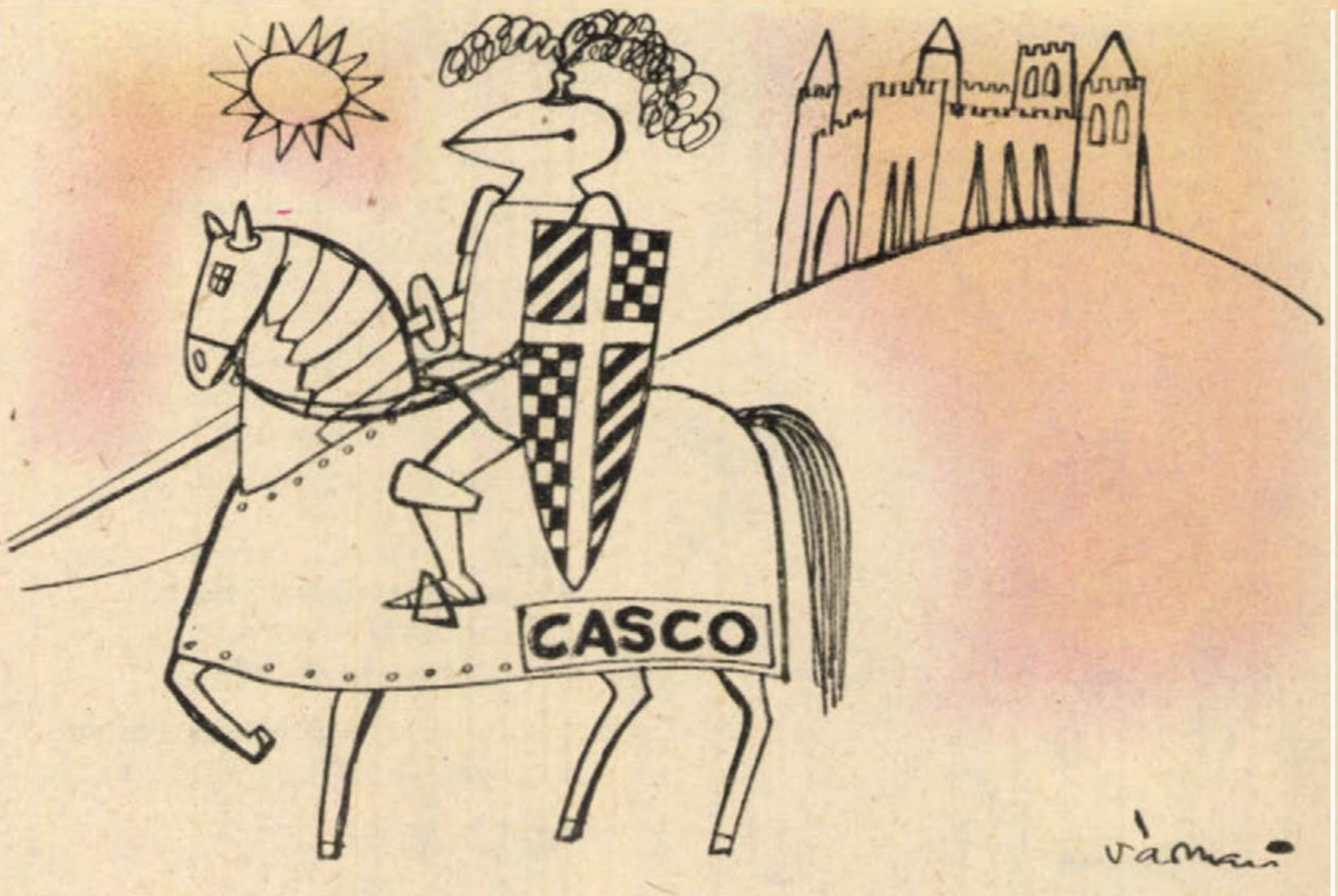

A SZERELEMÉRT MINDENT!

Egy májusi szép napon beállított hozzám fiatal barátom, Csemetke Csaba, és rövid bevezetés után közölte, hogy mégiscsak tovább akar tanulni valamelyik egyetemen. Szó szerint így mondta: „valamelyik egyetemen”.

Biztos voltam benne, hogy valami tinédzser ugratás következik: az érettségiző ifjú vissza akarja fizetni azt a sok-sok prédikációt, amelyet évek során hallattam „ellene” a tanulás érdekében.

— Értem — mosolyogtam, jelezve, hogy értem a tréfát. — Velem akarod megbeszélni, hogy melyik egyetemre jelentkezzél.

— El tetszett találni — mondta igen komolyan —, és ne tessék nevetni, mert az életemről van szó.

— Apádék már beletörődtek abba, hogy nem tanulsz tovább?

— Nem is apámék miatt, hanem... szóval nem az őseimről van szó, hanem épp ellenkezőleg. Tetszik érteni.

— Egy árva szót sem.

Csaba megvakarta a tarkóját a sörénye alatt, szaporán húzogatta az ajkát, el-elnyitotta a száját, közben rámpislogott, de végül legyintett, mint aki arra jutott, hogy kár belém a szöveggel, úgysem tudom fölfogni az érveit.

— Számíthatok tehát némi támogatásra? — kérdezte végül.

— Későn kaptál észbe, komám — bújt ki belőlem a prédikátor —, a te tanulmányi eredményedhez két miniszter is kevés protekció.

— Miért? Négy egészen felül lesz az érettségim, az tuti.

— Mit beszélsz? Félévben még három alatt voltál.

— Igen, de akkor még nem ismertem őt... — elpirult, és nagy zavarban folytatta: — Szóval én még orvosira is hajlandó vagyok menni, pedig nem bírom látni a vért. Csak tessék közölni, merre vezet a szocialista kapcsolatok útja.

— Ha csakugyan komolyan beszélsz, megérdeklődöm, melyik egyetemre elég a minimális pontszám.

— Nekem mindegy, hogyan tetszik cselekedni, fontos, hogy elinduljak a diploma felé, mert ha nem... — és egy akkorát sóhajtott, hogy kicsapódott a zárt ajtó.

— Tudom, belehalsz.

— Az tuti — mondta Csaba mély meggyőződéssel, és bizonyításképp elővett szíve fölül egy fényképet. — Ő az. Zsó. Beleestem még karácsonykor, de olyan globálisan, hogy feleségül akarom venni. Ő boldogan hozzám jön, de a diplomához ragaszkodik, mert azt mondja, az olyan luxuskivitelnek, mint ő, ez az árfolyama.

Megnéztem a fényképet, és beláttam, hogy Zsónak egyáltalában nem túlzottak az igényei, hiszen a történelem során nála kevésbé luxuskivitelűekért is műveltek már egy és más hőstettet a férfiak.

Igen, egy és más hőstettet, de olyat, amilyet Csaba művelt, olyat még nem. Úgy felvételizett a bölcsészkaron, hogy a bizottság elnöke leborult előtte, és miközben a kezét csókolta, így szólt: „Nem azért vesszük fel önt, hogy tanuljon nálunk, hanem, hogy mi tanuljunk öntől. Ámen.”

Az örömmámor tavában úszott a nagy Csemetke család, Zsó és — mit tagadjam — szerénységem is.

Érthető hát, hogy meghatottan fogadtam Csabát, amikor személyesen betoppant hozzám. Díszzsebkendőmmel törültem meg a székét, és — tiszteletem jeléül — téliszalámis zsemlével kínáltam.

— Volna egy óriási kérésem — szólt ő udvariasomat elhárítva a hős szerénységével —, az életemről van szó.

— Már megint? — kérdeztem spontán meghökkenéssel.

— Meg kellene értetni a családdal, hogy nem nekem való a diploma.

— Mi történt már megint, Csaba?

— Ó, semmi, semmi, csak... Ők már annyira beleélték magukat abba, hogy én... tetszik érteni...

— Értem, dobott Zsó.

— Zsó? Engem? — fölényesen nevetett, majd értetlen ábrázatomat látva rámlegyintett. — Szóval autószerelő leszek. Már meg is kötöttem a szerződést.

— Autószerelő te, aki még a kávédarálóhoz sem mersz hozzányúlni?

— Hát igen — mosolygott az orra alatt Csaba, és a szíve fölül elővett egy fényképet —, de tessék megnézni Klárikát. Ugye meg tetszik érteni, hogy beleestem, de globálisan. Ő hasonlóképp, de azt mondja, hogy az olyan luxuskivitelnek, mint ő, egy maszek autószerelőműhely az árfolyama.

Sólyom László

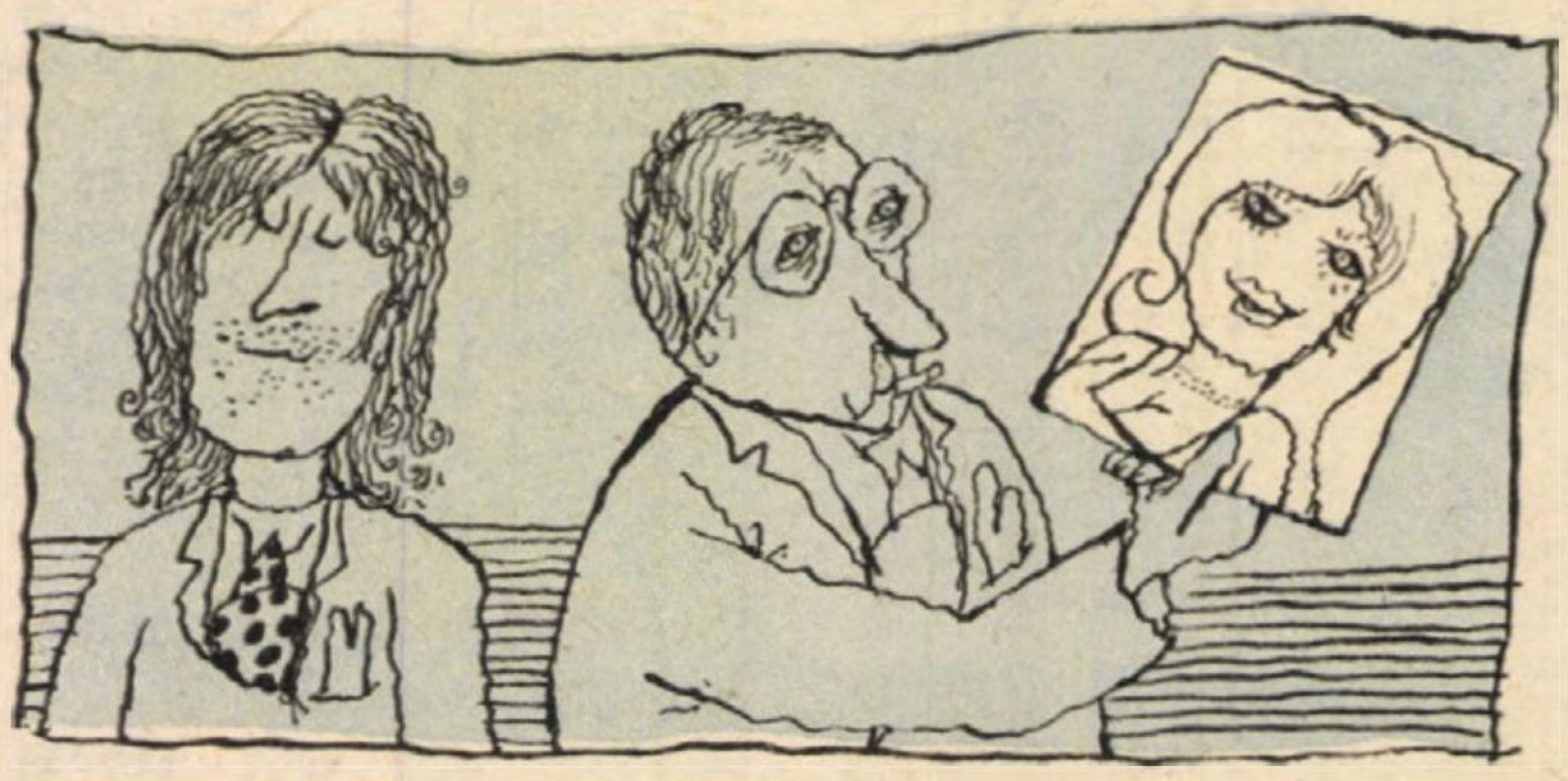

NYÁRI REJTÉLY

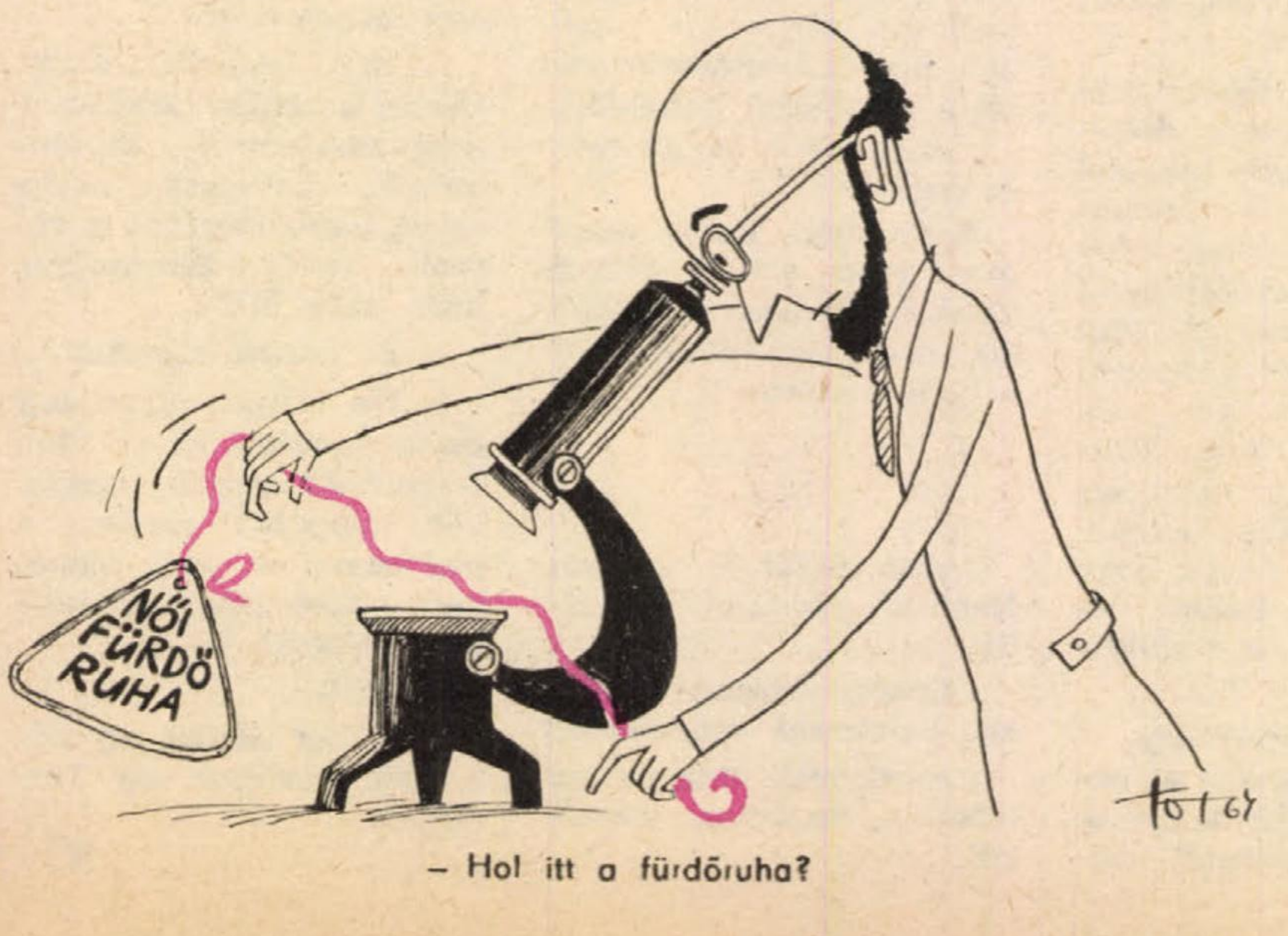

– Hol itt a fürdőruha?

HÁZASSÁGI HIRDETÉS

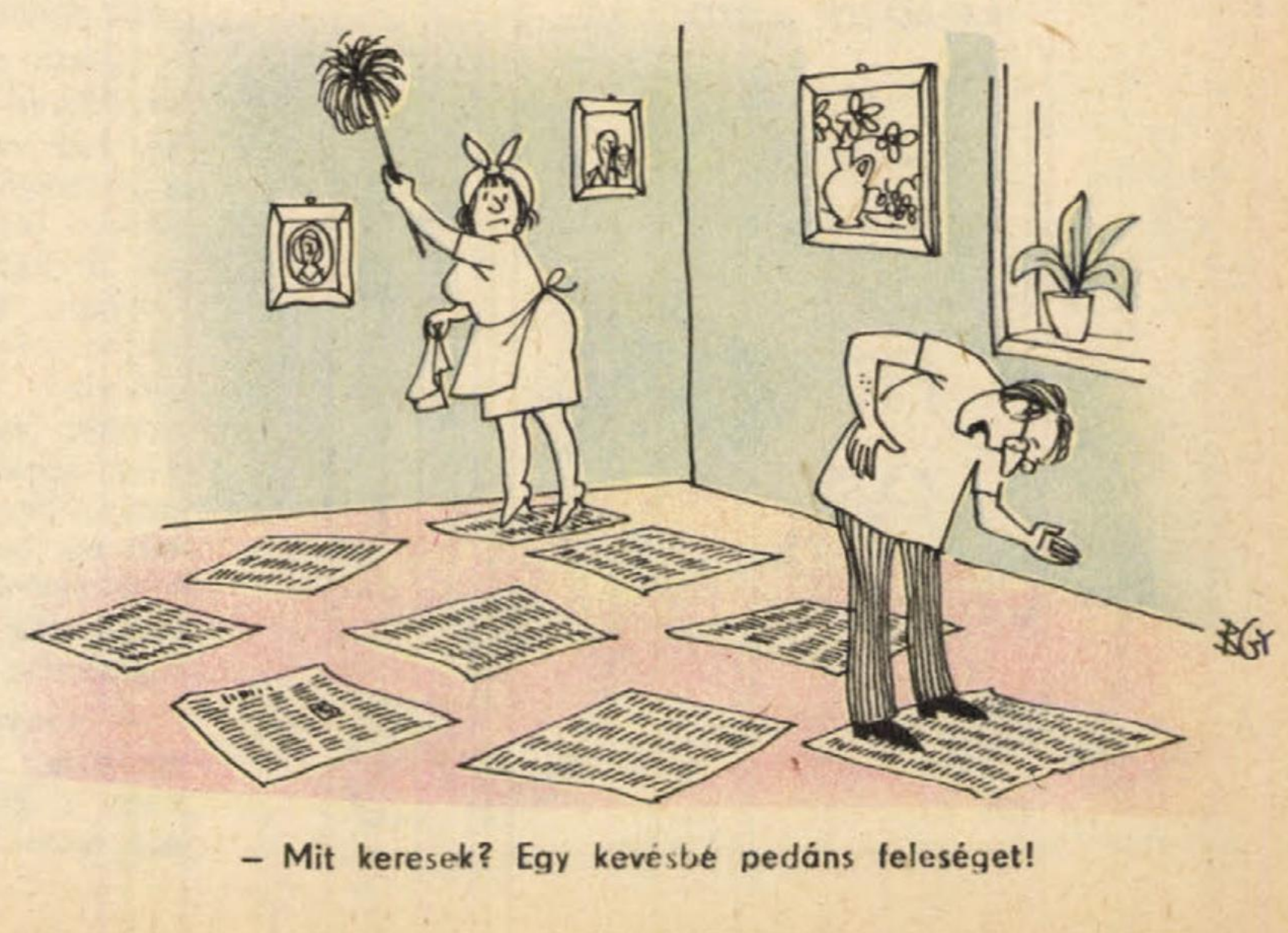

– Mit keresek? Egy kevésbé pedáns feleséget!

STEMPLI

SZÉLES HATÁSKÖR

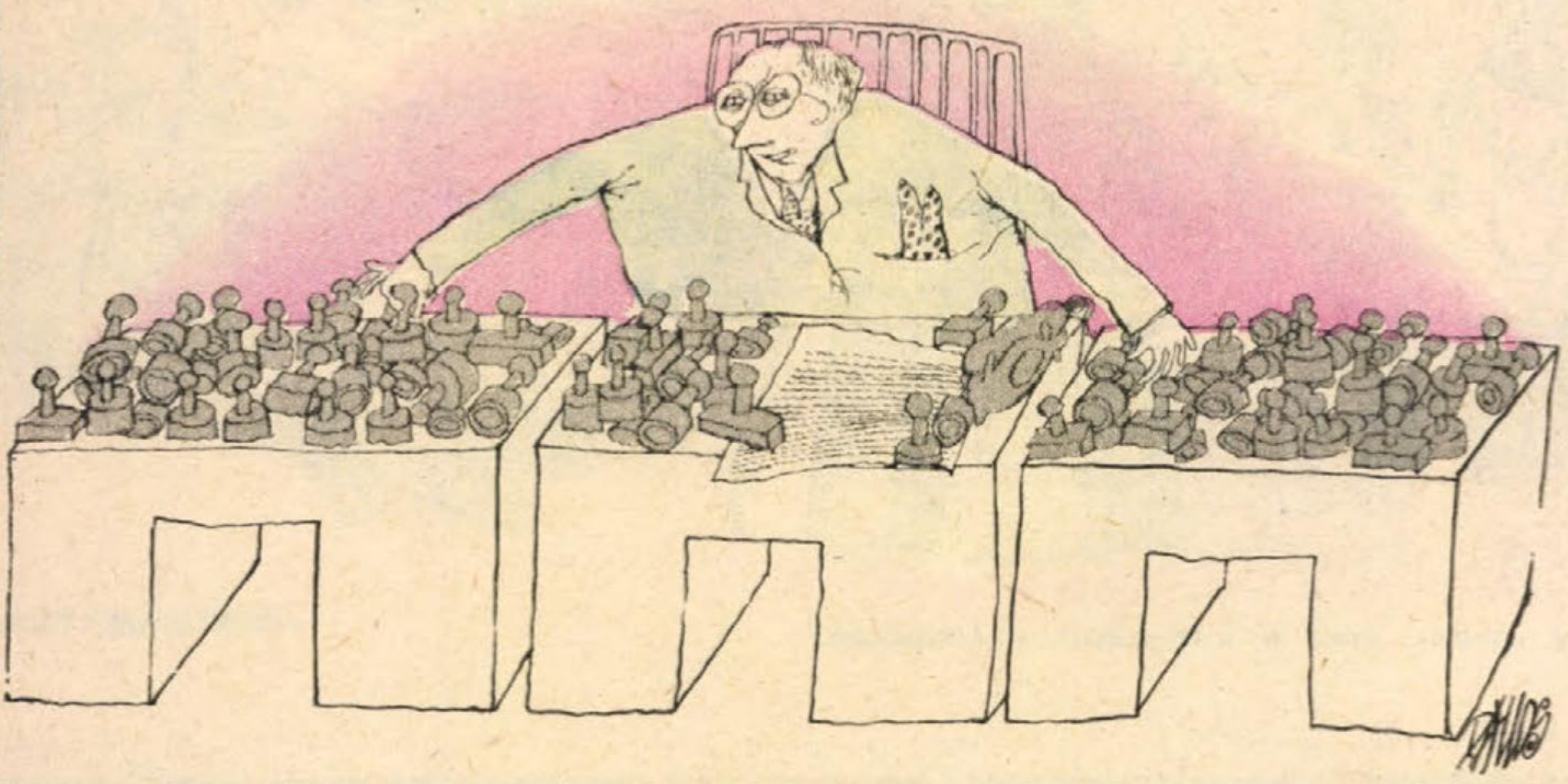

AZ ÜGYFÉL BOSSZÚJA

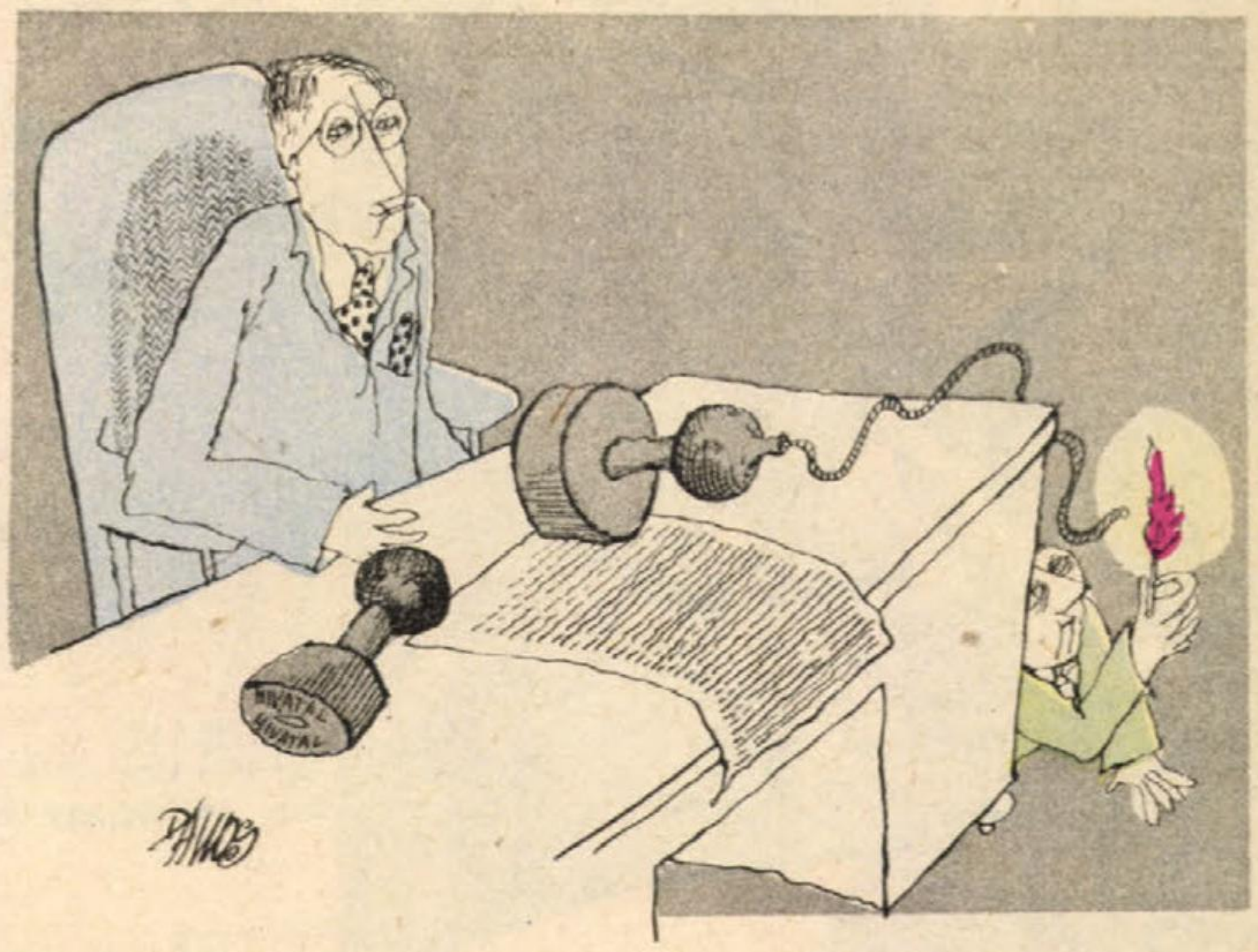

ELÉVÜLT RENDELKEZÉS

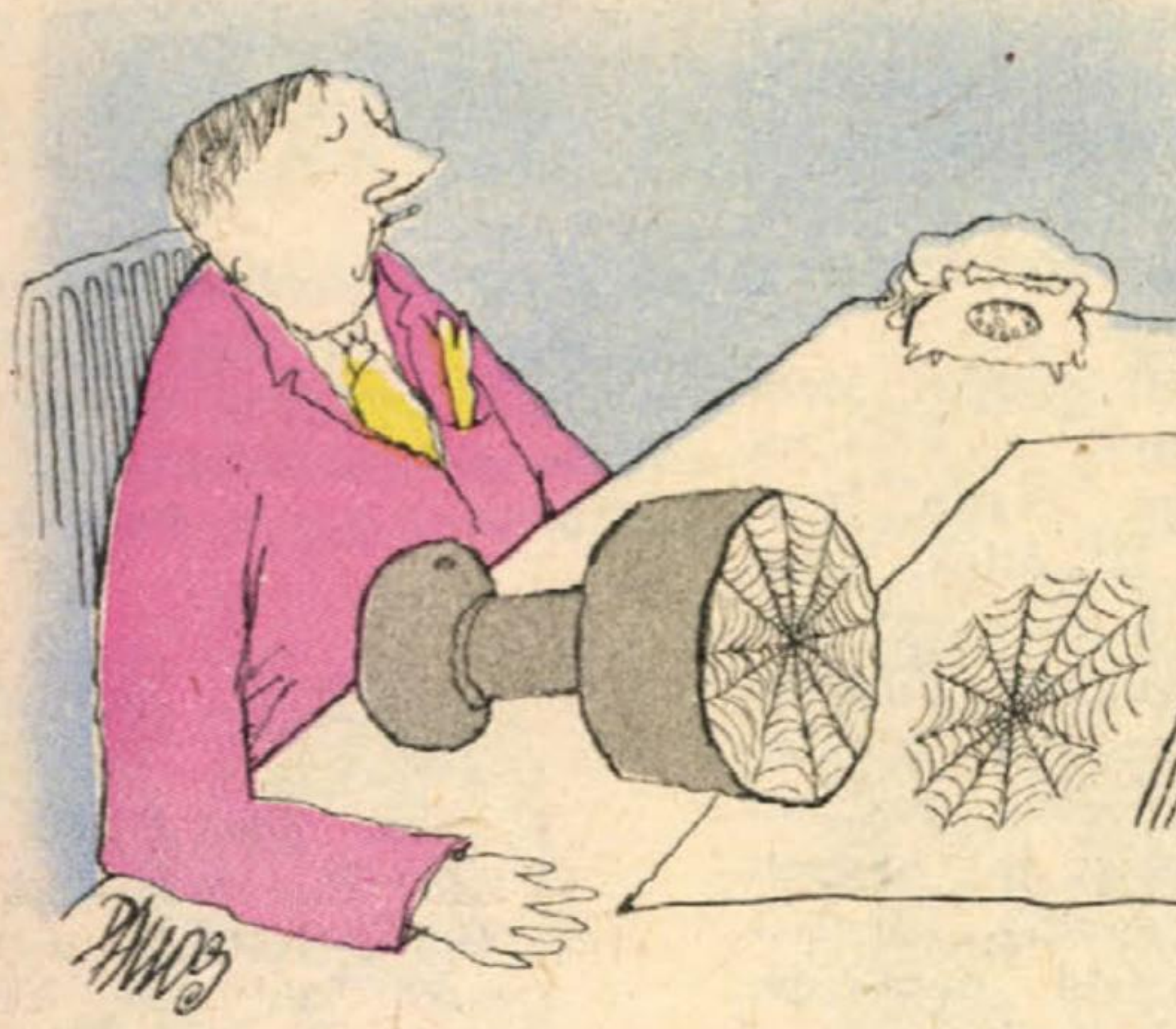

AZ ÜGYFÉL

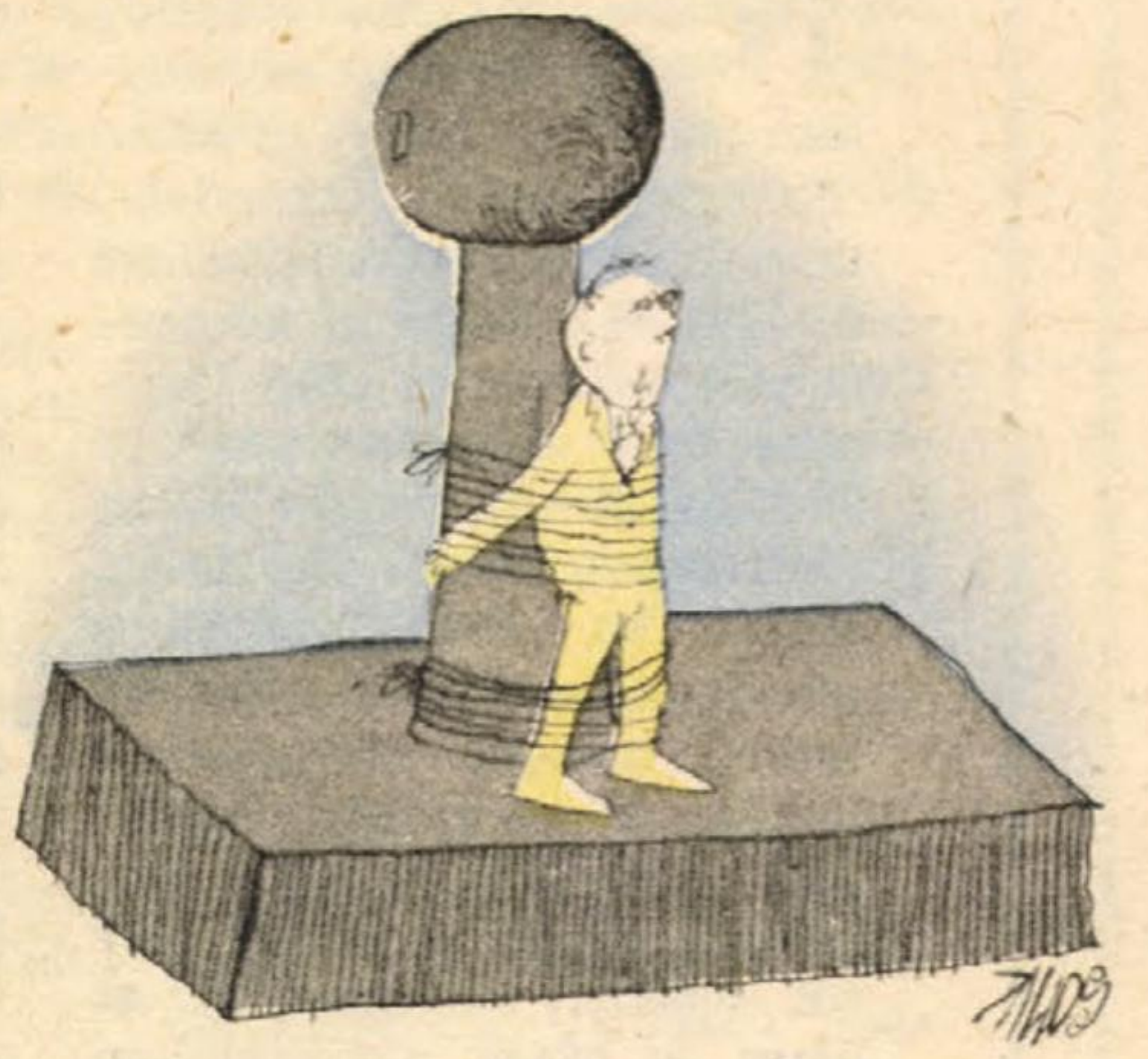

ELTEMETETT ÜGY

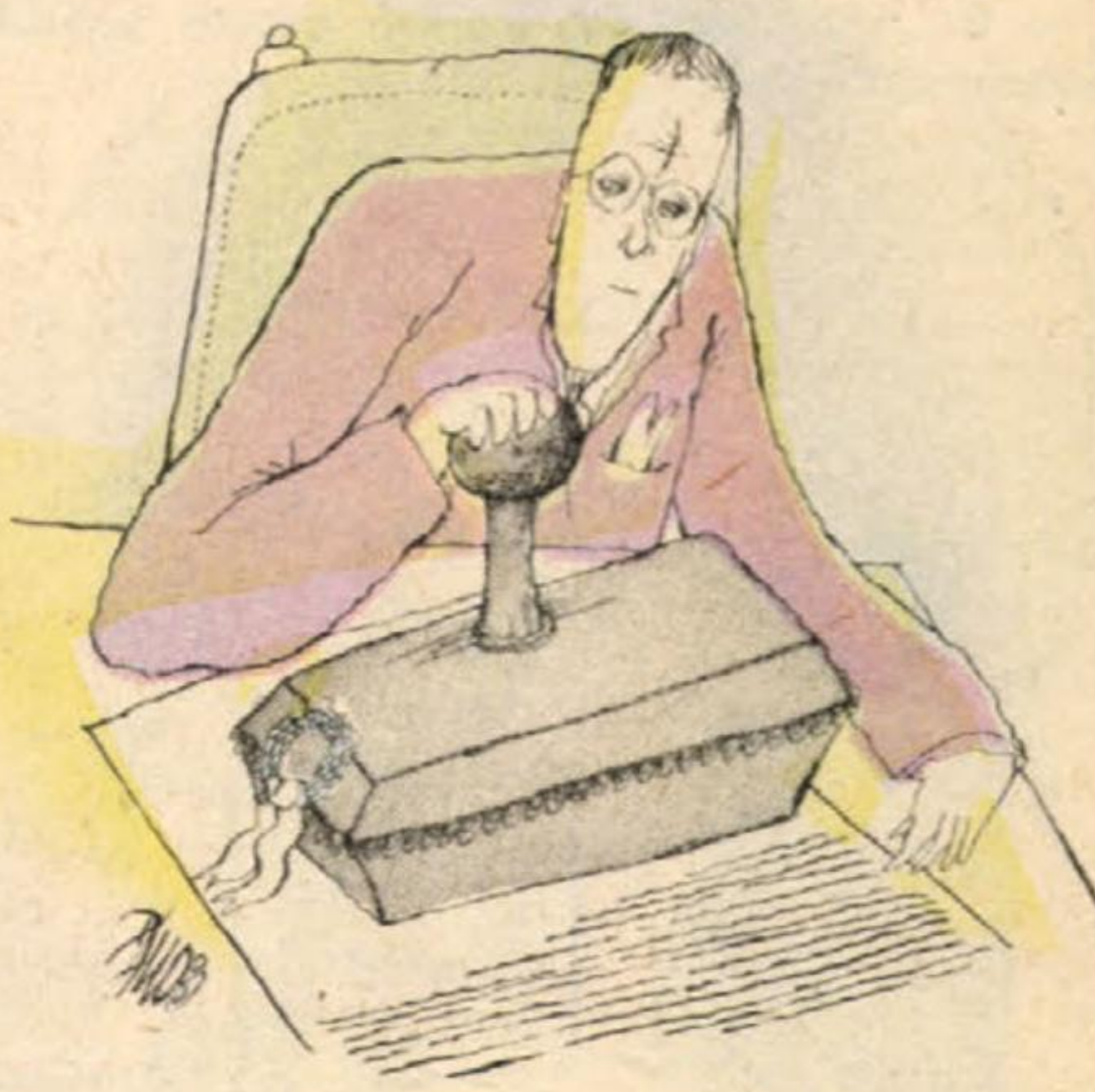

Dallos Jenő rajzai

SPORT? NEM SPORT?

Nyakunkon az olimpia, s közben a sakk-világbajnoki címért folyó párosmérkőzés is lázba hozta a világot. Mindenki a sportról beszél, az eseményeket kommentálja és a várható eredményeket latolgatja. Én meg egyre kevésbé tudom megfogalmazni magamnak, hogy mi is a sport?

Jó fizikum kell hozzá, erőnlét és legalább két versenyző, aki összeméri az erejét? Akkor a gombócevés is sport, versenyszerű körülmények között. Csak egységesíteni kell a gombócok súlyát, grammra pontosan, mint a súlygolyóét. Különben nem gilt a verseny. A versenygombóccal való gombócevést hitelesíteni is lehet, az evésnek lehet taktikája, stílusa. Az ötvenedik gombóc elnyeléséhez már bámulatos akaraterő kell, meg kell küzdeni minden nyelésért.

Mégis, miért nem sport a gombócevés?

Netalán attól sport a sport, hogy számon tartjuk az eredményeket? A „Hétfői Hírek”-ben olvasom, hogy a húszesztendős Hal Halloway megdöntötte a müncheni Peter Schell 168 órás rekordját. Az új rekorder kereken 169 órán át állt egy zuhany alatt!

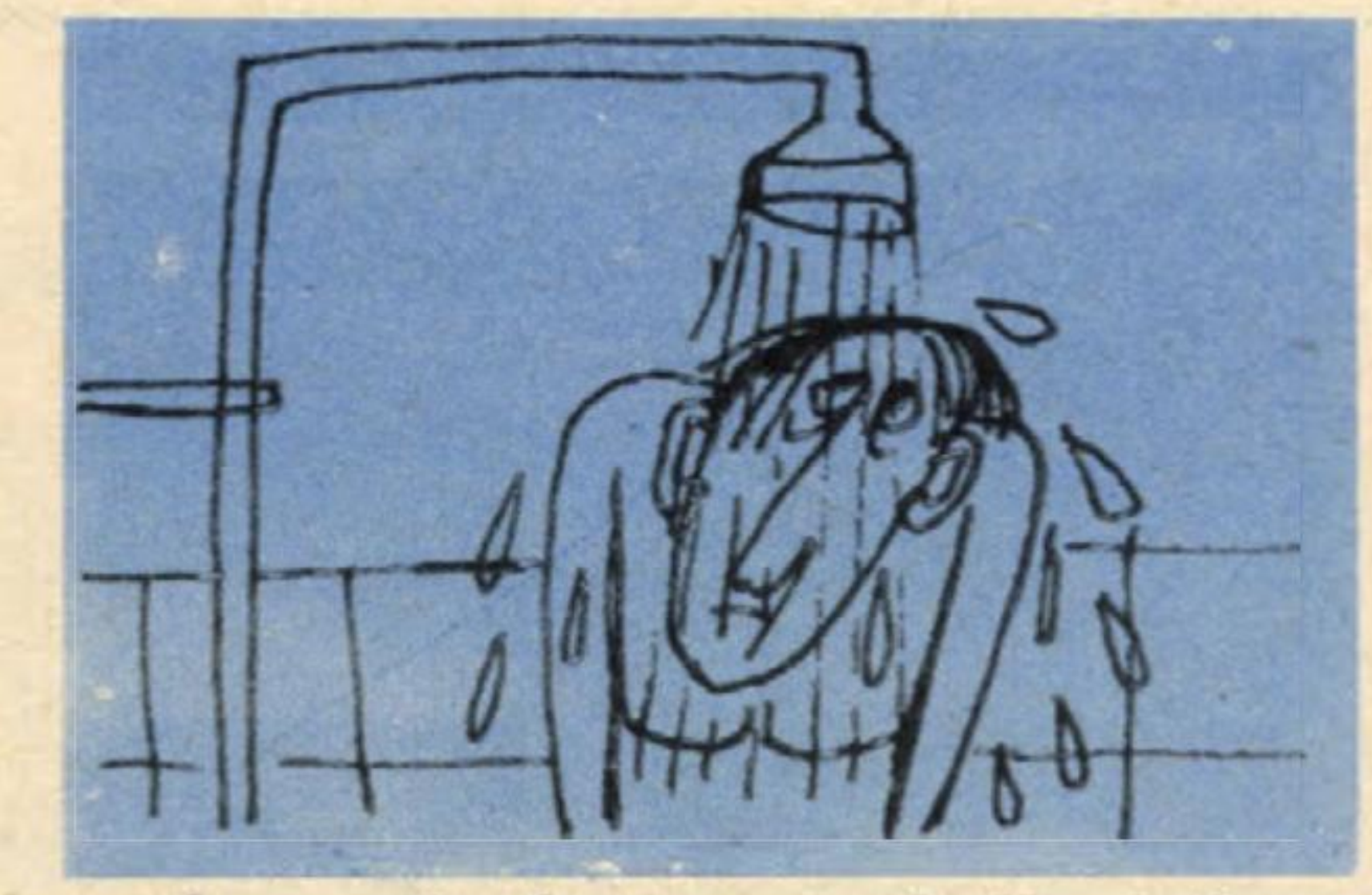

Az eredmény nagyságát elsősorban a zuhany teljesítményén tudom lemérni. Az én fürdőszobai zuhanyom ugyanis öt perc után már nem képes egyenletes hőmérséklettel és folyamatosan bocsátani vizet a testemre.

Lehetséges, hogy Halloway is, akárcsak nagy vetélytársa, Peter Schell kiváló vízvezetékszerelő, s a zuhany tartós működtetése volt a kiírt versenyfeladat?

Sport-e a sportfogadás? Vegyük például a lóversenyt. A lónak bizonyosan sport, mert jó felkészülést, jó erőnlétet követel tőle. A lovasának is sport, hasonló okokból. De vajon a fogadó sportot űz-e akkor, mikor a pénzét felteszi a két sportolóra? A sportfogadáshoz ügyesség kell, éles szem a felvonuló lovak mozgásának megfigyelésére, taktikai érzék az egész pálya áttekintésére, az előző futamokból a lépés-kombinációk felmérése (sakk!!) sőt jó erőnlét a gyors mozgásra a versenyistállók és a fogadási pénztár között. Összpontosított idegmunka, bátorság, lelkierő, a vereség elviselésére és képesség az újításra! Hát nem sport a sportfogadás?

Persze, hogy szerencse is kell ahhoz, hogy nyerjen a játékos! De hányszor olvastam már, hogy labdarúgóinkat üldözi a balszerencse! Hogy nem elég a jó játék, ha nem kíséri szerencse is!

Ki érti ezt?

*

Tessék nekem megnevezni valamit, ami bizonyosan nem nevezhető sportnak.

A feleségem legutóbb e szavakkal fordult hozzám:

— Te sportot űzöl abból, hogy engem bosszants?!

Azt feleltem neki rá:

— Annyi biztos, hogy Münchenbe nem küldenek ki vele. De az idő nekem dolgozik.

Somogyi Pál

ELŐÍTÉLET

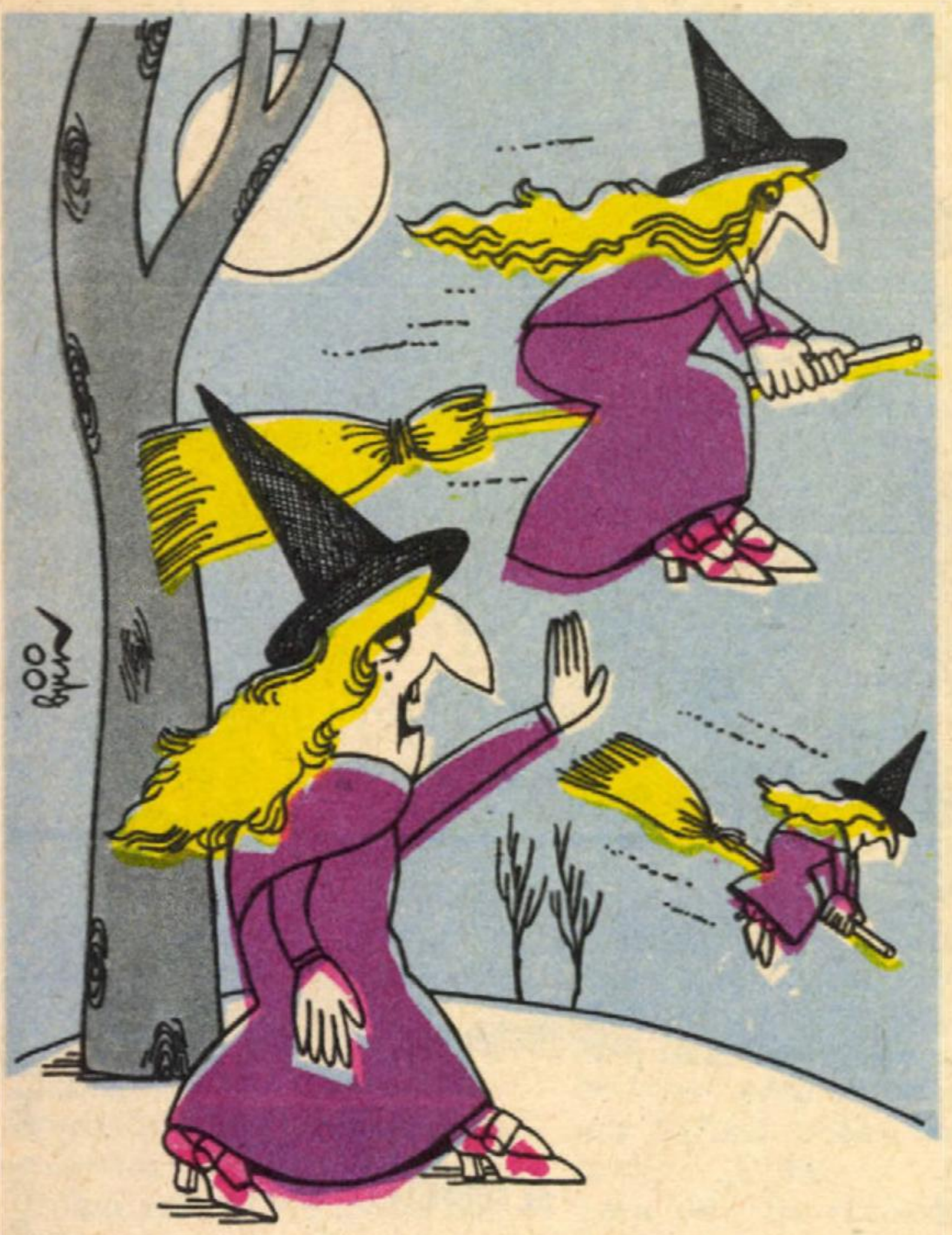

– Én nem ülök fel ezekre a mai seprűkre, inkább gyalog megyek...

VIII. HENRIK FELESÉGE

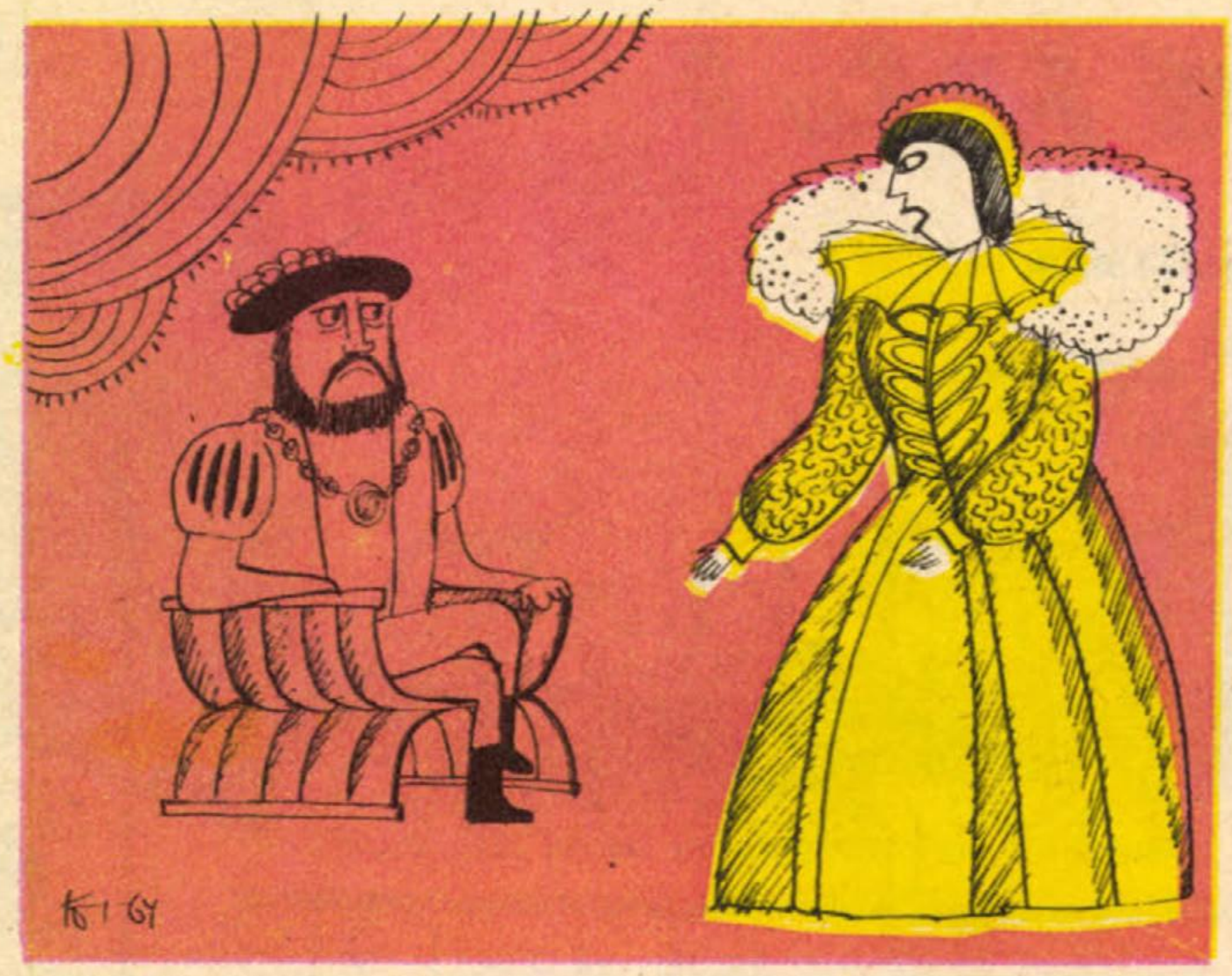

– Nincs egy ruhám, amit a kivégzésemre felvegyek!

AUTÓ-RODEÓ

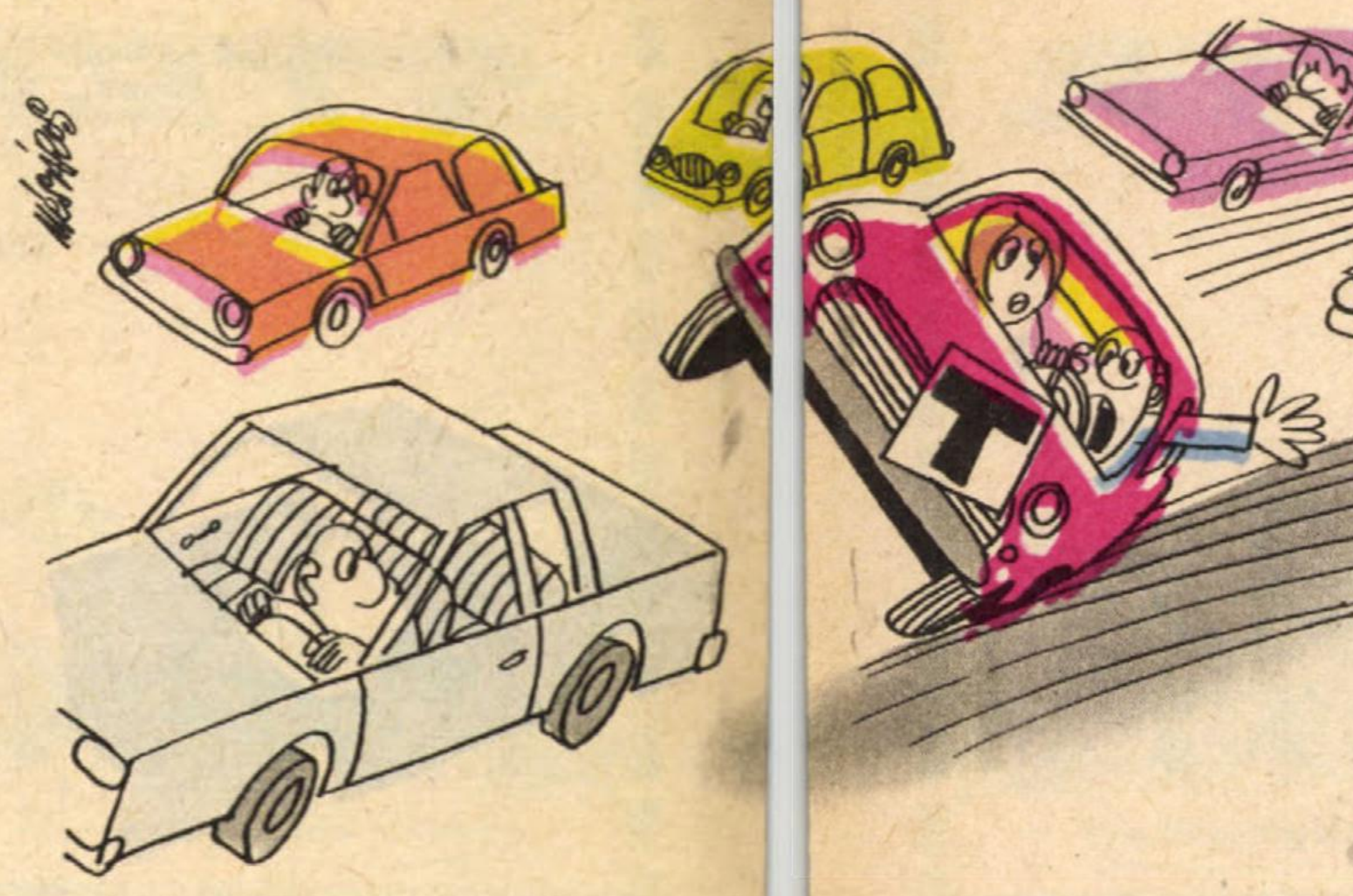

– Esküszöm, fiacskám, én nem akarattal csinálom!

UNJA MÁR...

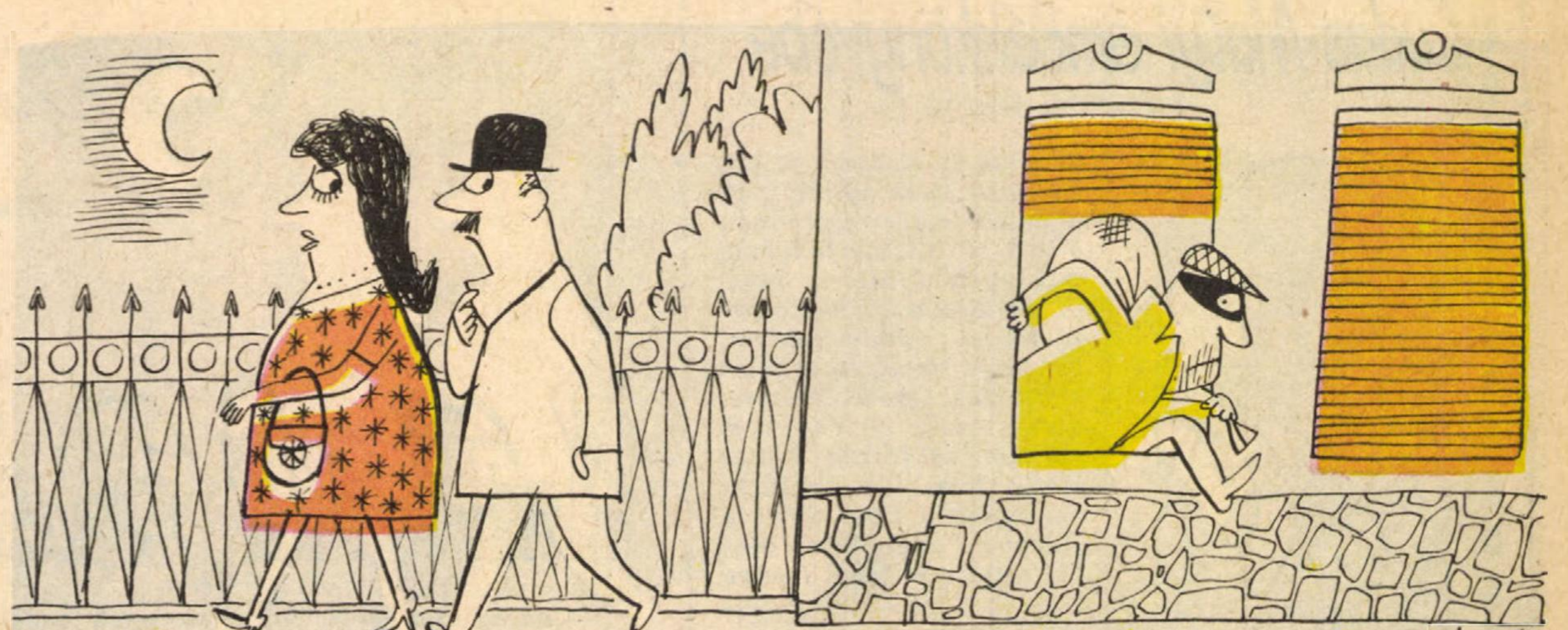

– Nézd, egy betörő mászik ki az ablakon!
– Hagyj békén, torkig vagyok a krimikkel!

VÉRBELI HIPPI

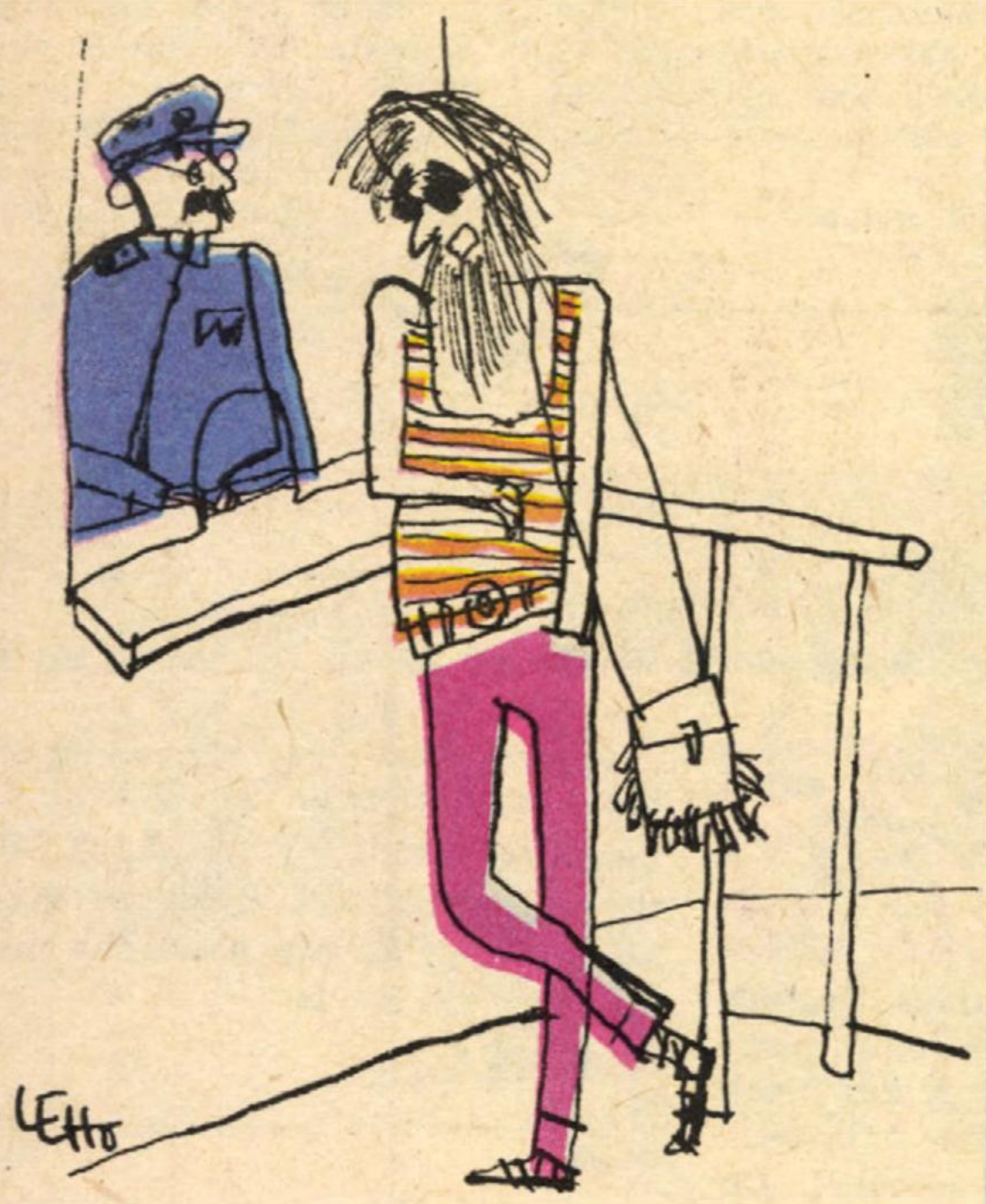

– Tessék mondani, mikor jön egy vonat, akárhonnan, akárhová?

GUMIKESZTYŰ

Nehezet vacsoráztam, aztán persze órákig csak forgolódni tudtam és — mint ilyenkor többnyire — hülye gondolataim támadtak. Hogy hát hiszen szép dolog a környezetvédelem, meg hogy harcolni kell a tiszta vízért, a jó levegőért. Szép dolog, csak éppen eléggé piti dolog. Mert, ha fenol folyik a Dunában, az persze kisebb öröm, mintha bor folyna benne, de puffneki, legfeljebb nem isszuk, csak szagoljuk. Vagy, ha a füst már túl masszív, istenkém, ott az álarc és Maca gázmaszkban is Maca, legfeljebb nem csókolózunk szakadatlanul, ami hosszú távon végül úgyis zsenáns. Hanem harcot kellene indítani a környezetszennyezés társadalmi formái ellen is, mint amilyen például a pletyka, a fúrás, meg az a ronda káromkodás.

Idáig jutva erős akarattal elaludtam és azonmód meg is álmodtam az egészet. Persze csak alapfokon, az Anyarozsimpex szerény keretei között.

Úgy kezdődött, hogy a lepcses Szemenyei nyanya letette a plajbászt, felállt és a kis kakaócskáját rárakta a fűtőtestre bőrödzeni. És amíg a kakaócska bőrödzött, a nyanya nyomta.

— Jaj, lelkecskéim, nem fogjátok elhinni, de köztünk maradjon ám, olyan igaz, mint ahogy itt állok, hogy viszek tegnap este egy kis rizsáshúst szegény Filumánénak a Berzencei utcába, akitől a tippeket szokom kapni az ügetőn, jaj, nagyon beteg az istenadta, megharapta az albérlő papagája, hát kit látok besurranni a hátsó lépcsőn, folyjon ki a két szemem, ha nem a kis Cinege Rózsit, de gengsztermódra ám, tisztára lábujjhegyen, hát ügyes kis nyulacska ez a Rózsi, csak kifogja, mert soha nem találjátok el, ki surrant vele, de bizonyhogy maga a...

Ebben a pillanatban tapsoltam egyet, mire a gangról a környezetvédők harci egysége nyomult a helyiségbe fehér csillaggal és gumikesztyűben. Egy vízipuskából csípős illatú kis nyavalyát spricceltek a légtérbe. Szemenyei nyanya egy pillanatra felágaskodott, a szemében lágy és kék fény gyúlt, aztán sarkon fordult és kirohant a szobából.

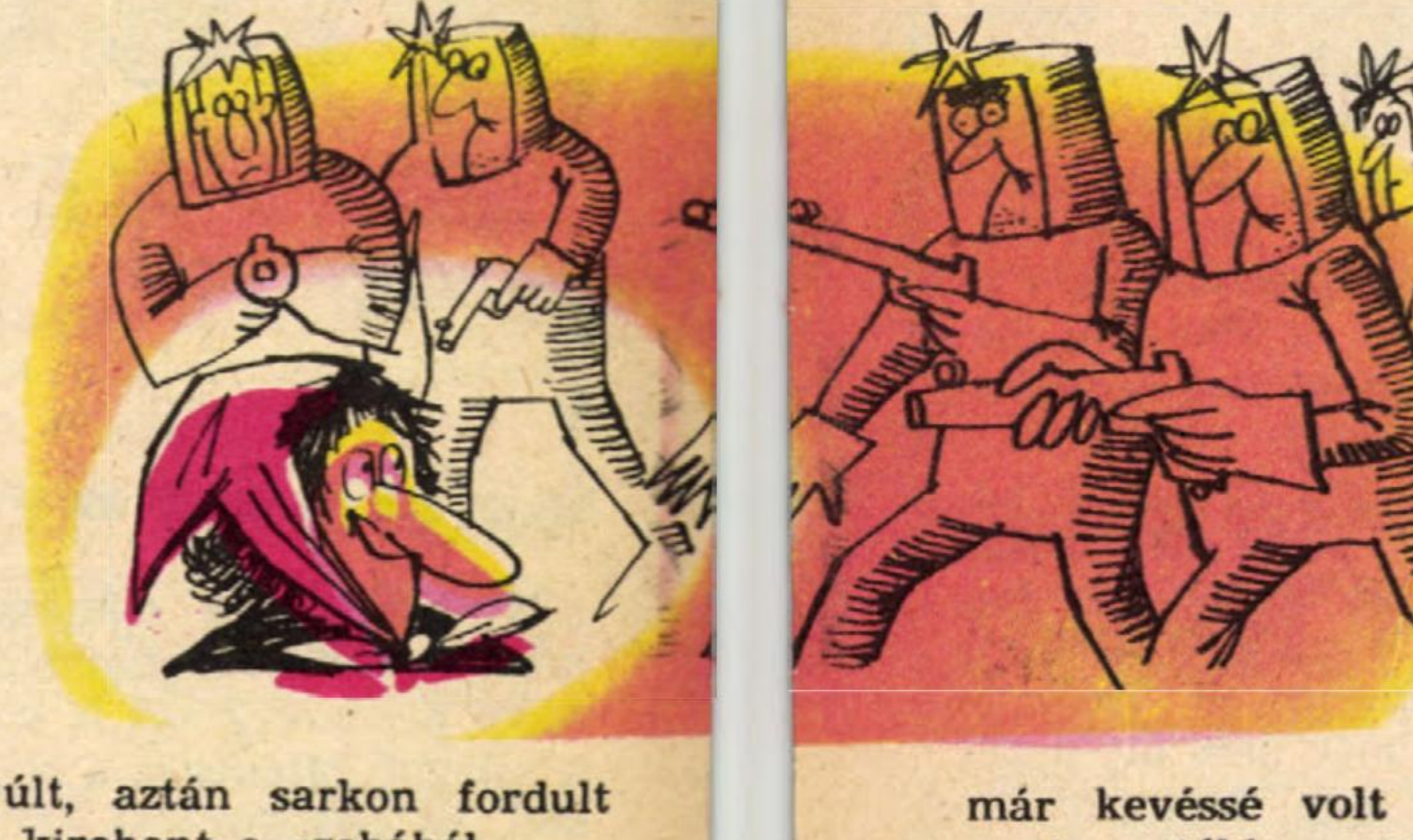

Az anyagkönyvelésben pillantottam meg újra. A térdén lovagoltatta Cinege Rózsit és az ismert gyermekdalt sipította a fülébe:

— Hová mégy, te kis nyulacska...

A későbbiek során, ha jól értettem, némi ingyom-bingyom is szóba került, de ez már kevéssé volt lényeges, mert utóbb mindketten bőgni kezdtek és nagyon boldognak tűntek.

Délután röppaláver volt az algórénál valami vállalati ügyben, röviditál nélkül, de kávéval. A szeplős Sóbujtó cukor nélkül itta, amit én már önmagában visszataszító póznak tekintettem, pedig tudtam, hogy ez az igazi arca.

— Úgy gondolom, jóhiszeműségem nem képezheti vita tárgyát — igazolta nemsokára legsötétebb gyanúmat. — Ez úgyszólván a tudatomtól független valóság. És, amikor felvetem a dagadt Nátrádi felelősségét, ezt nem azért teszem, mert a dagadt Nátrádi nem tartózkodik körünkben. Még kevésbé azért, mintha a dagadt Nátrádi pozíciójára törnék. Nem említem ehelyt a dagadt Nátrádi tehetetlenségét és bárgyúságát sem, hiszen ez a két kategória vállalatunknál nem a dagadt Nátrádi monopóliuma. Ám az a rosszhiszeműség, az az ártó szándék, amellyel a dagadt Nátrádi...

Tapsoltam, a gumikesztyűsök berohantak és spricceltek. A szeplős Sóbujtó egy pillanatra felágaskodott, aztán az asztal tetején termett. Karjával csapkodni kezdett, mintha szárnya nőtt volna és szilaj nótára gyújtott.

— Oh Tannenbaum, oh Tannenbaum...

Aztán lemászott az asztalról, karonkapta a nyeszlett Tannenbaumot és együtt indultak, hogy meghívják a dagadt Nátrádit Sashalomra ultizni.

Ebben a pillanatban megszólalt a vekker.

Felriadtam és a sokkhatás első mámorában egy balhoroggal elnémítottam az okvetetlenkedőt, mialatt rákezdtem szokott monológjaim egyikére.

— Hogy az a mennybéli magasság — ordítottam. — Hogy az a hétfűzfán fütyülő...

Ekkor azonban furcsa dolog történt. Felpattant az ajtó és fehércsillagos, gumikesztyűs emberek nyomultak a helyiségbe. Vízipuskájukból csipősillatú kis nyavalyát kezdtek fecskendezni.

Peterdi Pál

DINNYESZEZON

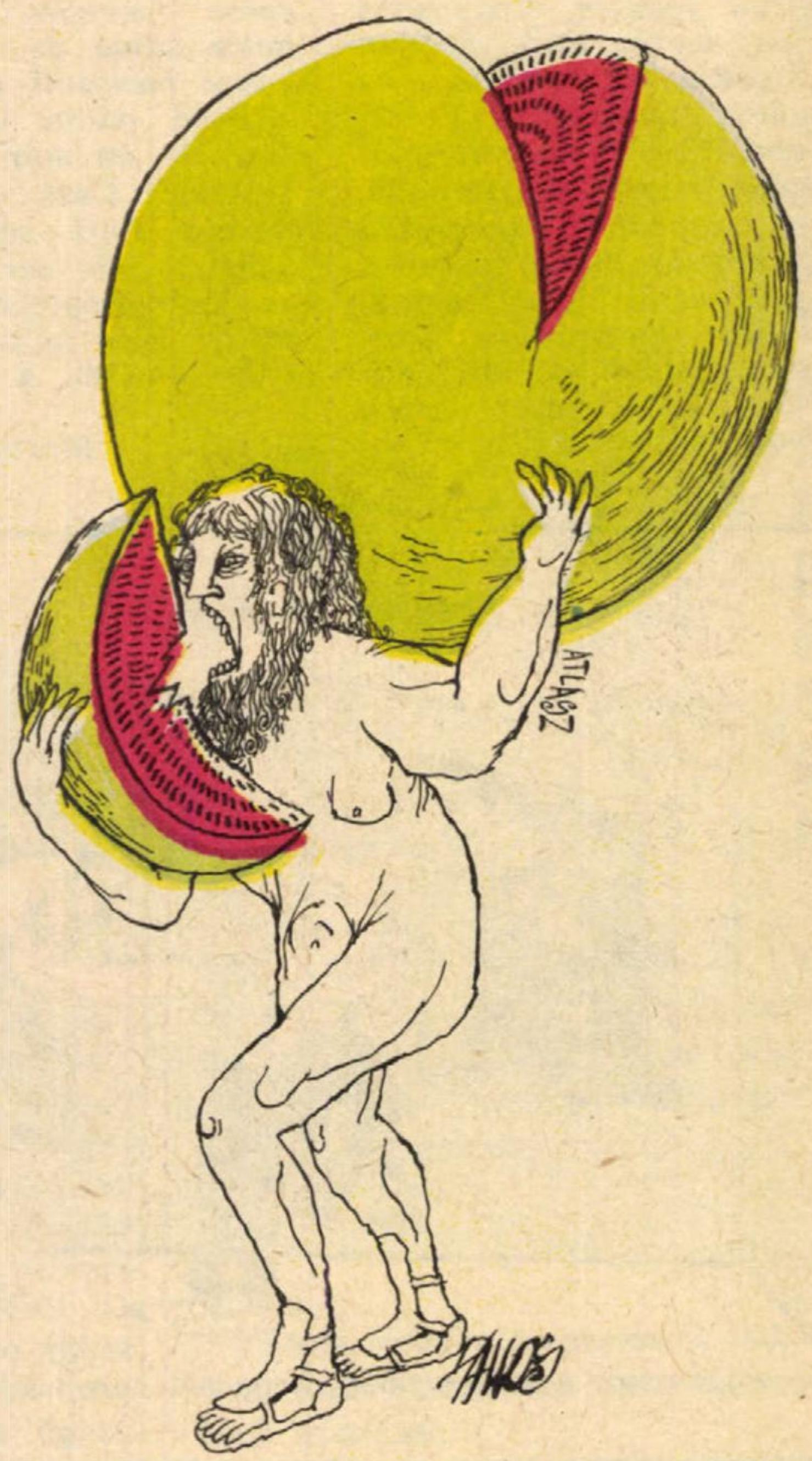

BALJÓS ELŐJEL

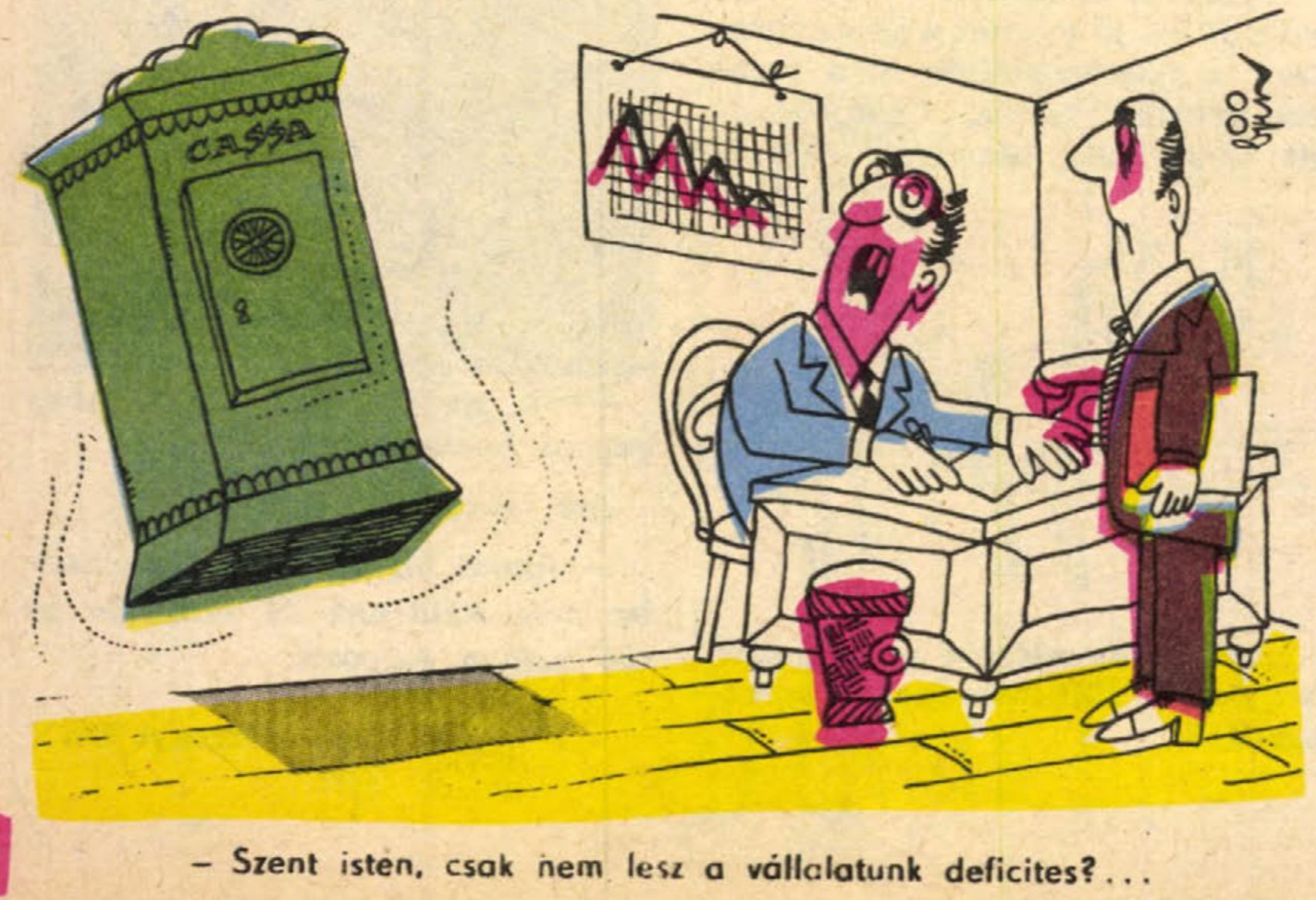

– Szent isten, csak nem lesz a vállalatunk deficites?...

NINCS KÁRBAVESZETT IDŐ

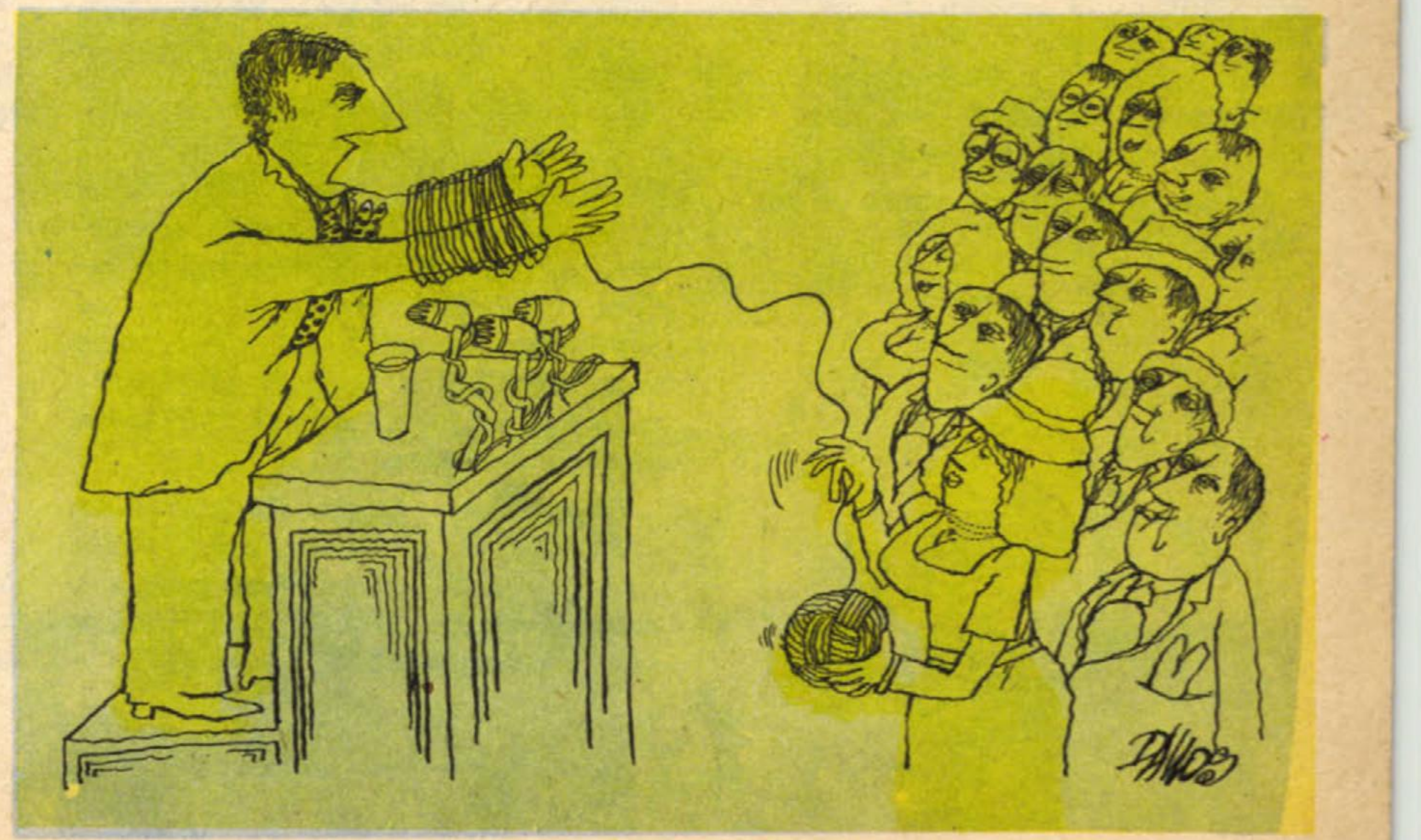

ÚJ LAKÓTELEPEN

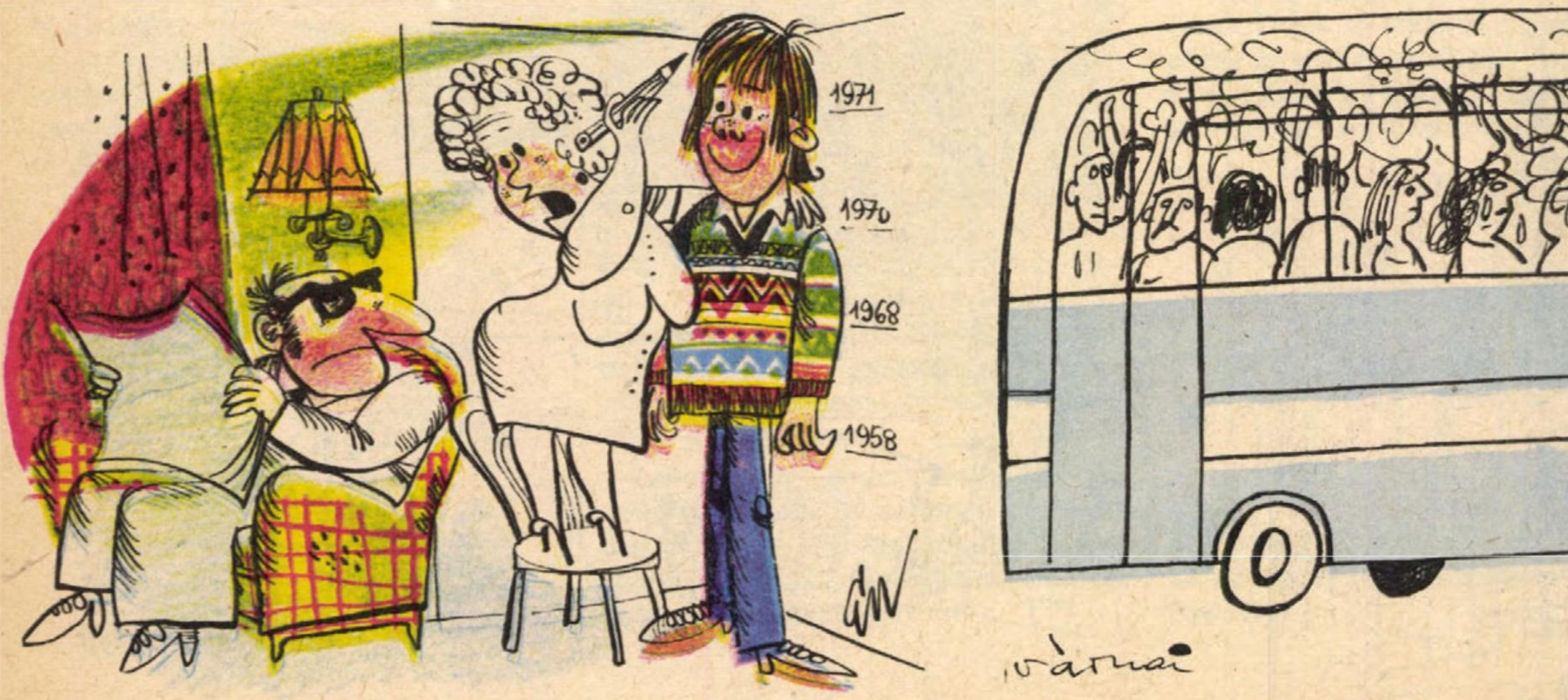

– El kell cserélnünk a lakást! – Lajoska kinőtte!

BUDAPEST FÜRDŐVÁROS

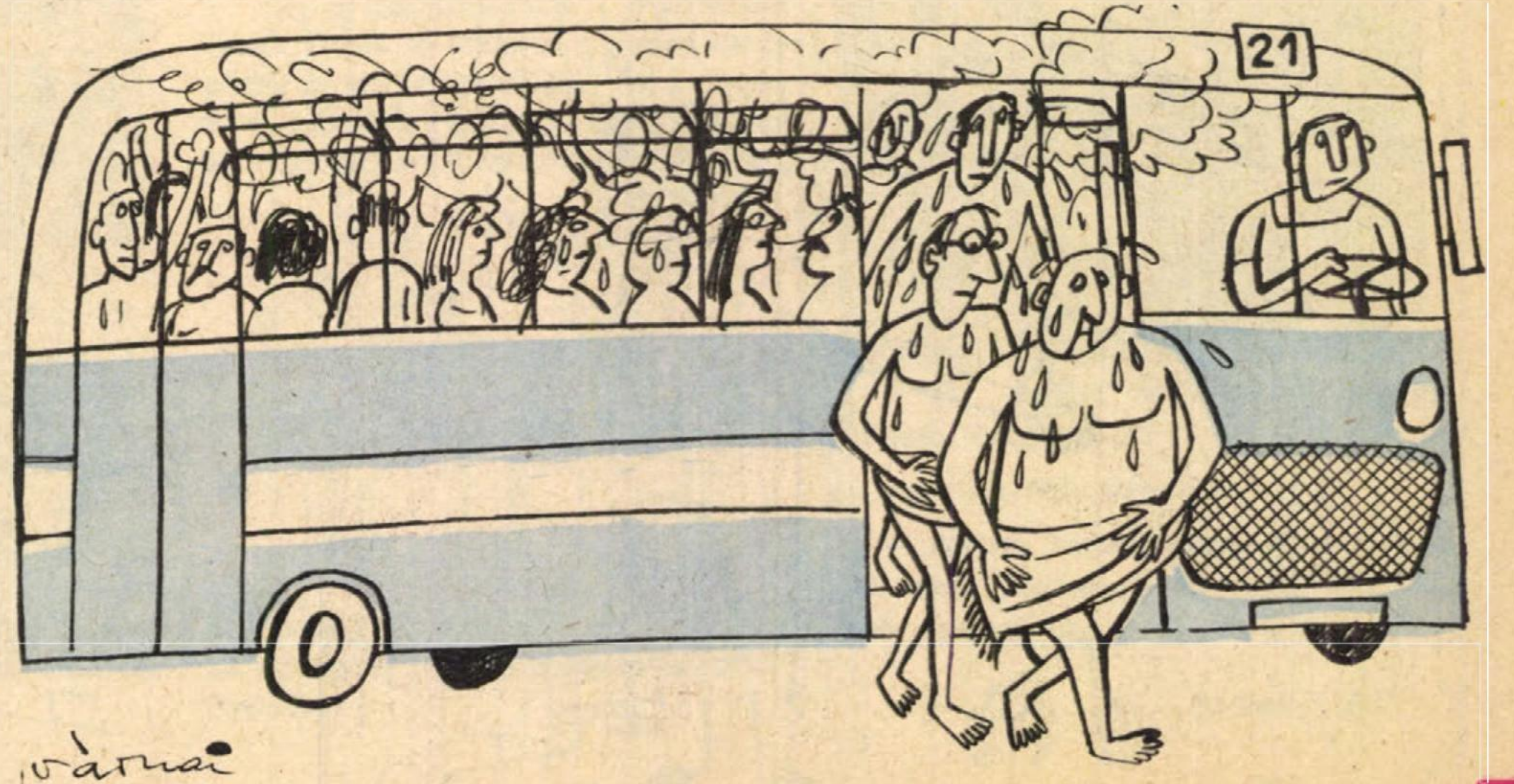

Mozgó gőzfürdő

Ludas Matyi emlékkönyvébe

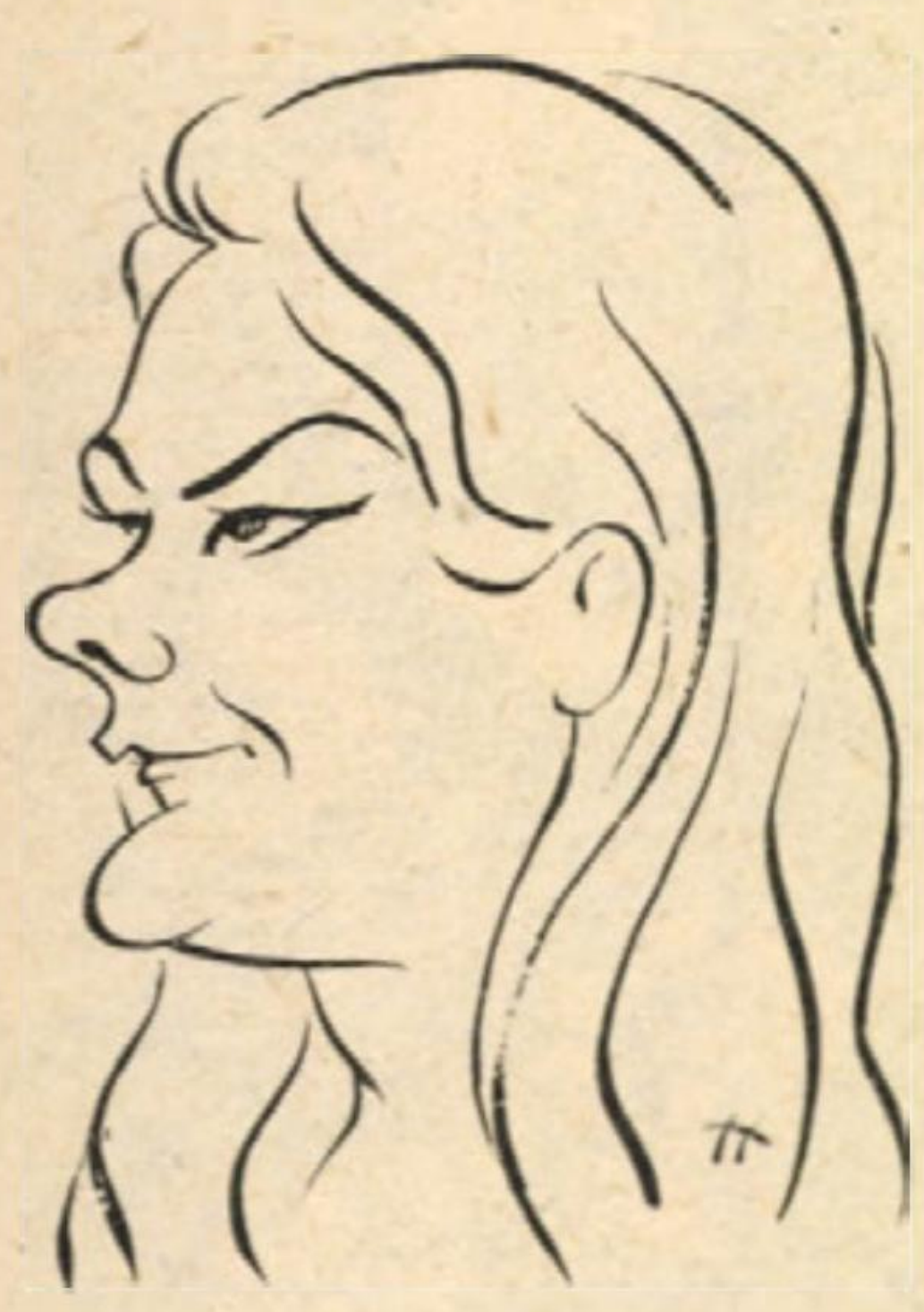

Firenze, Frankfurt, Budapest... Idén mind a három helyen hálás szerepeket énekeltem. A Tell Vilmos, a Falstaff és most a Margitszigeten az Attila került színre. Háromféle aggodalom is megelőzte a szigeti Verdi-előadásokat. Elsősorban attól féltünk, hogy esni fog, azután attól, hogyan fogadja a közönség az eddig ismeretlen Verdi-operát és végül az előadás négylábú szereplői, a szabadtéri színpadra bevonuló lovak miatt is volt némi aggodalmunk. Attól tartottunk, hogy nem fognak jól viselkedni... Szerencsére szép volt az idő, csillagok ragyogtak a színpad felett, az előadásnak sikere volt, a lovak pedig türelmesen álltak a reflektorfényben.

Nagyon örültem, hogy az Attilában Odabella királylányt énekelhettem, és sokat gondoltam első szabadtéri szereplésemre, amely nagy élmény volt számomra, hiszen akkor még főiskolás voltam. Szegeden, a Dóm téren a Háryban énekeltem. Melis, Dayka Margit, Tompa Pufi és a kis Latabár voltak a partnereim.

Az egyik jelenetben Tompa Pufi — szerepe szerint — így szólt Háryhoz: „Neked adom lányomat és fele királyságomat". Nekem erre a végszóra azt kellett volna mondanom: „Csak a felét?" Igen ám, de mielőtt ő az egész szöveget kimondhatta volna, és még csak annyi hangzott el, hogy: „Neked adom a lányomat...", én már megkérdeztem: „Csak a felét?" Tompa Pufi végignézett magas, erős termetemen és jelentőségteljesen így szólt: „Elég neki belőled, édes lányom, a fele is."

Marton Éva

CSÚCSFORGALOMBAN

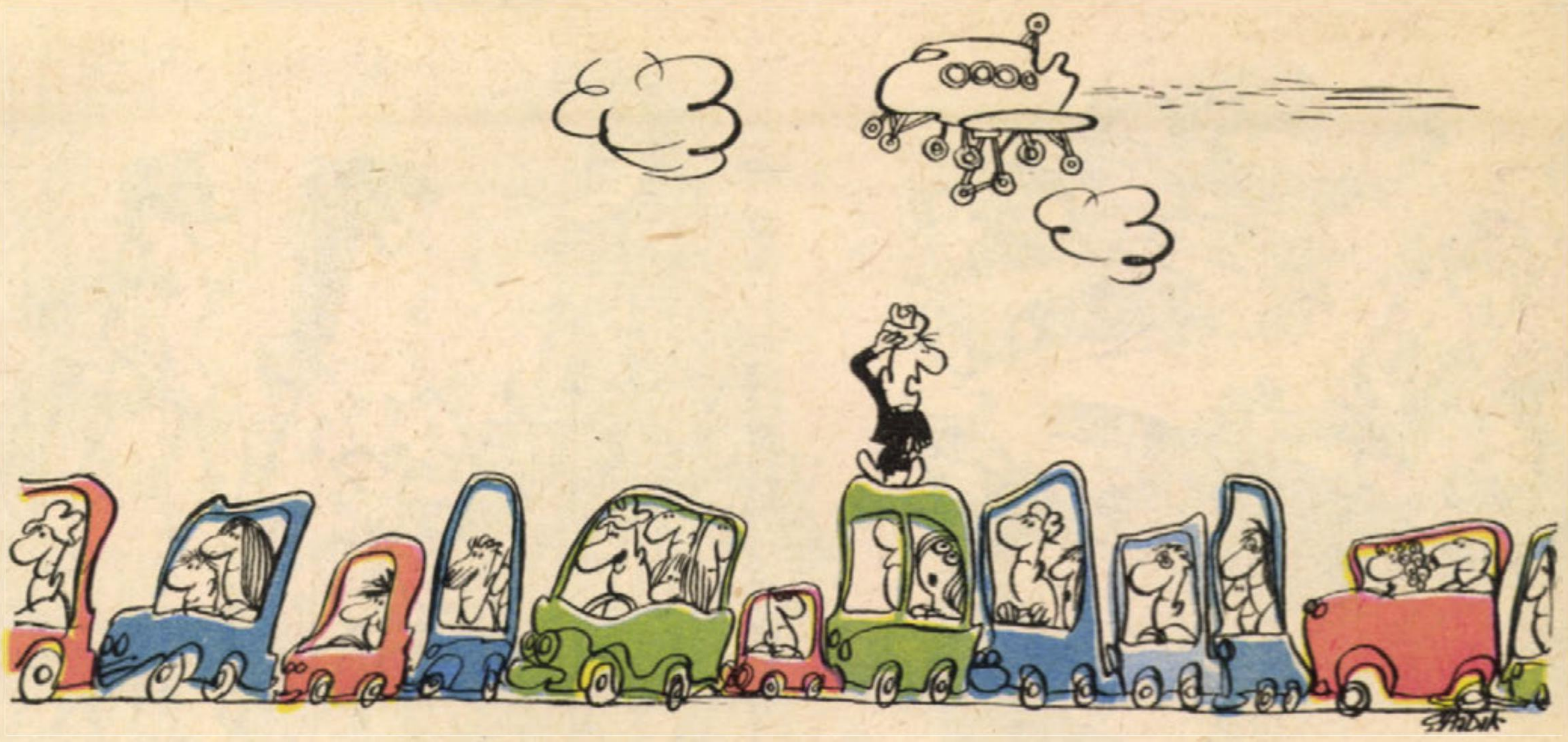

– Bocsánatot kérek, de határozottan emlékszem, hogy itt volt gyalogátkelőhely!

ÖNKISZOLGÁLÓ HIVATAL

A XXIII. kerületi Saláta tér központjában a napokban átadták rendeltetésének az első önkiszolgáló hivatalt. Igazán itt volt az ideje, hogy modern korunkban az ügyintézést maguk az ügyfelek vegyék a kezükbe. Érthető kíváncsisággal léptem be a barátságos épület kapuján, majd bekopogtam a bejárattal szemben lévő szoba ajtaján. Sajnos, későn vettem észre a feliratot.:

„NE TESSÉK KOPOGNI! ZAVARJA A MUNKÁT!"

Ezek után elszánt mozdulattal benyitottam a szobába. Egyetlen lelket sem láttam. A helyiség közepén elegáns íróasztal állott. Rajta írószerek, papír, radír, kávéfőző két kávéscsészével, mellettük cédula, azon kézzel írt figyelmeztetés: „Készítsen magának egy kitűnő, zaccmentes kávét. Egészségére! Érezze magát néhány percig hivatalnoknak. A telefonkészülék egyaránt ad vonalat hivatalos és magánbeszélgetésre!"

Természetesen azonnal feltárcsáztam Pannikát. Elrebegtem, hogy jobban szeretem, mint valaha és este ezer csókkal várom a Feneketlen tónál. Ezt követően kényelmesen elhelyezkedtem az íróasztal mögötti karosszékben. Ebben a pillanatban megláttam magamat teljes életnagyságban a falon elhelyezett hatalmas tükörben. Cseppet sem csodálkoztam. Melyik önkiszolgálóban nincs tükör? Csendesen ültem az íróasztal mögött, mint tisztviselő s előttem a tükörben az ügyfél. Komótosan rágyújtottam egy cigarettára, aztán monoton hangon megkérdeztem magamtól:

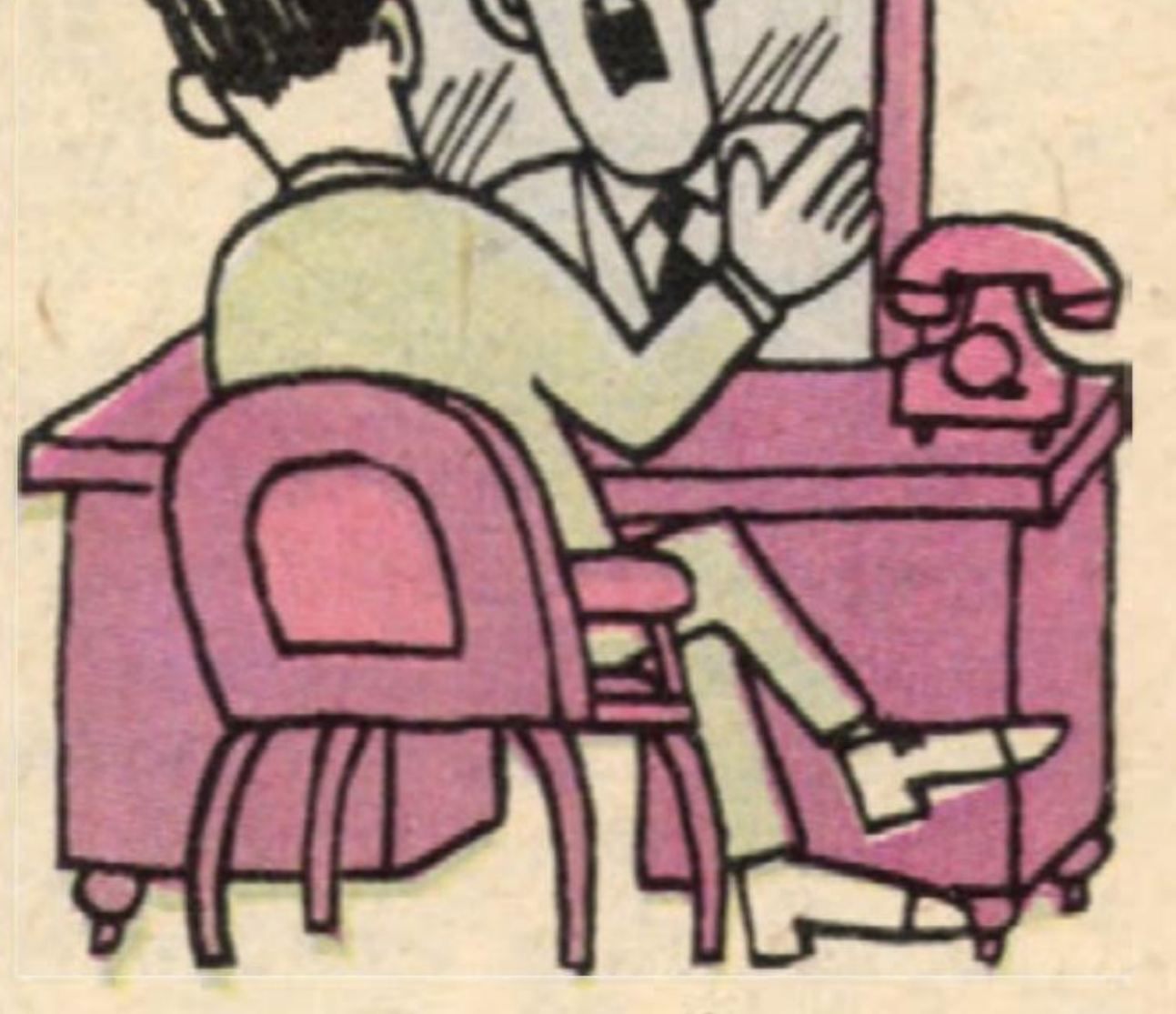

— Mit óhajt? De csak röviden, mert nem maga az egyetlen ügyfél a világon.

Tükörképem megköszörülte a torkát:

— Kérem szépen, a kérelmemet leírtam ebben a kérvényben...

— Rendben van. Hagyja itt. Majd postán értesítjük.

— Esetleg nem lehetne azonnal elintézni? Olyan jellegű kérelemről van szó...

Erélyesen közbevágtam:

— Ebben a hivatalban az ügyfél maga intézi az ügyét, de egy bizonyos idejű várakozás elkerülhetetlen. Hiszen akkor már nem nevezhetnénk magunkat hivatalnak!

Jobb kezemmel átnyújtottam a bal kezembe egy 50 forintos okmánybélyeget,ráragasztottam az ügyiratra és könnyed, elegáns mozdulattal elfektettem az aktát.

— Ha én, az ügyfél köszönök, maga is igazán visszaköszönhetne — fordultam hátra az ajtóból, de természetesen az íróasztal mögött már nem ült senki. Amikor kint jártam az utcán, eszembe jutott: kérelmem elintézése érdekében nem ártott volna megemlítenem, hogy egy bizonyos minisztériumban éjjeliőr az unokabátyám...

M. I.

SZIGORÚ FŐBÉRLŐ

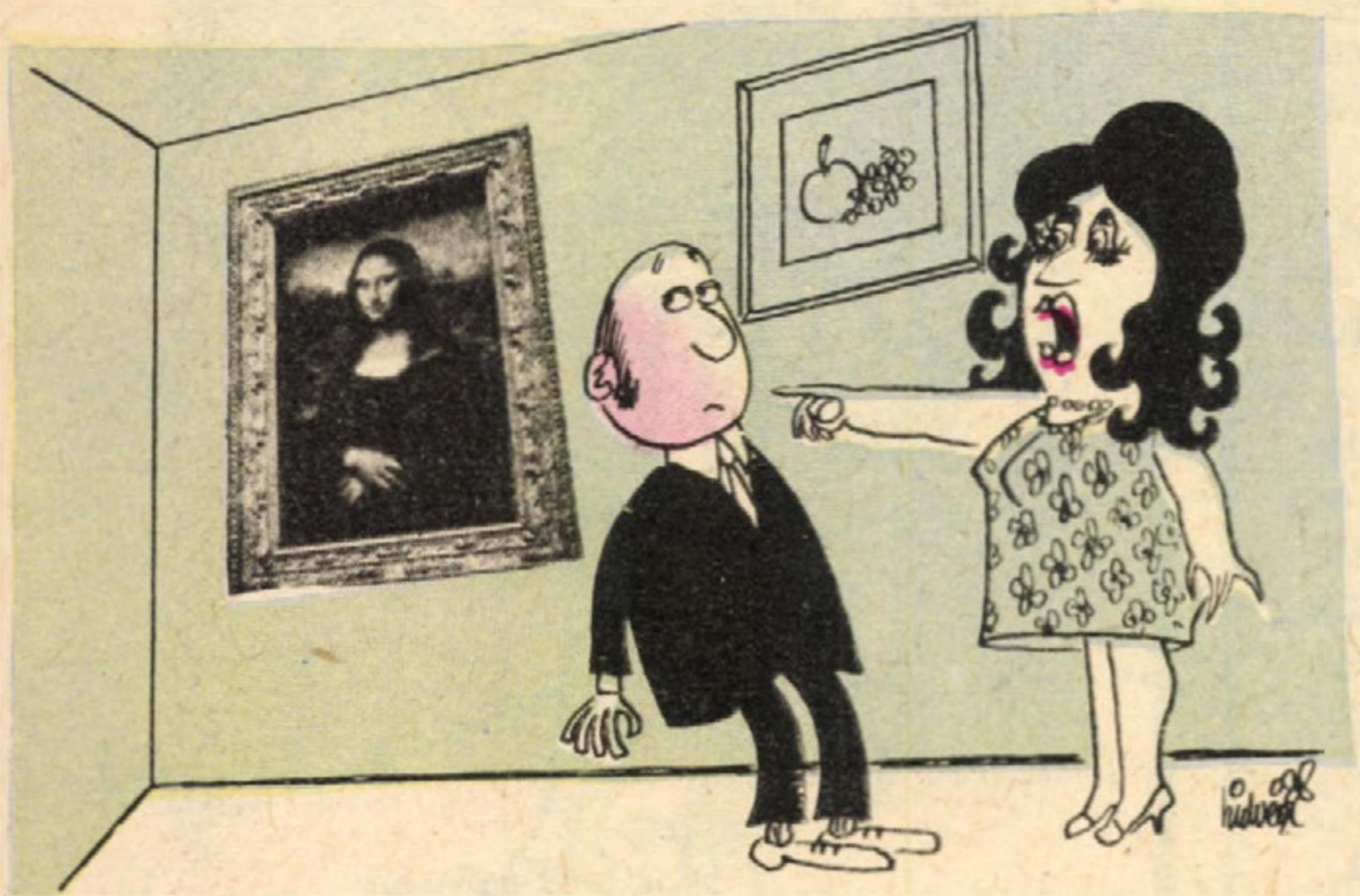

– Hányszor mondjam még, hogy nőt nem hozhat fel!

ABSZOLÚT IRIGYSÉG

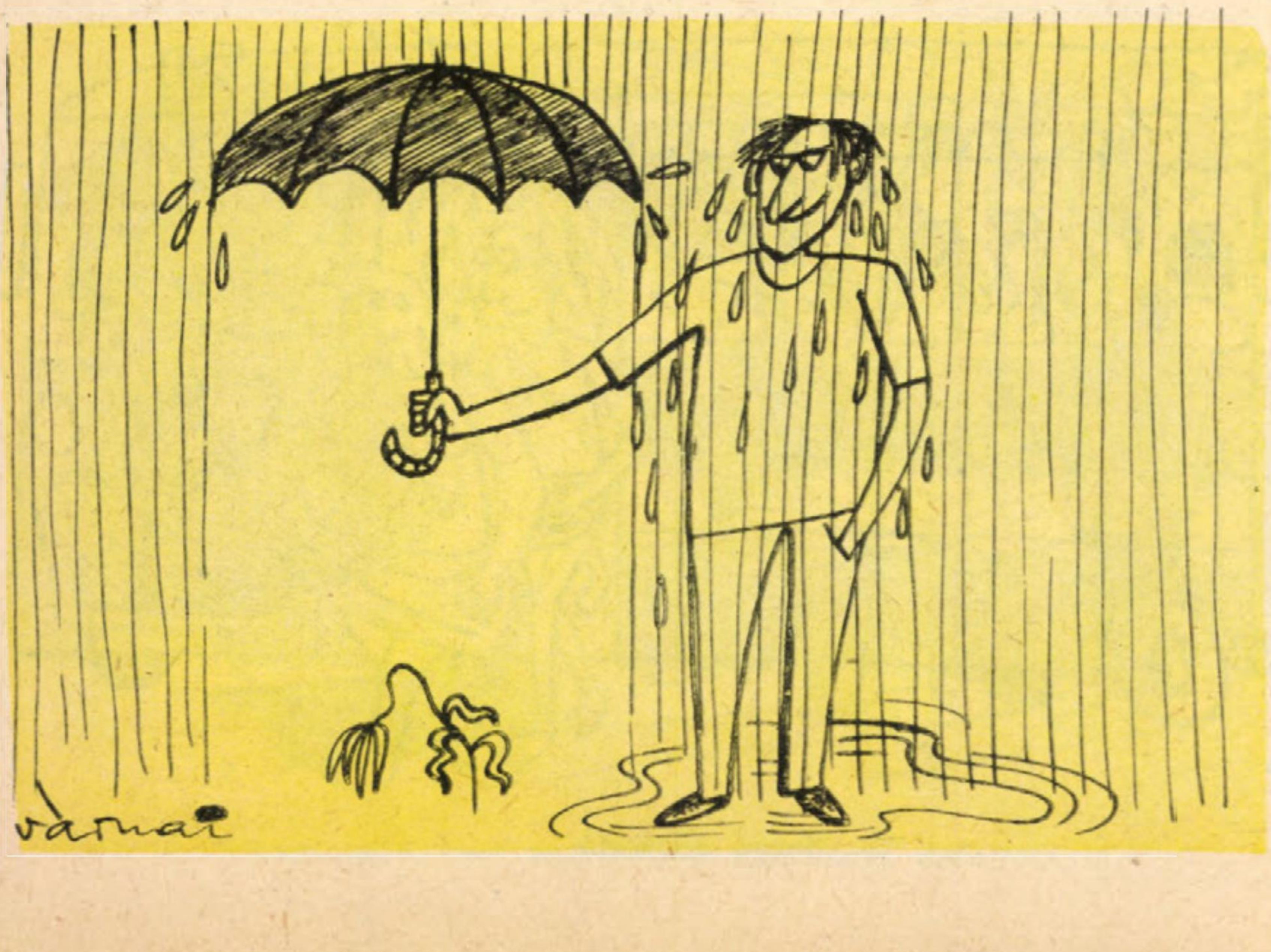

NYUGODT EMBER

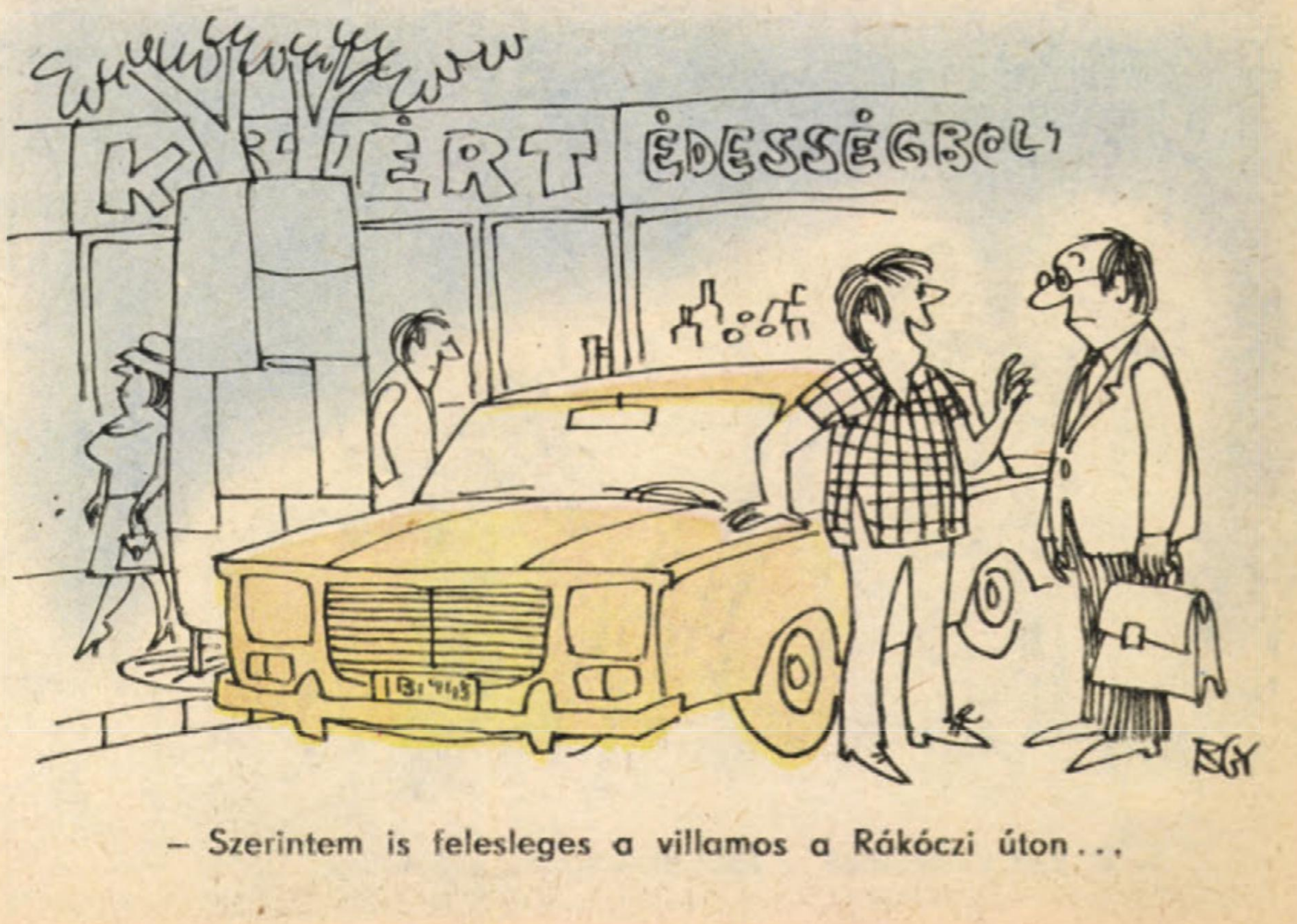

– Szerintem is felesleges a villamos a Rákóczi úton...

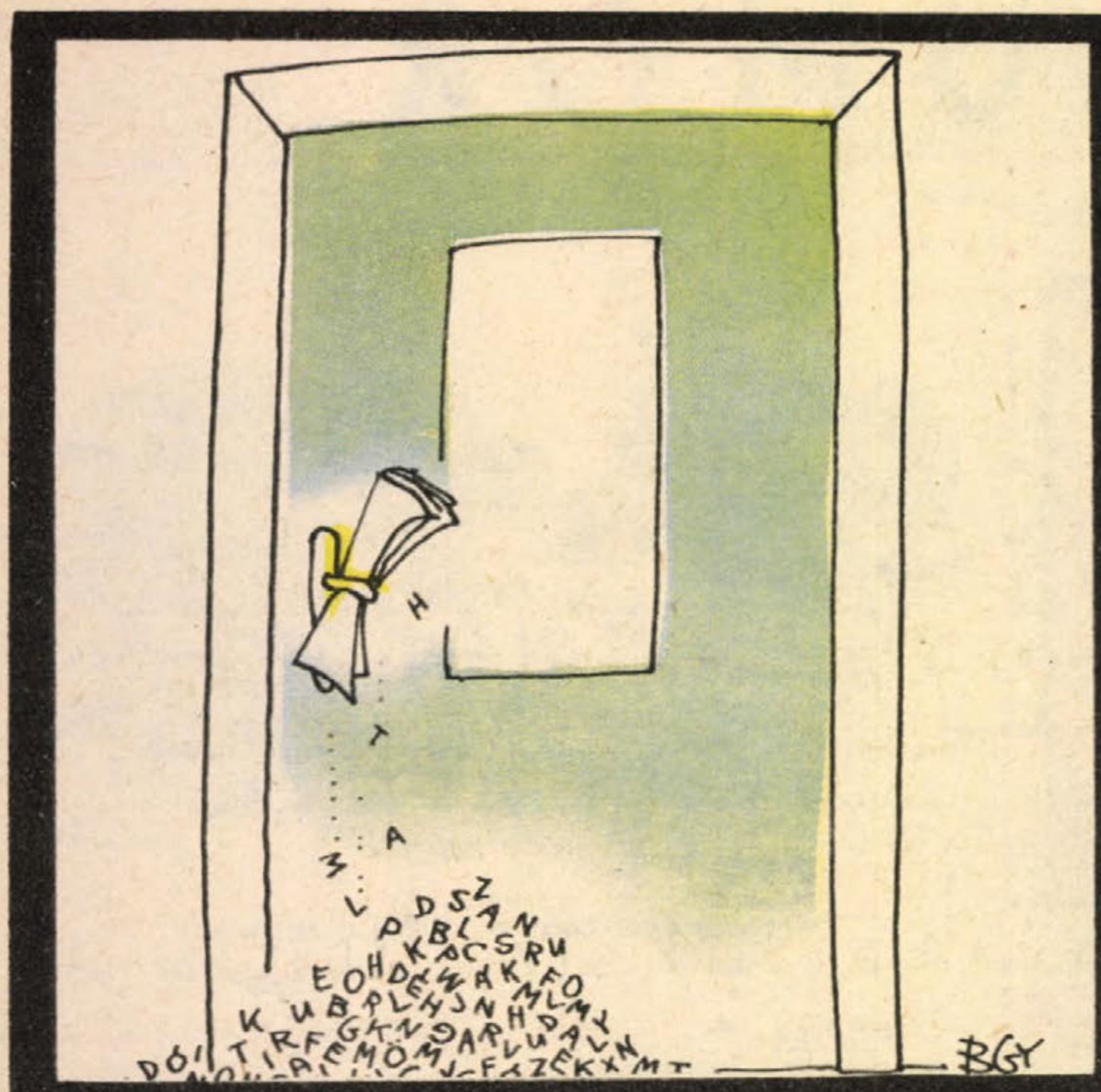

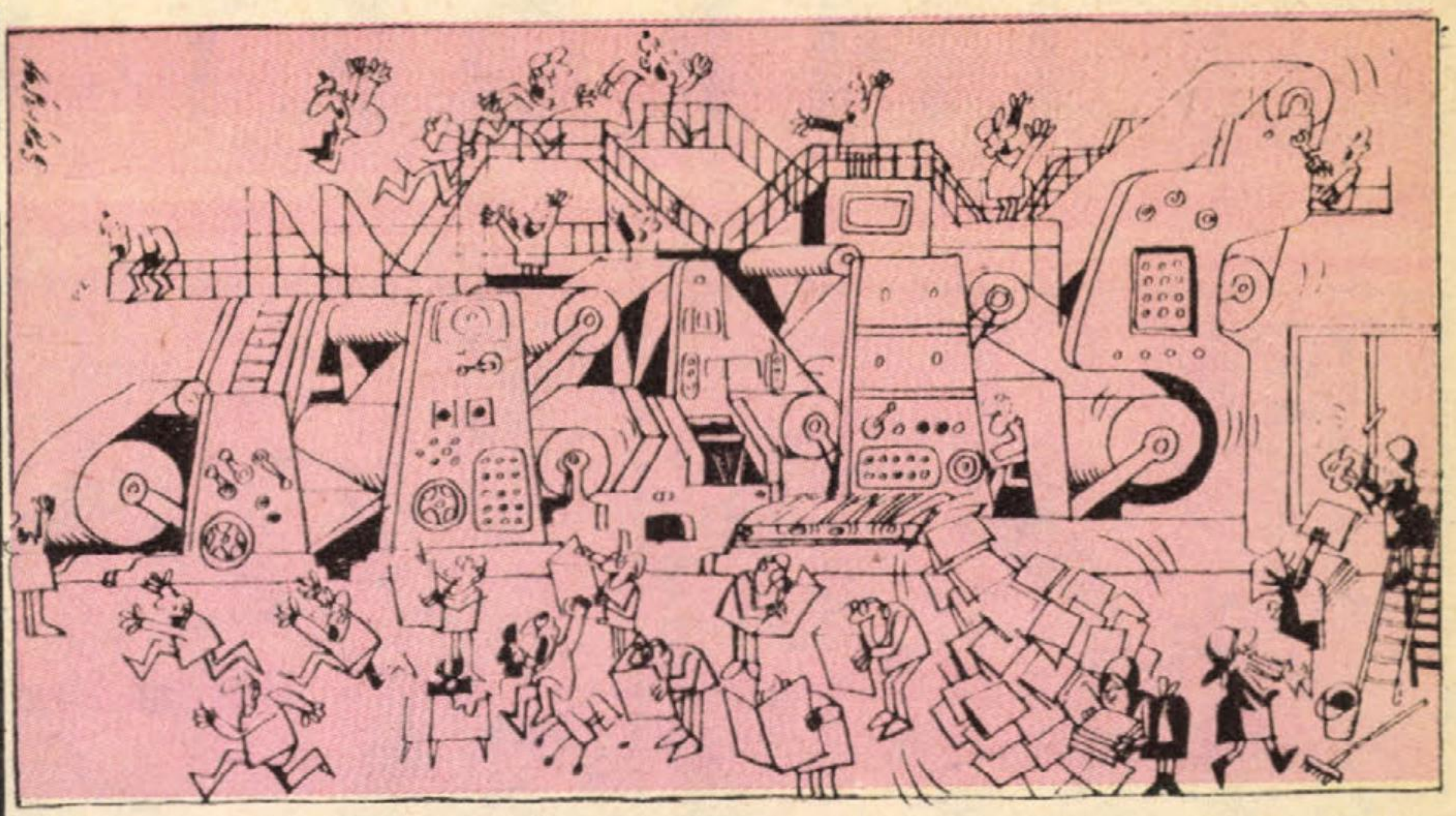

ÚJSÁG

BRENNER,
MÉSZÁROS,
FÜLÖP,
VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI,
DALLOS,
TÓT

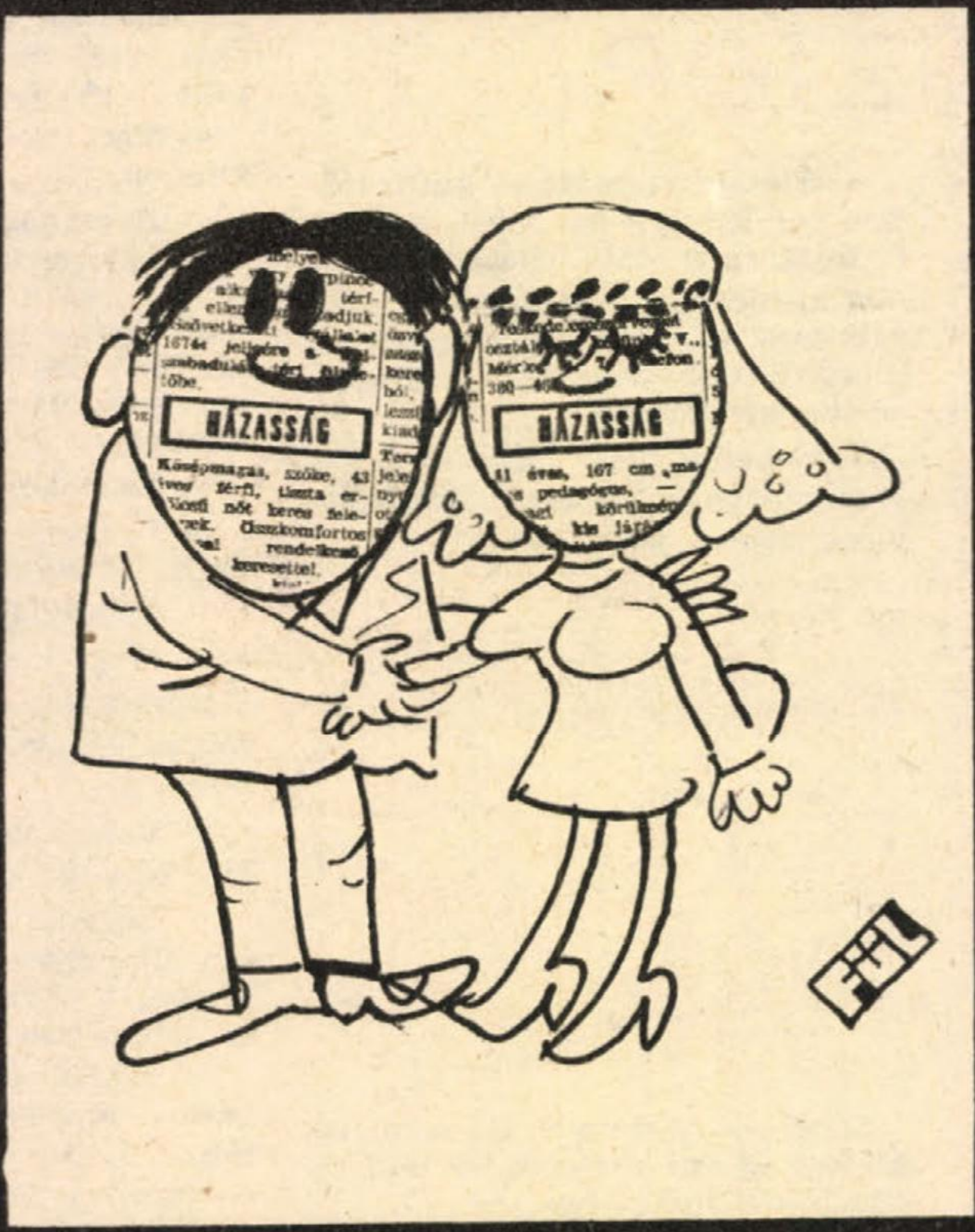
HÁZASSÁG
HÁZASSÁG
FÜL

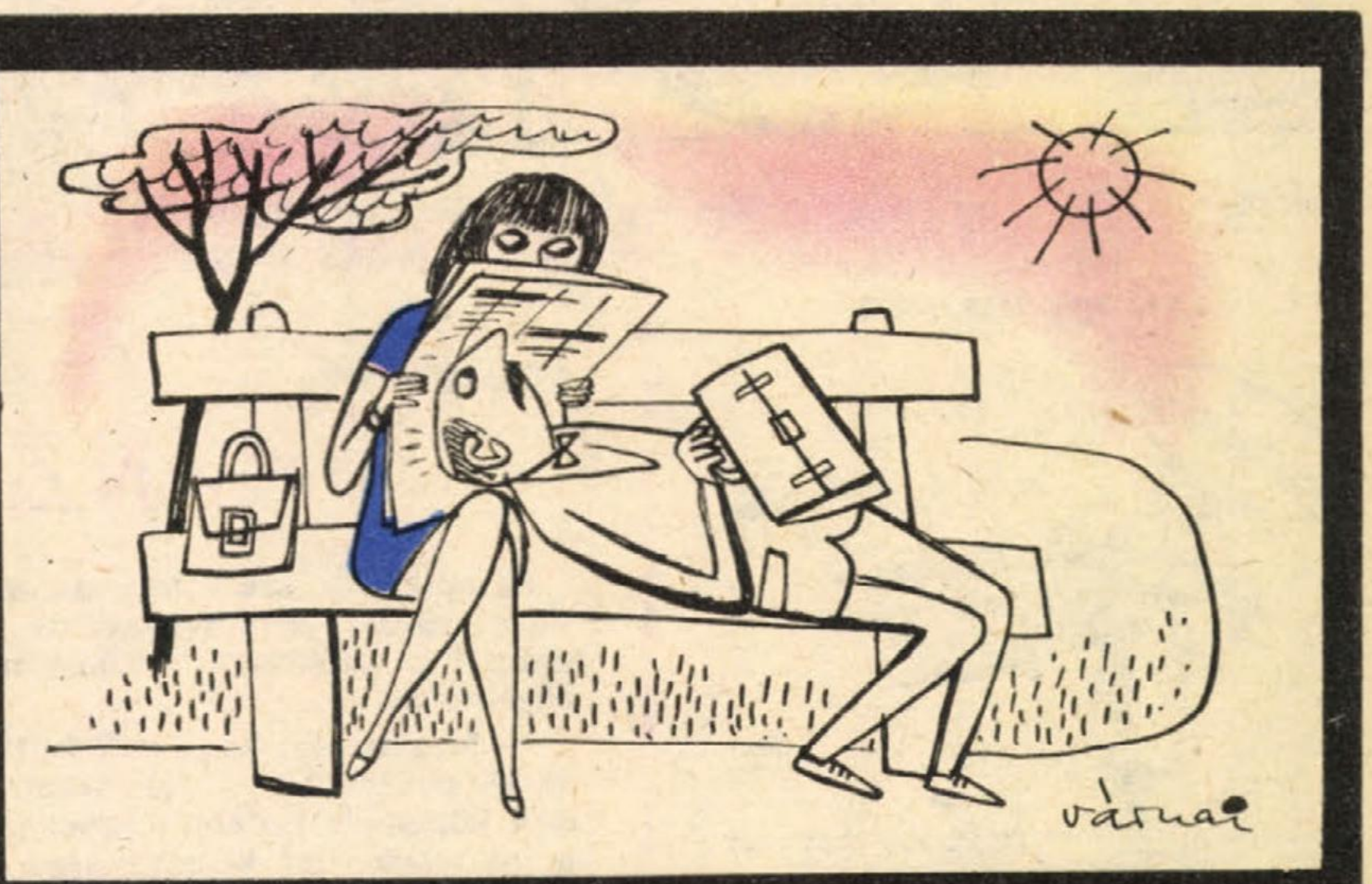

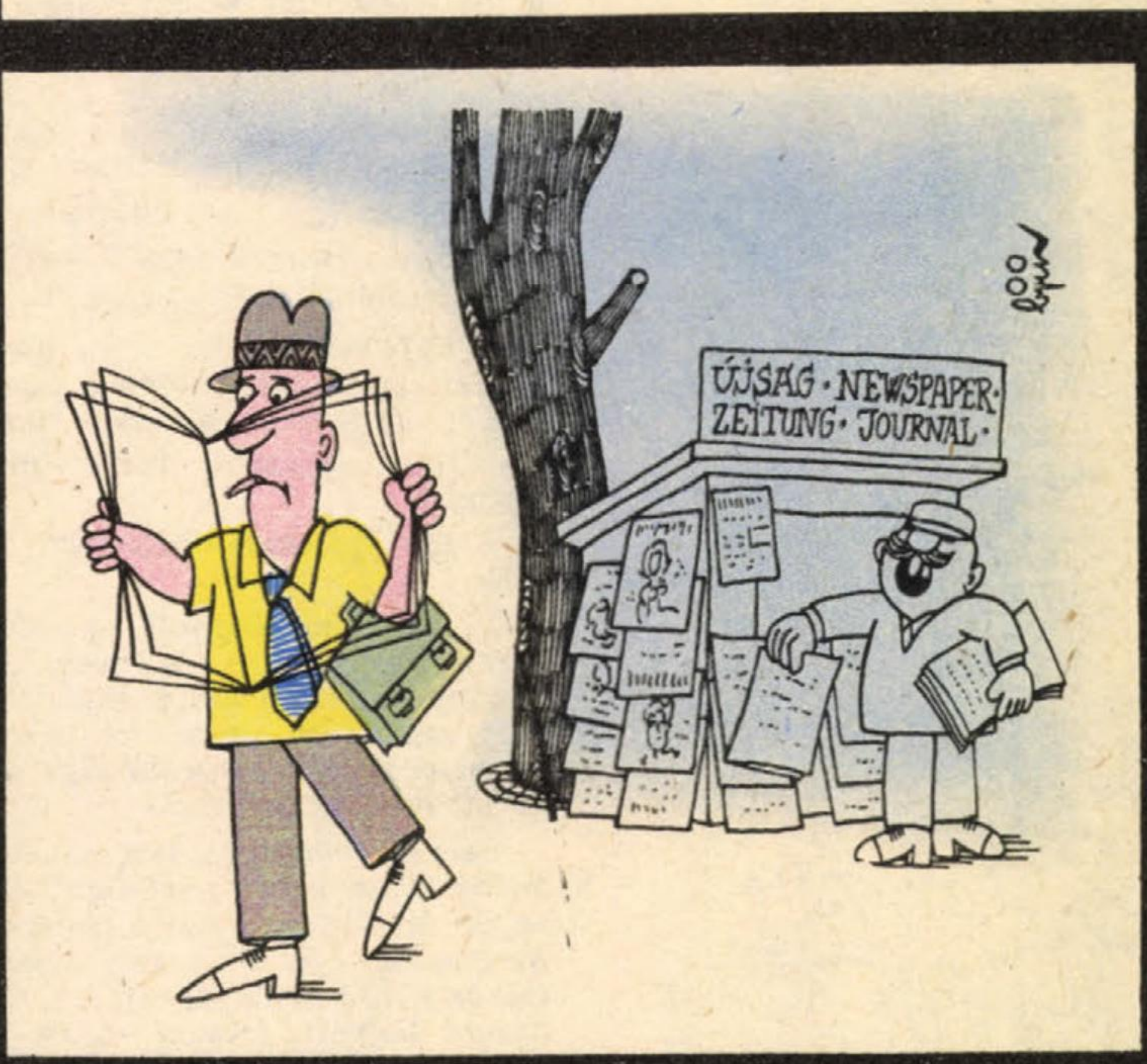
ÚJSÁG · NEWSPAPER ·
ZEITUNG · JOURNAL ·

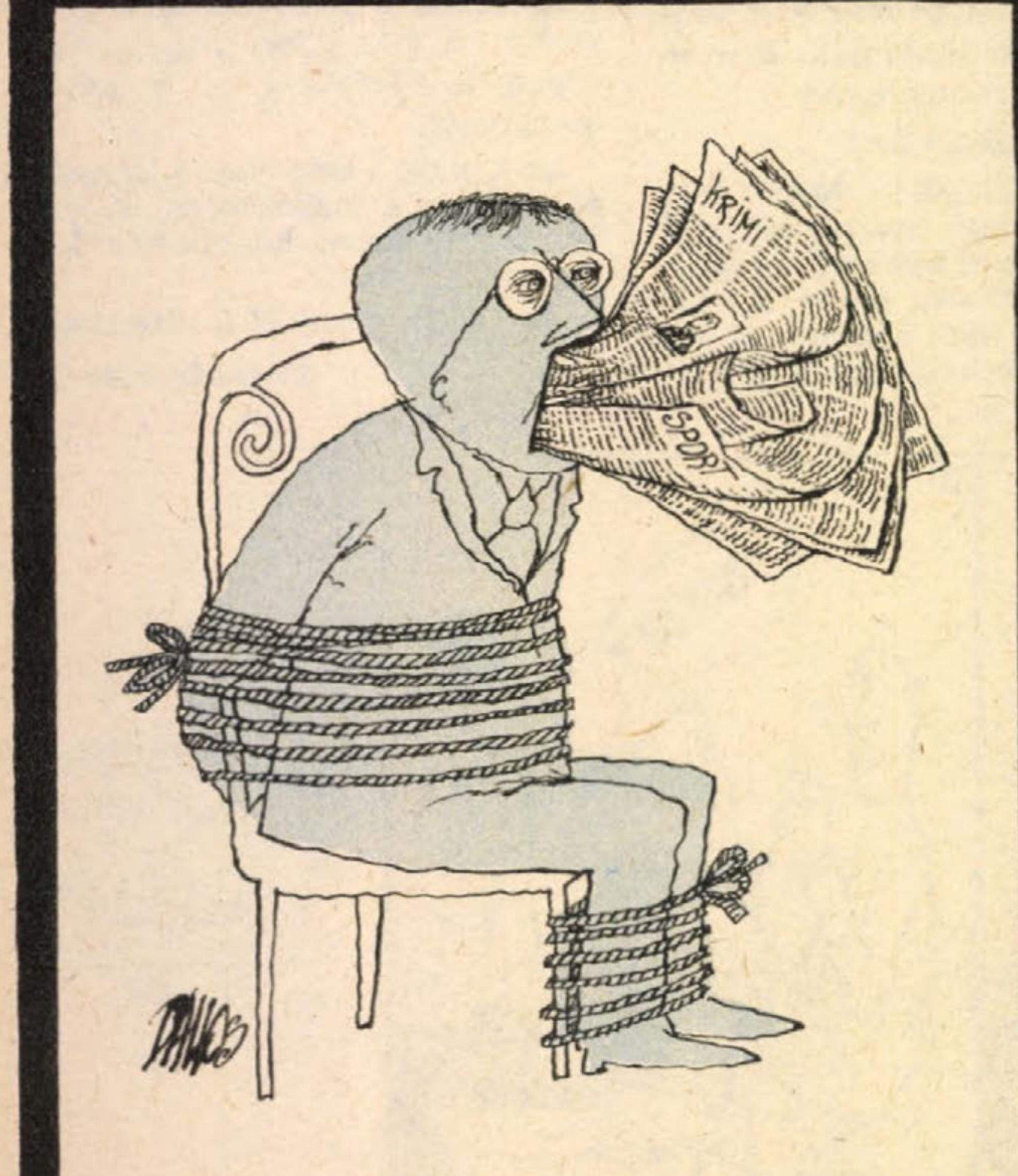
KRIMI
SPORT
DALLOS

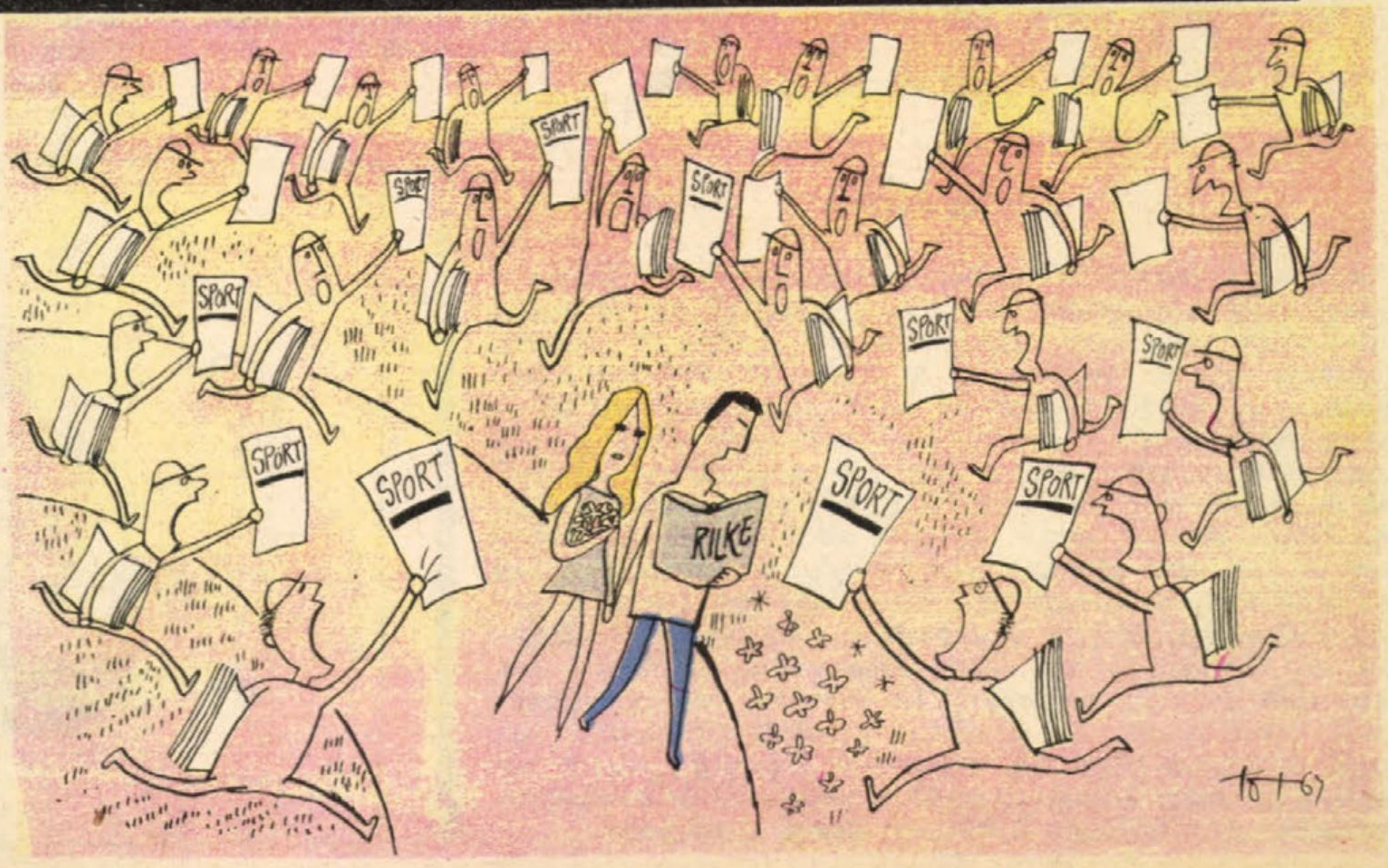
SPORT
SPORT
SPORT
SPORT
SPORT
SPORT
SPORT
SPORT
RILKE
Tót 67

IMPORT HUMOR

TÚLZOTT ADMINISZTRÁCIÓ

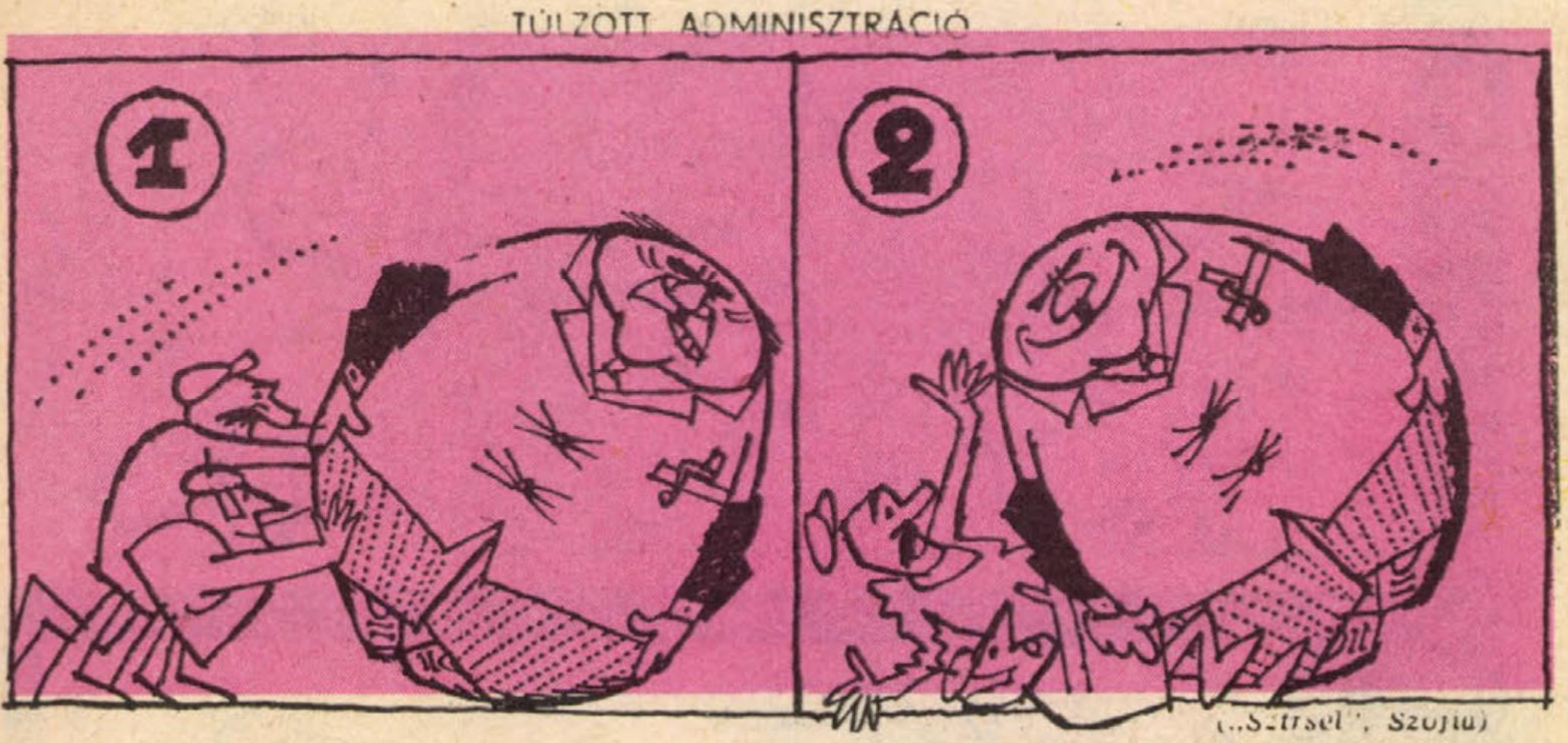

(„Sztrsel", Szófia)

DIAGNÓZIS

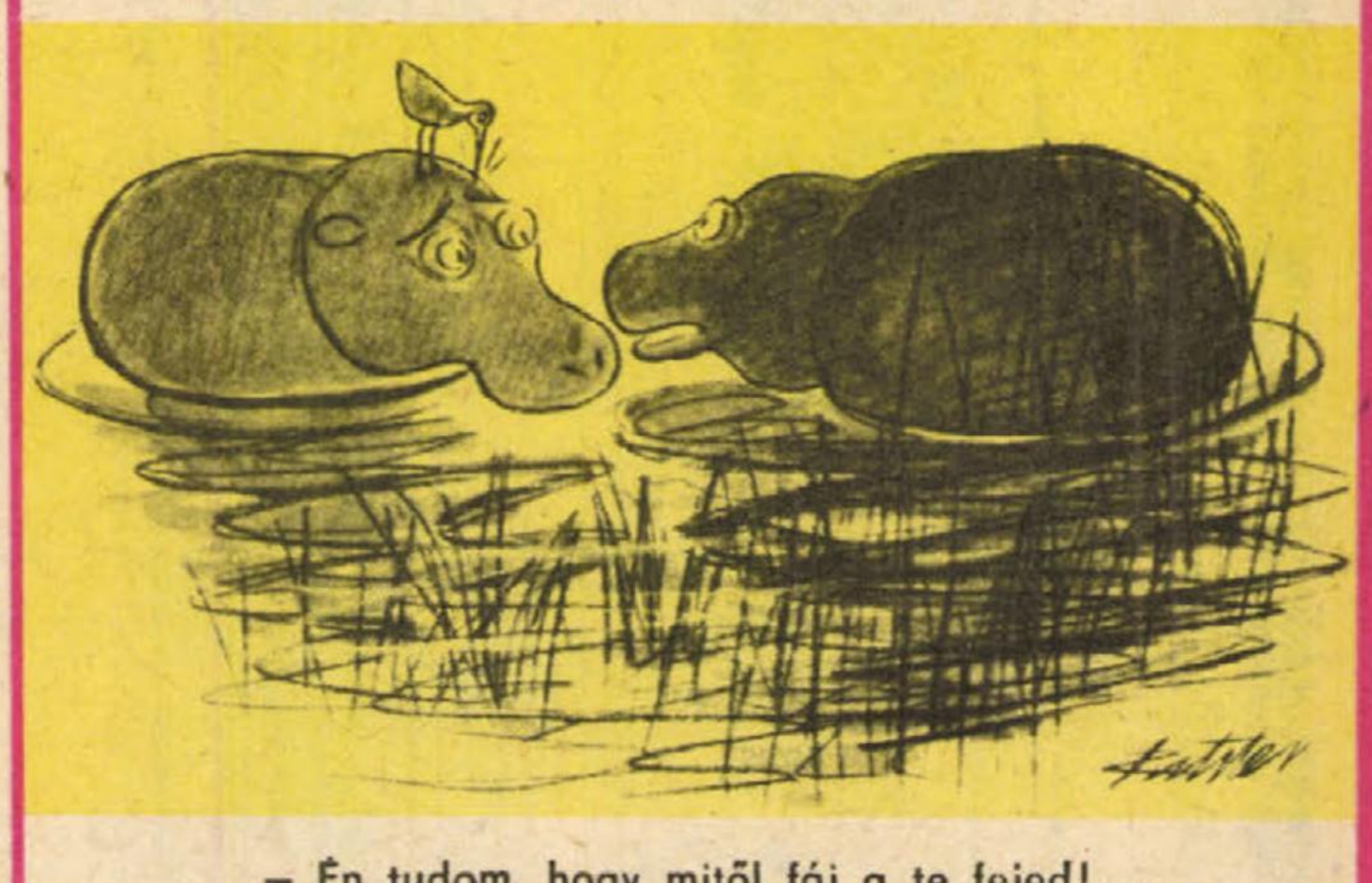

– Én tudom, hogy mitől fáj a te fejed!...

(„New Yorker")

CSALÁDI TÖRTÉNET

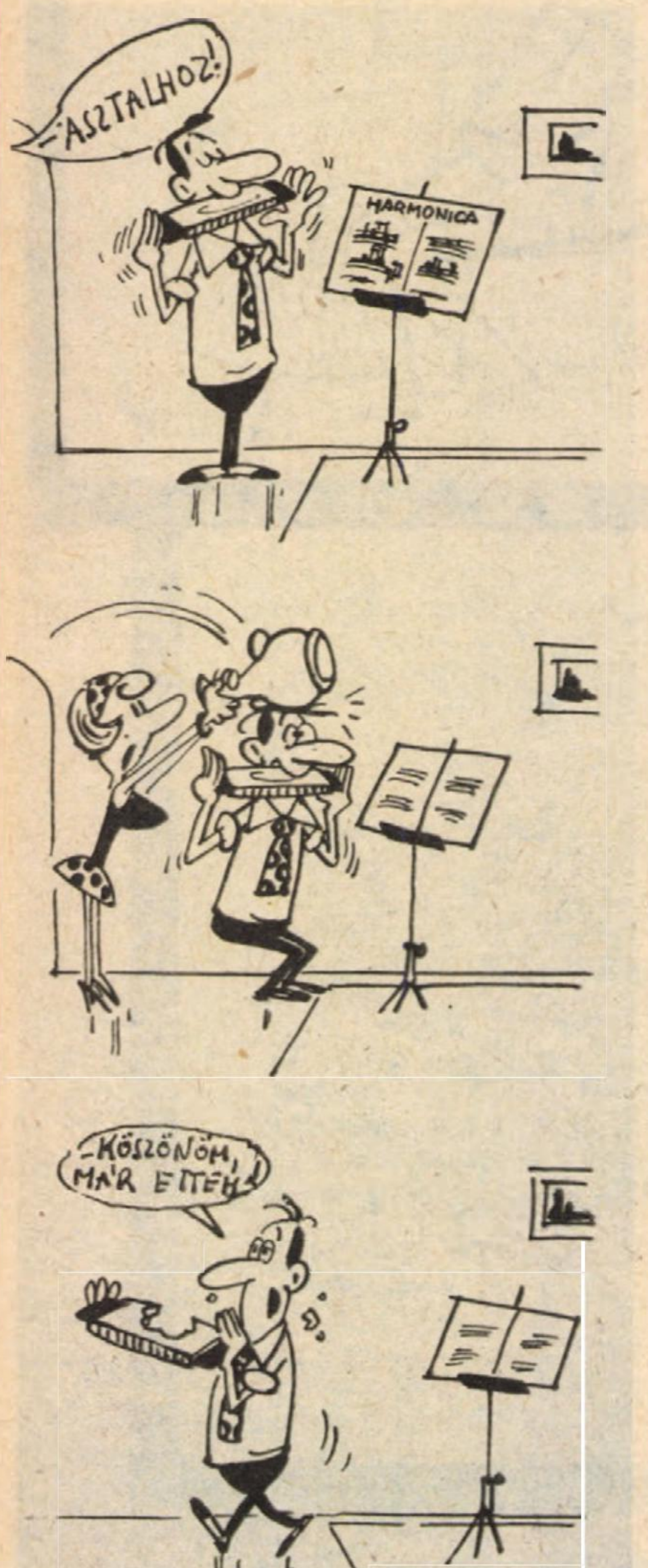

(„Ici Paris")

KOTLJARSZKIJ:

TRANZISZTORI

Beléptem a szervizbe, az asztalra raktam a tranzisztoros rádiómat és elővettem a fényképezőgépemet.

— Megengedi, hogy emlékül lefényképezzem? — fordultam a kék köpenyes fiatalemberhez, aki a javításra varó készülékeket átveszi.

— Engem?

— Magát!

— De miért?

— Csak úgy — feleltem. — Láthatja, egyszerű ügyfél vagyok, a rádiómat hoztam javíttatni.

— Egyszerű ügyfél ... — mosolyodott el sokatmondóan a fiatalember. — Szóval sajátja a rádió?

— Igen, sajátom. Tehát, megengedi?

— Egy pillanat, mindjárt jövök.

Gyorsan megfordult, s hátra ment. Nyugodtan leültem, keresztbe vetettem a lábamat. Nem volt miért izgulnom: az események az ismert forgatókönyv szerint követték egymást.

Másfél perc sem telt el és a fiatalember ismét megjelent. Középen elválasztott haját gondosan megfésülte, fehér inget, ízléses, csíkos nyakkendőt viselt, s a régi, kopott helyett, frissen vasalt vadonatúj köpenyt vett fel.

— Hogy kíván lefényképezni, profilból vagy szemből? — kérdezte.

— Először szemből — kattintottam. — Így, jó! És most, kérem, fordítsa el a fejét. Nagyszerű!

Kattintottam még egyszer, jobb vállamra akasztottam a gépet és a balról lógó magnetofont bekapcsolva, kérdeztem:

— Engedje meg, hogy megkérdezzem, sokba kerül-e a tranzisztoros rádióm javítása?

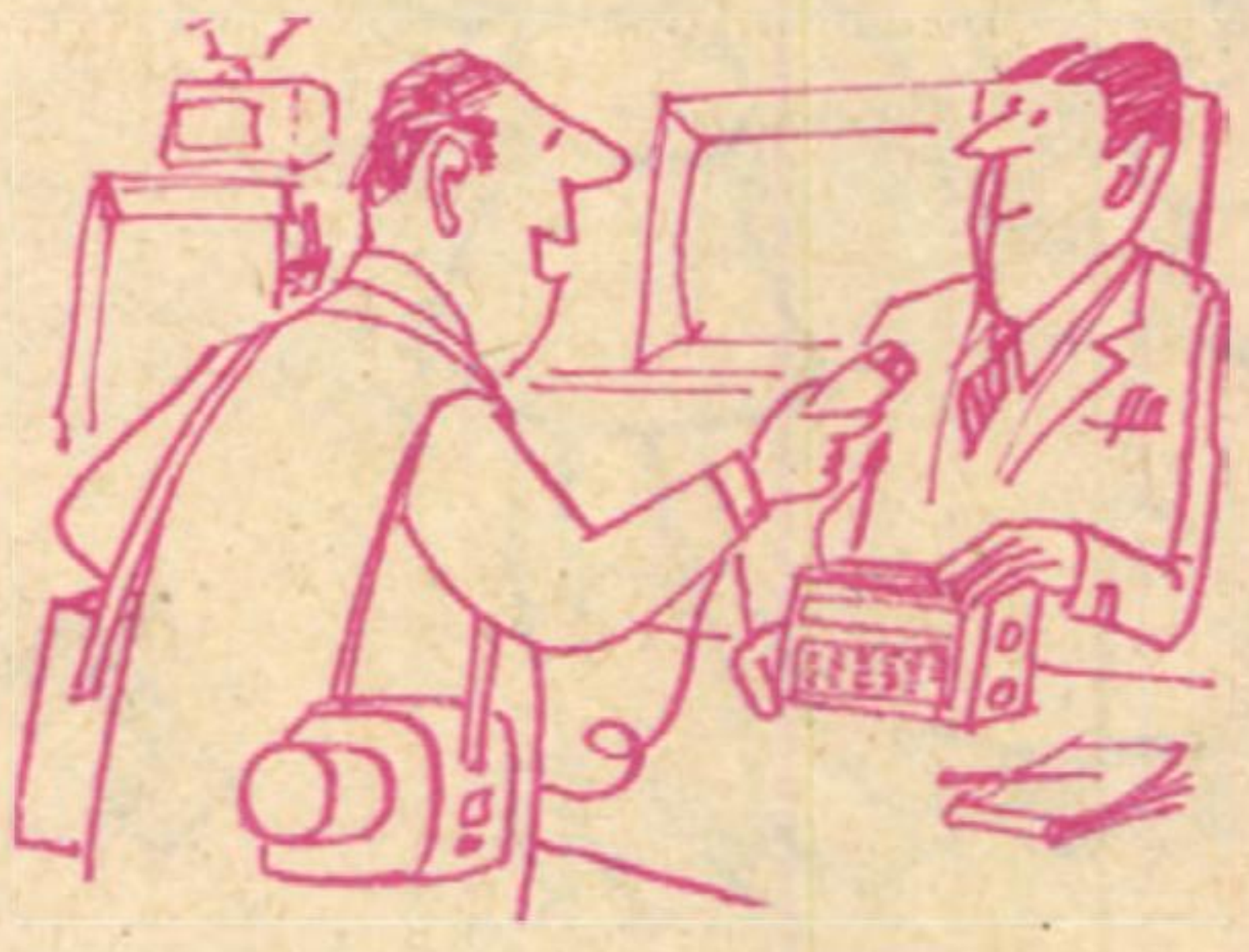

Eközben mereven a szemébe néztem és egy árnyalattal feljebb emeltem a mikrofont.

— Ez attól függ, mi a baja — mondta a mester és már le is vette a készülék hátlapját. Rögtön tudtam: ő az én emberem.

— Jól megcsinálják?

— Kifogástalanul! Meg lesz elégedve! Javító vállalatunknál nem szoktak reklamálni ... Igen, hát a kondenzátora eltört, a triódákkal és az ellenállással is baj van. Meg kell tisztítani a készüléket, s az elemeket is ki kell cserélnünk. Ez annyi, mint egy meg egy, meg még kettő, plusz három ... Az összesen tíz kopek.

— Tíz? — kérdeztem elfúló hangon.

— Bocsánat, átszámolom. Egy meg egy, még kettő és plusz három — az kilenc kopek. Ne haragudjon, az előbb rosszul számoltam. Pedig mi egy jottányival sem károsítjuk meg ügyfeleinket.

— És mikor lesz kész?

— Holnap. Sőt, még ma este. És ha kívánja, hazaszállítjuk.

— Mennyiért?

— Hogy képzeli? Ez jár!

Eltettem a magnetofon mikrofonját és zsebre vágtam az elismervényt.

— Ebben az esetben legyen szíves elküldeni. Sok sikert!

— Legyen nyugodt, kifogástalan állapotban, díszdobozban látja viszont a rádióját. A díszdoboz is az árban van ...

Távoztam és elégedetten nézegettem magamat az üzlet kirakatában. Eddig — hogy lekopogjam — minden simán ment. Egy hónap alatt ezzel a módszerrel megjavíttattam a televíziómat,a fridzsidert, a villanyborotvát, az írógépet, a bőrtáskát és a nejem esernyőjét.

Igaz, még hátra van a fényképezőgép és a magnetofon, de ezeket szándékosan hagytam a legvégére.

(Oroszból fordította:

Barabás Péter)

„AUTÓ-STOP"

A nyár a felkéredzkedések idénye. Az ember (főleg a leány) kiáll az országút szélére és igyekszik felkéredzkedni valamelyik félig üres gépkocsira. Az eredmény: számos humoros rajz és rendőri hír. A „Daily Mirror" egy sereg tanácsot ad fiatal leányoknak, akik „autó-stop"-pal óhajtanak közlekedni, s akiket magyarul nyugodtan potyautasoknak nevezhetünk. Az ifjú női potyautasok jól tudják, hogy csinos voltuk és kihívó öltözetük a legtöbb esetben helyet biztosít nekik egy férfi által vezetett gépkocsiban. A folytatás azonban nem mindig zavartalan. A lap azt tanácsolja a leányoknak, hogy csak kettesével kérjenek helyet egy idegen gépkocsiban, szolidan öltözködjenek, ne üljenek be egy olyan gépkocsiba, amelyben két, vagy több férfi tartózkodik, s ha baj van, torkuk szakadtából sikoltsanak. És a védtelen gépkocsivezetők? Az egyik elmondta hogy egy befogadott leány tíz fontot követelt tőle, mert ellenkező esetben feljelenti őt erőszakoskodásért. A megoldás? Autóbusz, vonat, gyalogséta.

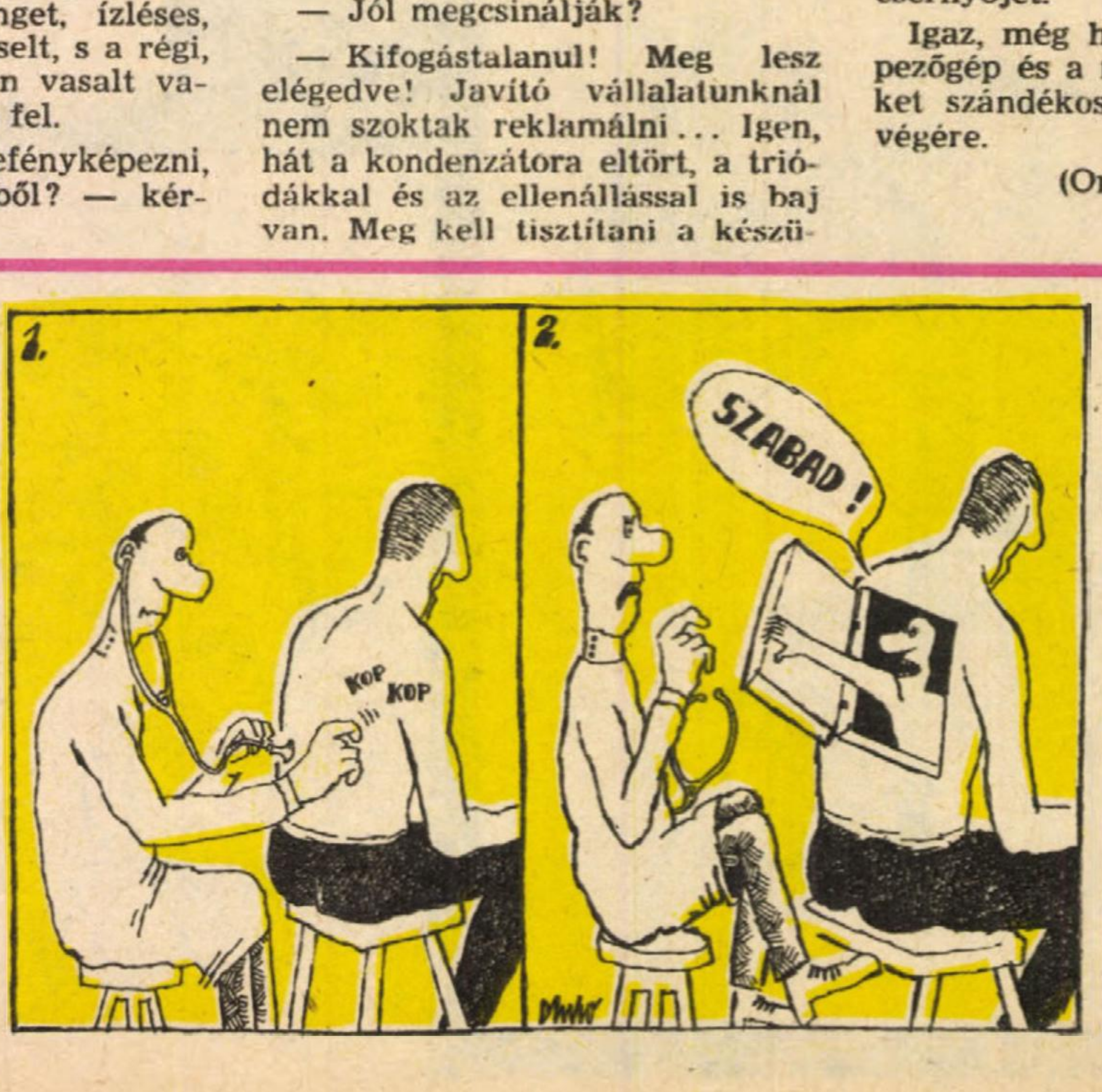

MEGLEPETÉS AZ ORVOSNÁL

NEM IGAZI A NYARALÁS...

AUTOSZIFON NÉLKÜL!

GYÁRTJA:
A
HŰTŐGÉPGYÁR

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

NYÁRON IS VÉDI A TORKÁT...

...A NEGRO GYÓGYCUKORKA!

A
CSEMEGE ÉDESIPARI
GYÁR TERMÉKE

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

A Szegedi Konzervgyár pavilonjában is mindig sok a látogató

Mindig?!

(A „Délmagyarország" c. lapból ollózta Fehér Károly, szegedi olvasónk)

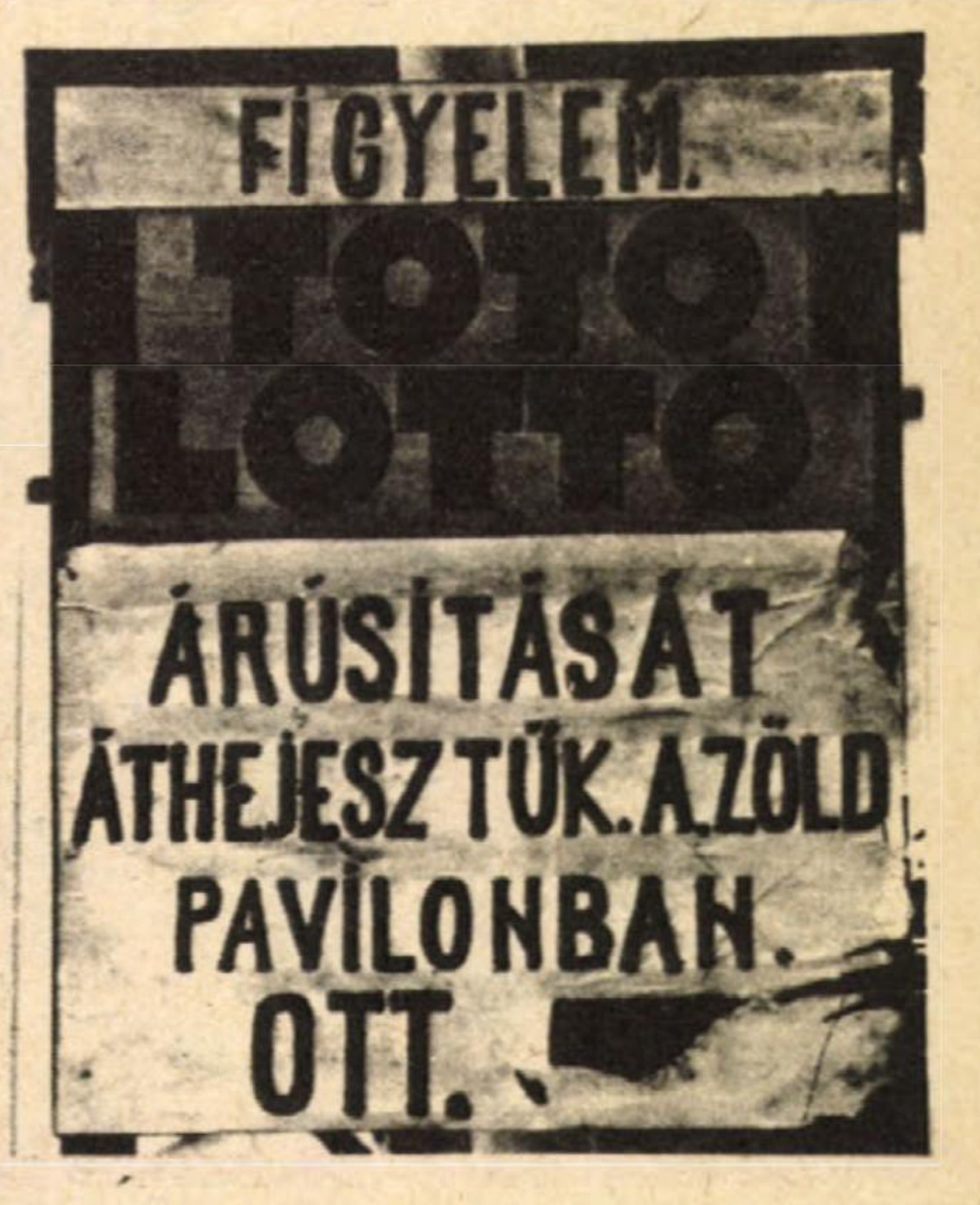

FIGYELEM. TOTÓ LOTTÓ ÁRUSÍTÁSÁT ÁTHEJESZTŰK. A ZÖLD PAVILONBAN. OTT.

Aszt a kutyafályát!

(A nyíregyházi piacon észlelte Mikita Sándor)

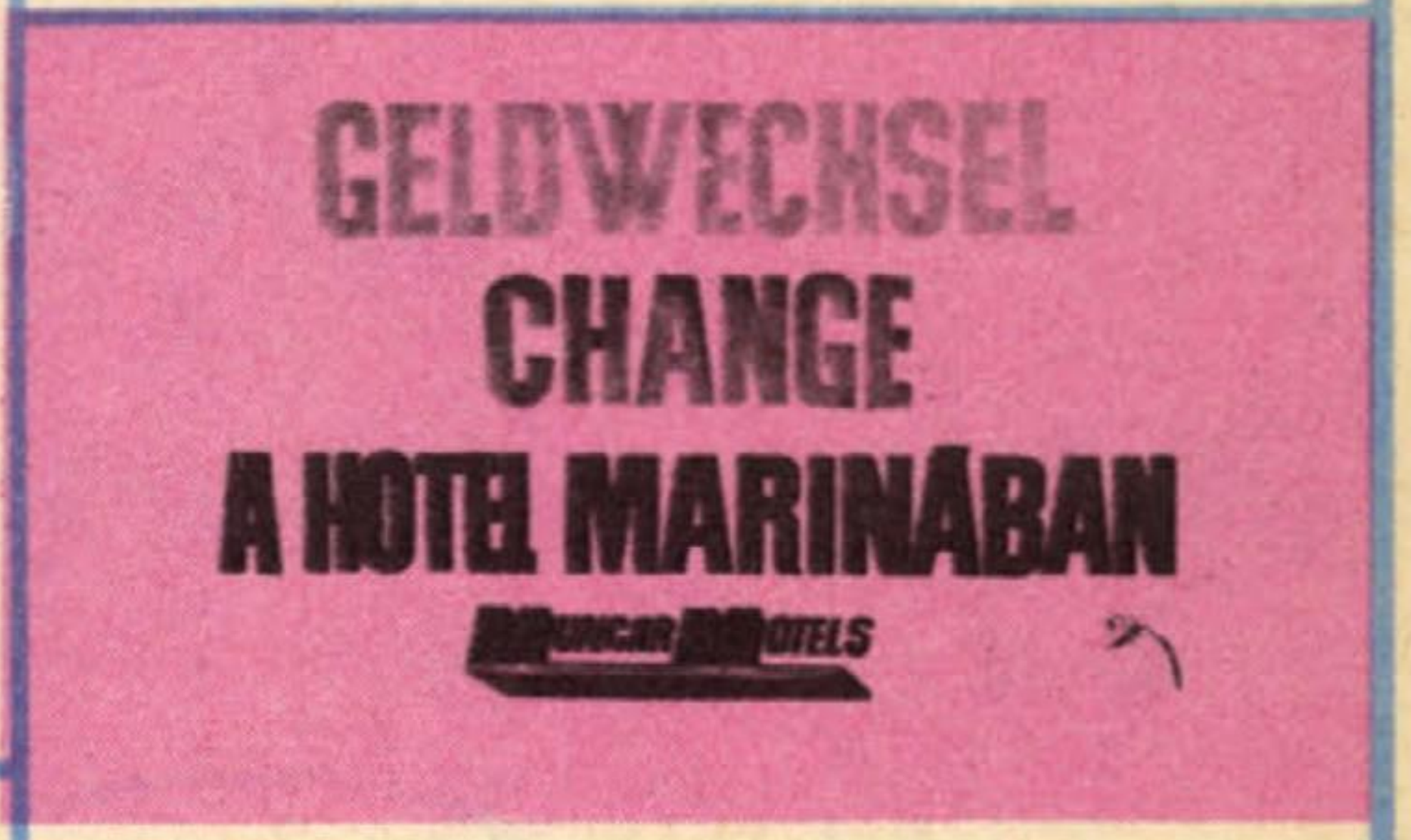

GELDWECHSEL
CHANGE
A HOTEL MARINÁBAN
HUNGAR HOTELS

Nyelvlecke külföldieknek. A névelő és a rag már magyar — a lényeg még világos.

(Balatonfüreden fotózta Tarján Annamária)

„Kipusztul" a tbc, a MÁV és „háza tája"

A MÁV-ért kár lenne!

(A Vas Népe c. lapból ollózta Piriti Károly csöglei olvasónk)

SZILÁNKOK

TITKÁRNŐ

X. mellett legfeljebb két évig marad meg egy titkárnő. Aztán feleségül veszi, és kereshet egy új titkárnőt.

FIZETÉSNAP ELŐTT

Brahovácz meséli:

— Tegnap, a zsúfolt 6-os villamoson, érzem, hogy valaki a zsebembe nyúl. Egy borostás arcú férfi volt a tettes. Csendesen így szóltam: „Barátom, másodika előtt egy vasat sem talál nálam. Holnapután próbálja meg újból. Délután öt óra körül mindig ezen a vonalon járok."

BÍRÓSÁGON

— Vádlott, ön nyolc nőnek ígért házasságot, és pénzt csalt ki tőlük. Miért tette?

— A kilencedik nő miatt, aki megígérte, hogy a feleségem lesz, de aztán kiderült, hogy csak a nehezen megszerzett pénzem kellett neki...

BIZTATÁS

— Legyen bátor! Ne féljen egy foghúzástól! — biztatták a jövendő fogorvost a gyakorlati vizsgán.

HIRDETÉS

Társasház építkezéshez keresek olyan szerény igényű szélhámost, aki csak 10 ezer forinttal csap be.

VÁMVIZSGÁLAT

Y. olaszországi turistaútjáról egy kiadós náthát hozott magával. De simán átcsempészte a határon.

Galambos Szilveszter

ŐSZINTE LEÁNYKÉRÉS

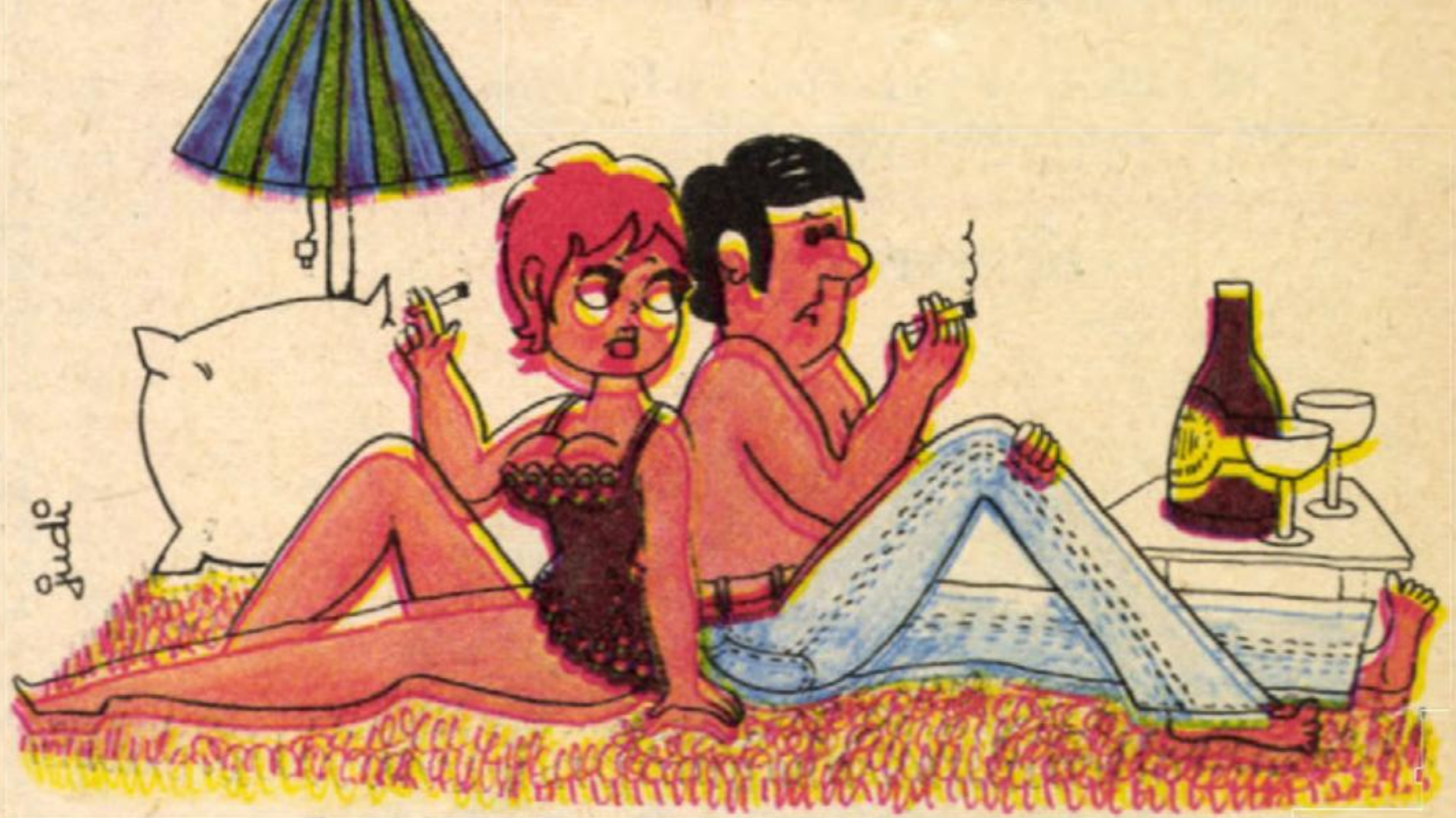

– Tudnál a háztartási alkalmazottam is lenni?

A KÜLÖNC

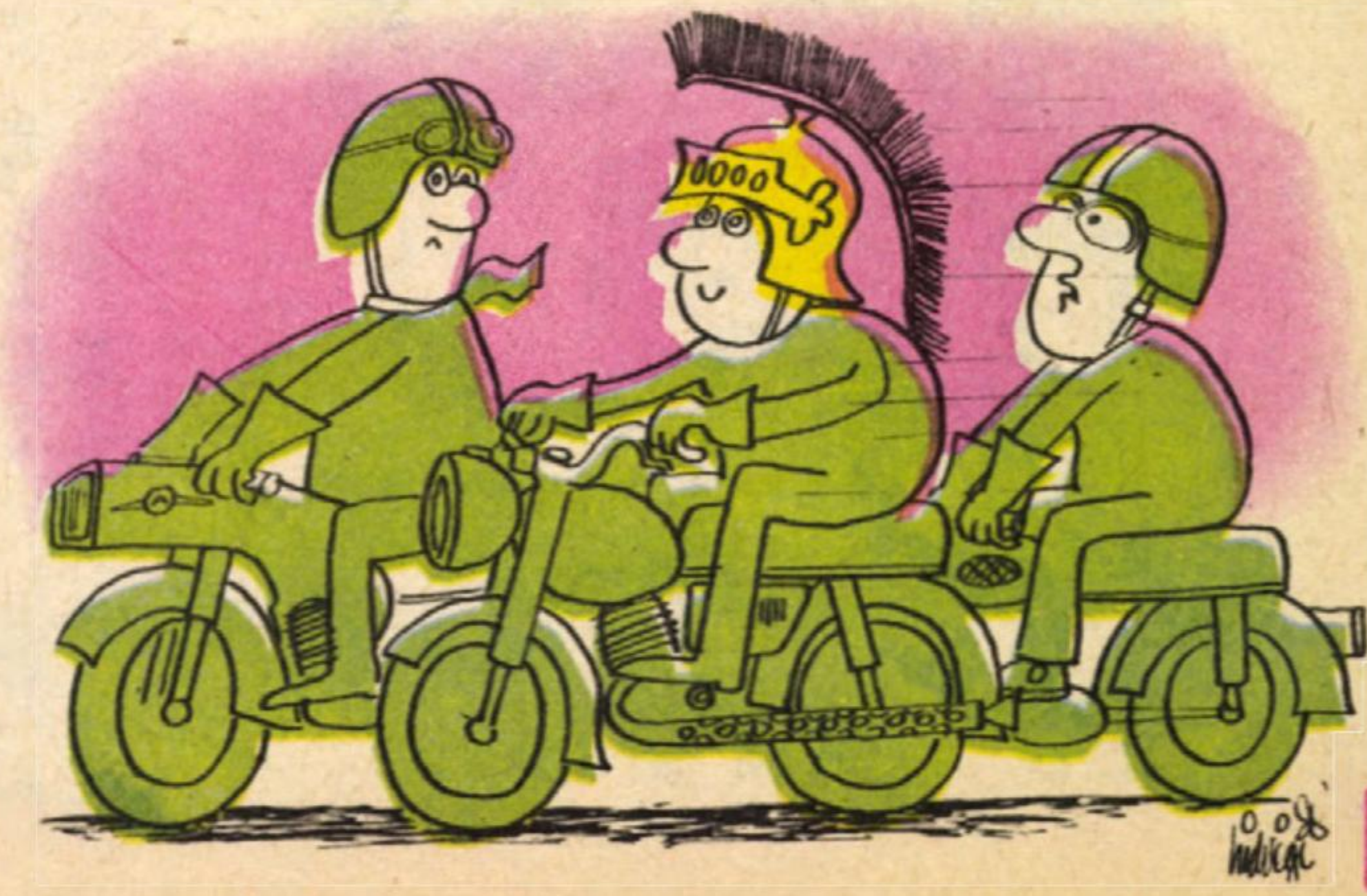

TUDOMÁNYOS EREDMÉNY

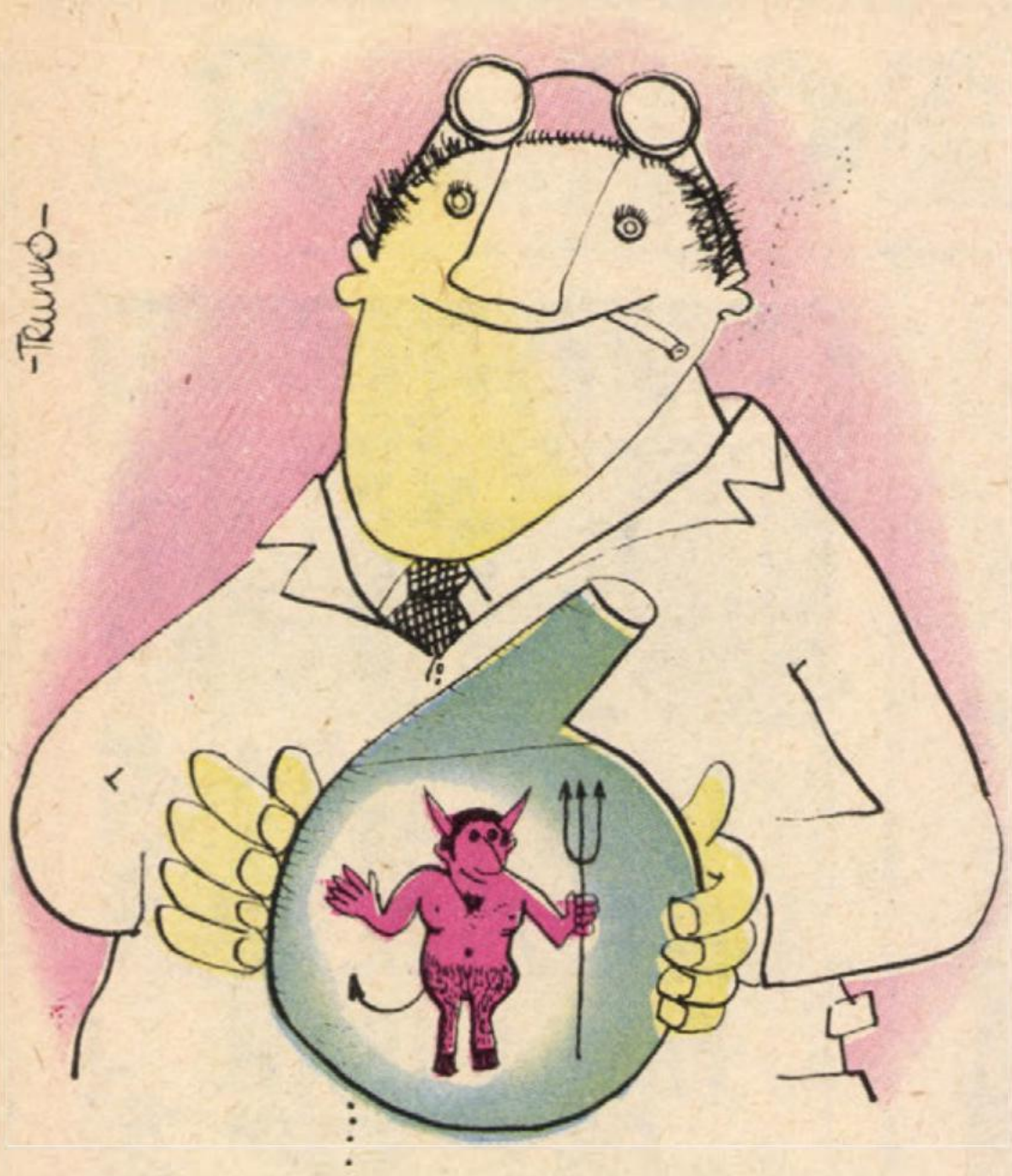

PEDÁNS HÁZIASSZONY

– Heuréka!... Heuréka!... Már megint feltörölhetem a tócsát amit csináltál!

ELŐZÉKENY KISZOLGÁLÁS

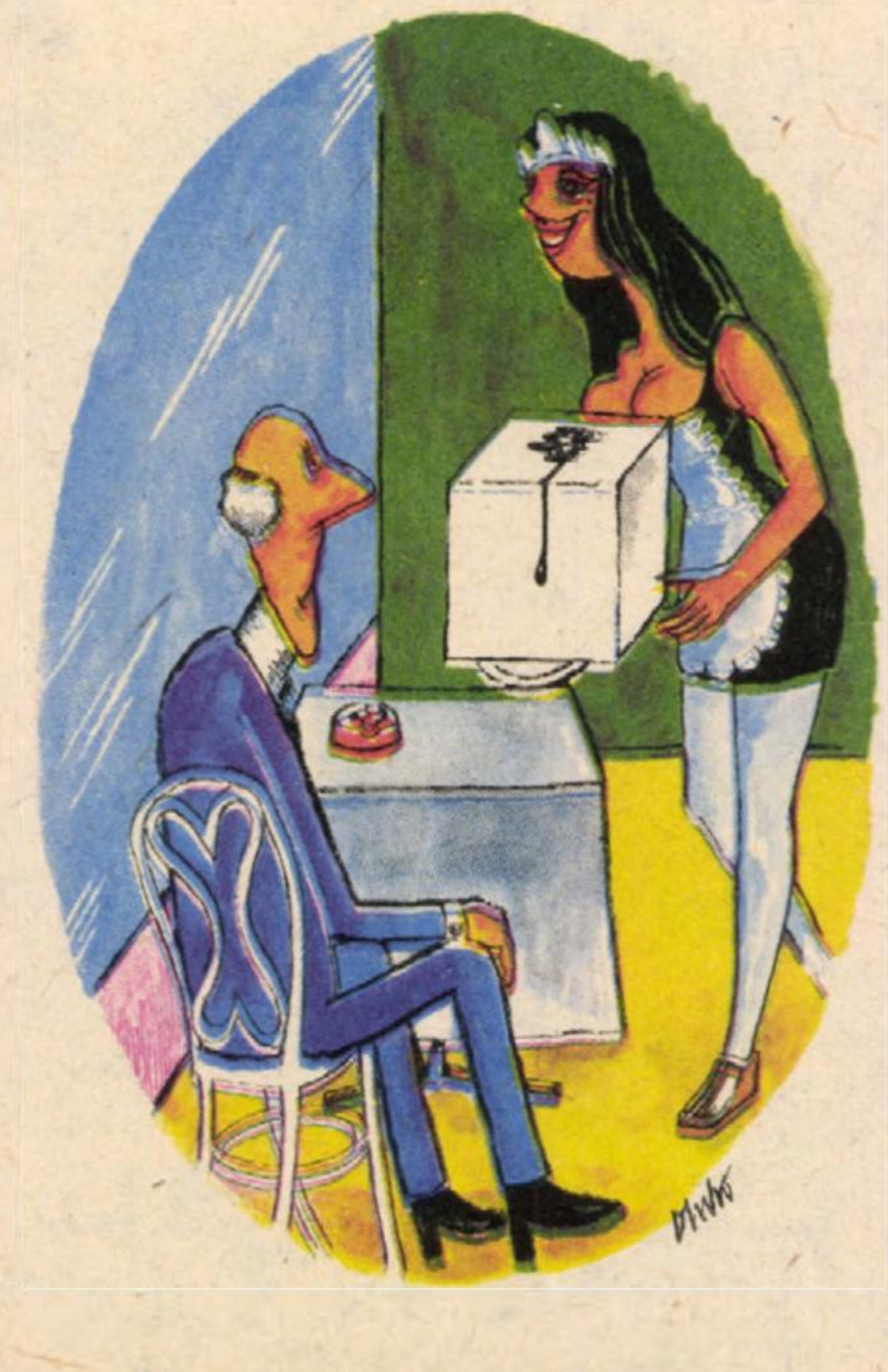

– Ön kért feketét sok cukorral?

Szabály és kivétel

„Minden szabály alól van kivétel!" — idézte egyszer a szólásmondást B. Z., a talpraesett válaszairól ismert újságíró, barátai között. „Igen?" — kérdezte egyik kollégája — „és mi a kivétel az alól a szabály alól, hogy mindnyájunknak meg kell halnunk?" Rövid töprengés után így hangzott a felelet: Vízszintes 1. — Függőleges 18.

Megfejtésként csak B. Z. válaszát kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon, augusztus 21-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 8., Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

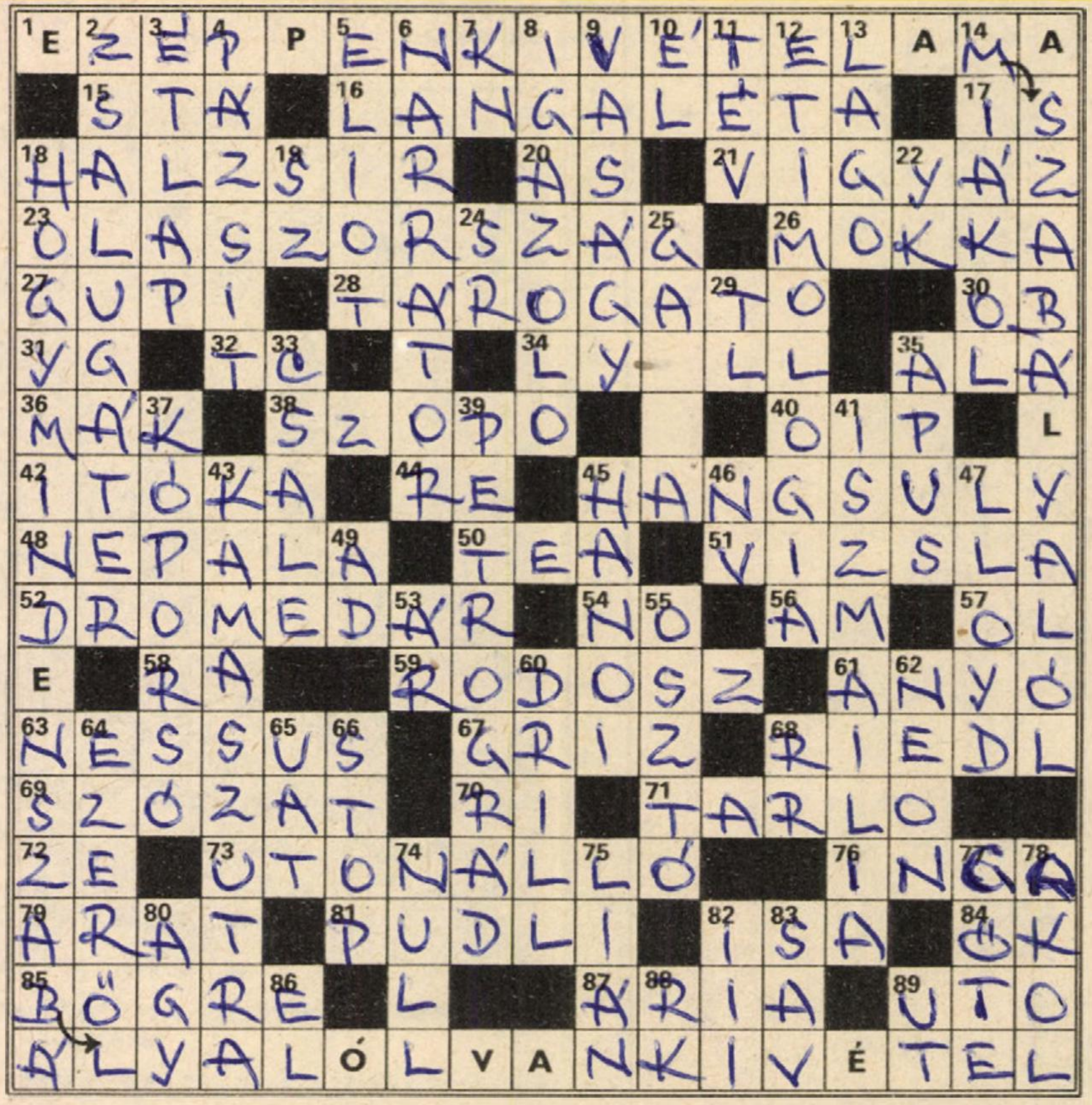

VÍZSZINTES

15. . . . ció (állomás)
16. Nagyon magas emberre mondják
17. „Szintén"
18. Az eszikmók egyik fontos tápláléka
20. Az arzén vegyjele
21. Az óvatos ember
23. Európai állam
26. Jemeni kikötőváros (és egy cukorforma neve is)
27. Akváriumok halacskája
28. Fafúvós hangszer
30. Szibériai folyó
31. A fordítottja kettős mássalhangzó
32. „Törvénycikk" rövidítése
34. Angol geológus, a modern földtani kutatás megalapítója
35. Névutó
36. Tésztára való
38. A csecsemő jelzője lehet
40. O. I. P.
42. Egy kis „nyakolaj"
44. Helyhatározó rag
45. A magyar nyelvben az első szótagon van
48. Csehszlovák korcsolyabajnok
50. Ital
51. Kutya-fajta
52. Egypúpú teve
54. Buzdítószó
56. Az americium vegyjele
57. A disznó lakása
58. A vízszintes 44. párja
59. Görög sziget Kis-Ázsia partjai előtt
61. Idősebb néni
63. Annak az ingnek a neve, amely Heraklészt a halálba kergette
67. Tejbe is főzhető
68. Irodalomtörténész professzor, Gyulai Pál utóda (1856—1921)
69. Írta: Vörösmarty Mihály
70. Bőg
71. A gabonaföld aratás után
72. . . . ppelin
73. Börtönbe vele!
76. Ide-oda leng
79. „Betakarítja a búzát"
81. Kutya-fajta
82. A Halotti Beszéd legismertebb szava
84. Névmás többese
85. Ivóedény
87. Operákban van
89. A vízszintes 73. eleje

FÜGGŐLEGES

2. Többnyire falusi ház ablakán látható
3. Vendéglőben olvasmány
4. Gyepszőnyeg
5. Nobel-díjas angol költő és író
6. Modern színdarabok szereplője
7. Az akna közepe
8. Ilyen jelentést nem jókedvében ír az ember
9. Nem valami elegáns bútordarab
10. A kés kelléke
11. Ilyen eszme is van
12. A szavak eredetével foglalkozó tudomány
13. Tó — olaszul
14. A macskára mondják
19. Kettős mássalhangzó
22. Y. K.
24. . . . évizavi
25. Kikötőváros Rómától délre
29. T. L.
33. Vajon csal?
35. A családfő beceneve
37. Az utolsó pihenőhely
39. Leningrád neve volt 1914-től 1924-ig
41. Város a Szuezi csatorna mellett
43. A szerelemre vonatkozó ismeretek híres könyve (szanszkrit)
45. Azsiai főváros
46. Nemzeti Vállalat
47. A világ legnagyobb biztosítási monopóliuma (angol)
49. A jótékony ember
53. Szerszám és értékjelző
55. Egy számtani alapműveletben szerepel
60. Kemény fegyelem
62. A nemesgázok közé tartozó kémiai elem
64. Elég nagy telek, ami ennyi
65. U. A. T.
66. Sürgönyökben a pontot helyettesíti
68. Azonos betűk
74. A gólnélküli döntetlen egyik fele
75. Kapaszkodó növény
77. A kétéltűek rendjébe tartozik
78. Állati férőhely
80. A koponyában van
82. Azonos magánhangzók
83. Maró folyadék
86. Igekötő
88. Vallás rövidítése
89. A közlekedés kelléke

MIT FELELT G. B. SHAW?

A megfejtés:

— Igaz, hogy a kedden kötött házasságok boldogtalanok?

— Igen. Mért lenne a kedd kivétel?

A háromszor 100 forintos jutalmak nyertesei:

Varjas Margit, Bp. XII., Tarpatak u. 1.

Bágyoni György, Bp. IX., Ferenc krt. 6. III. 2.

Laky Józsefné, Szada, Arany J. u. 14.

igenmértlenneakeddk
golyostoll örmény i
al edz roma jeti év
zirzen nyenyere oké
hárs évad d dizőz t
otti lé giap gerome
g nullaegy boronál
yes é sol po
asztag trónol
kétely ag ind
esoes l erato
d j okor gog
drazsé gigant
e ya ss tarha
ne jazz email
kié pakli da
ö kibérelni n
trio nkc neo
öttházasságok

OLVASOM HOGY...

1

Ismét divat a kerékpár!
Mondta is már derék párom:
troli helyett furikázzunk
télen-nyáron kerékpáron!...

Jelmondata lett e kornak:
karikázzon karakánul!
biztosabban áll a lábán,
ha a saját kerekén ül...!

2

A mesekönyv sajnos, drága.
(Ezt a mesés témát rimmel
jobban győzöm, mint a versenyt
Andersennel, avagy Grimmel...)

Sok szülő a gyermekéhez
este így szól: drága kincsem,
célszerűnek tartom, ha már
most megtudod: mese nincsen!...

3

Görög teknős kapható az
állatkerti bazárban.
Én is veszek, remélem, hogy
megegyezünk az árban...

Pulim, sünöm, csókám mellé
a teknőcöt bezárom,
így lesz nekem kert nélkül egy
„állati jó" bazárom...

Szilágyi György

* * *

A VICCMESÉLŐ

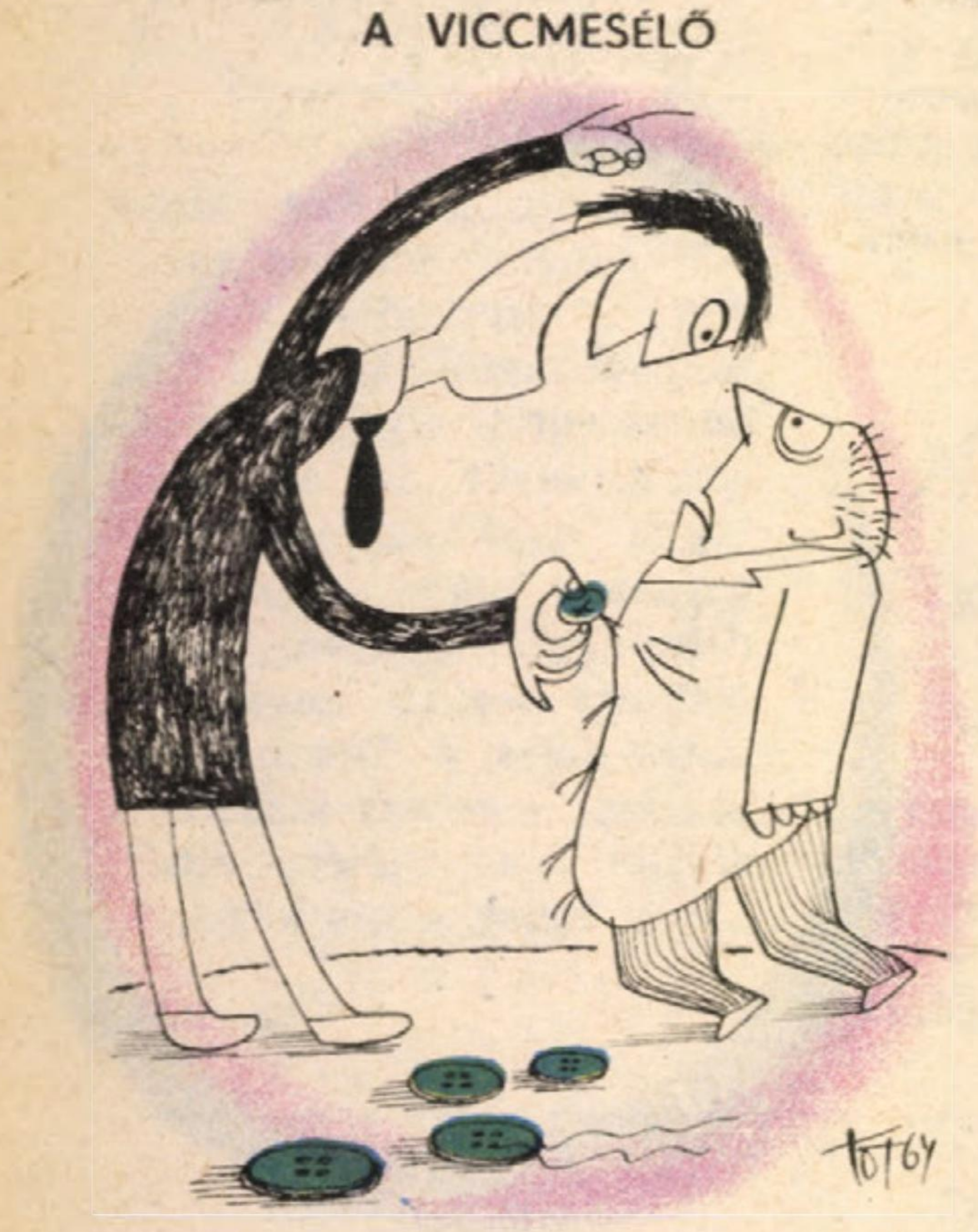

– Na, még ezt az egyet hallgasd meg!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, •142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 72.2337/2-33 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

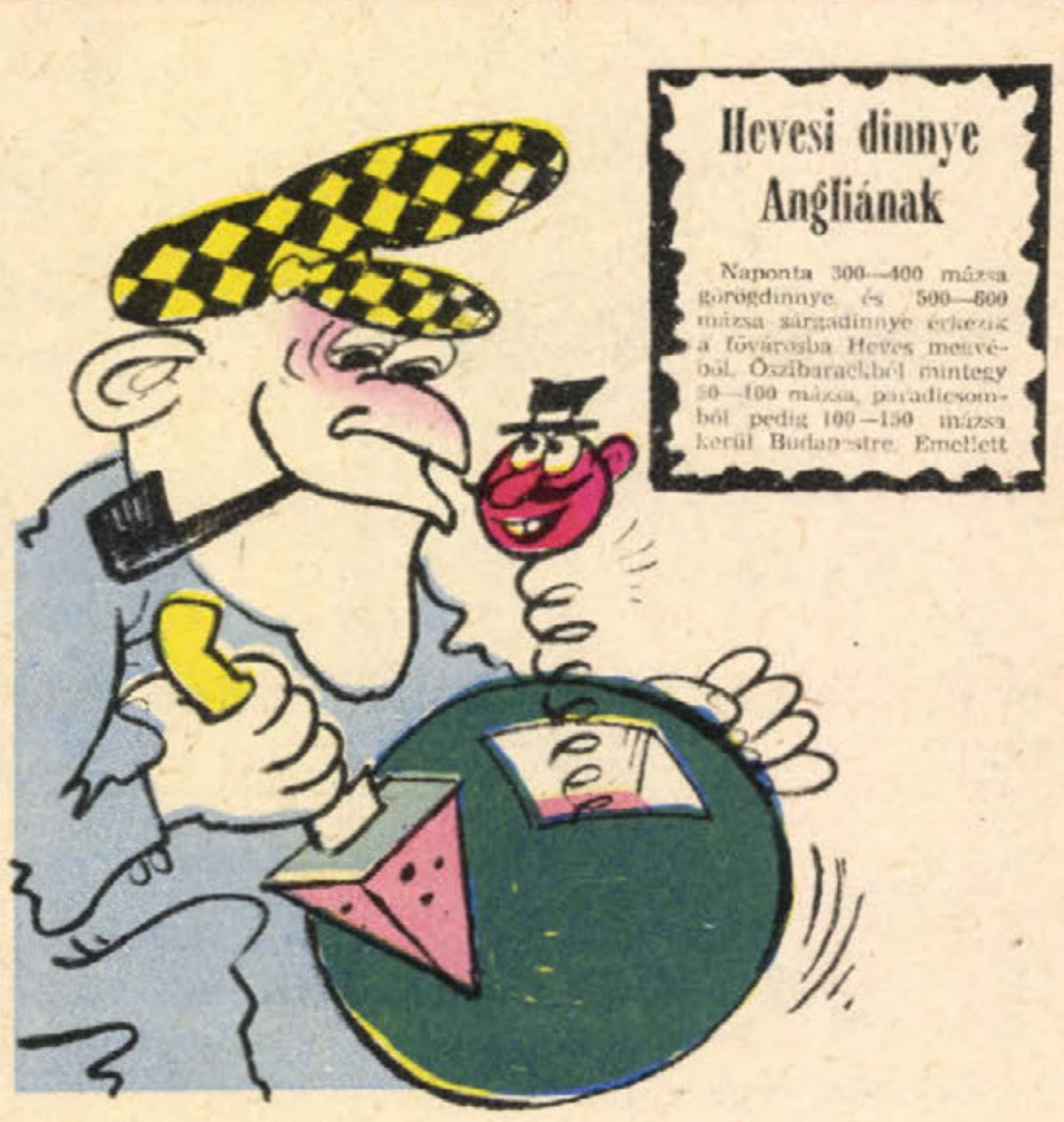
Hevesi dinnye Angliának
Naponta 300—400 mázsa görögdinnye és 500—600 mázsa sárgadinnye érkezik a fővárosba Heves megyéből. Őszibarackból mintegy 50—100 mázsa, paradicsomból pedig 100—150 mázsa kerül Budapestre. Emellett

– Egészségére, szőr!

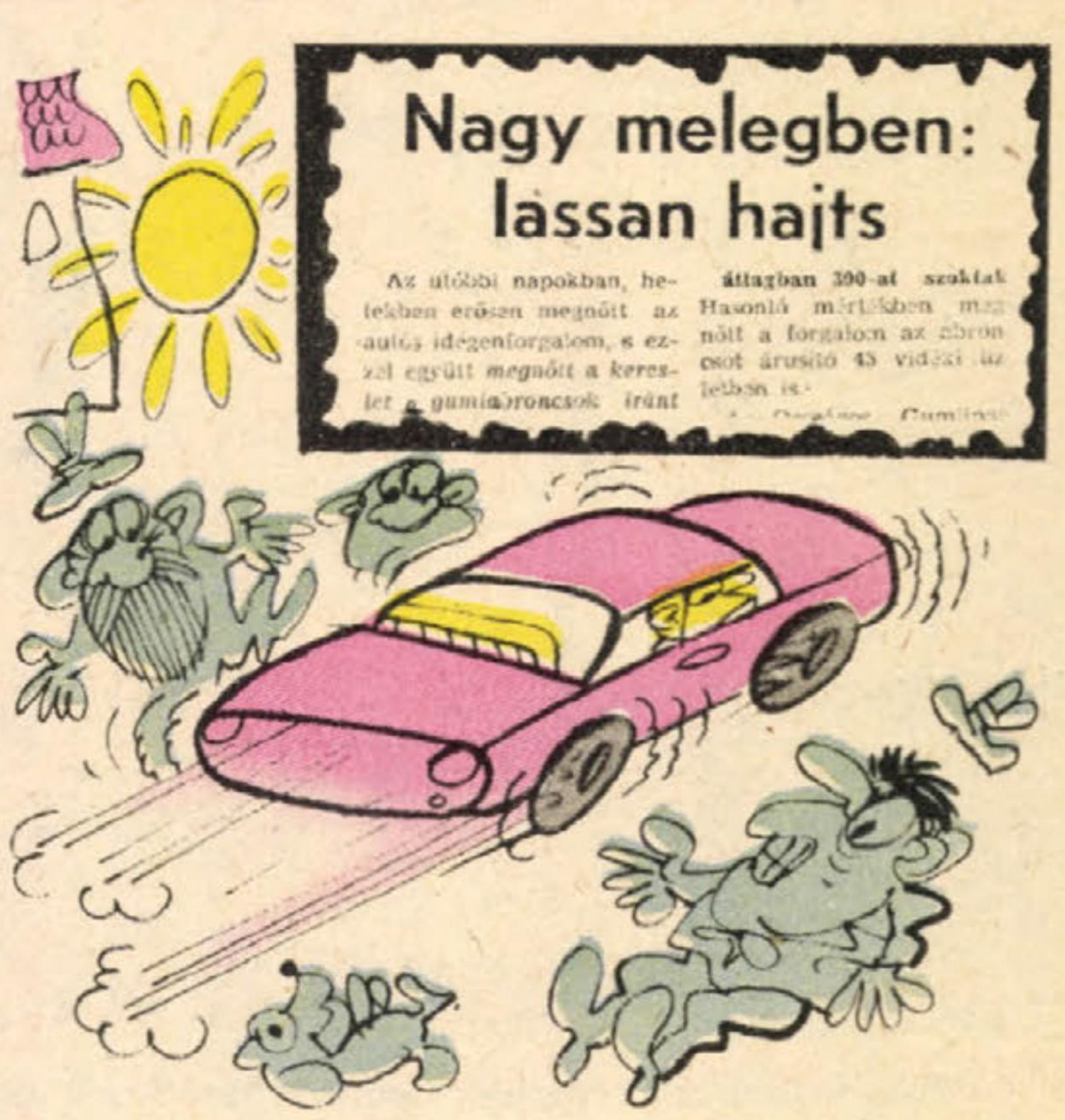
Nagy melegben: lassan hajts
Az utóbbi napokban, helyekben erősen megnőtt az autós idegenforgalom, s ezzel együtt megnőtt a kereslet a gumiabroncsok iránt
átlagban 300-at szoktak. Hasonló mértékben megnőtt a forgalom az abroncsot árusító 45 vidéki üzletben is.

– Jó ég, hogy hajthat ez hidegben?!

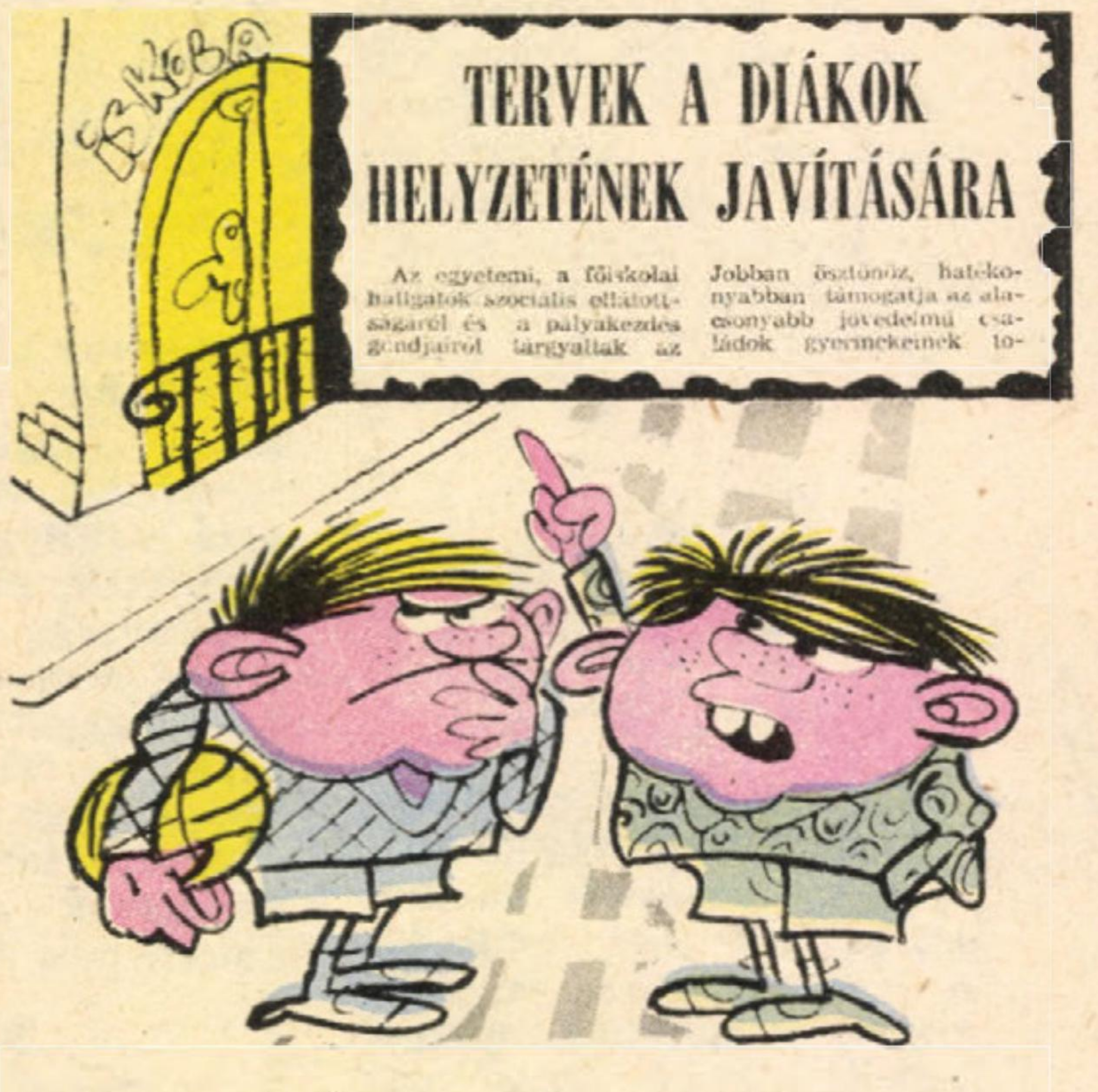
TERVEK A DIÁKOK HELYZETÉNEK JAVÍTÁSÁRA
Az egyetemi, a főiskolai hallgatók szociális ellátottságáról és a pályakezdés gondjairól tárgyaltak az
Jobban ösztönöz, hatékonyabban támogatja az alacsonyabb jövedelmű családok gyermekeinek to-

– Vigasztalnak, mert három hét múlva kezdődik az iskola...

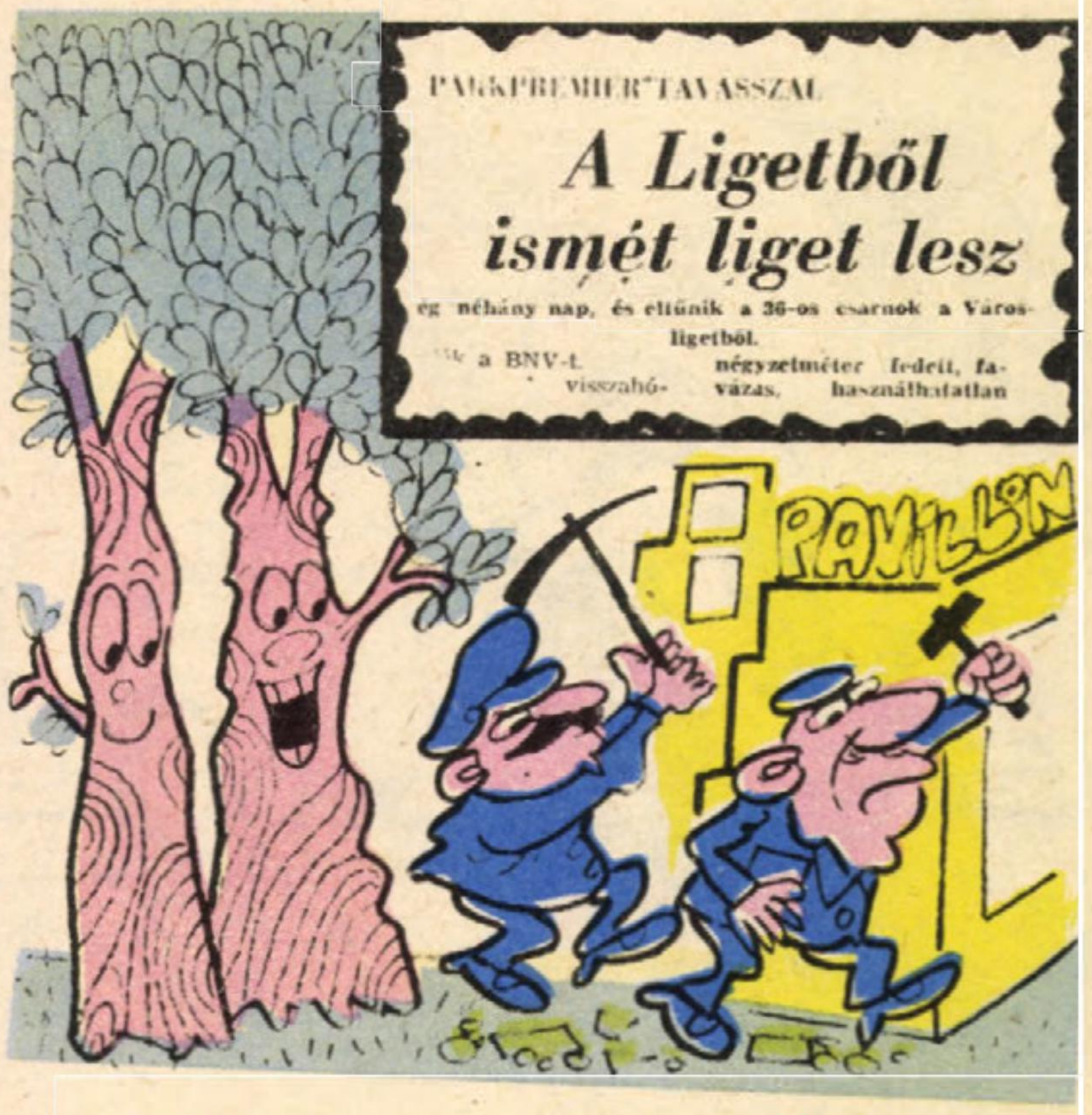
PARKPREMIER TAVASSZAL
A Ligetből ismét liget lesz
ég néhány nap, és eltűnik a 36-os csarnok a Városligetből.
a BNV-t visszahó- négyzetméter fedett, favázas, használhatatlan
PAVILLON

– Végre egyszer azt is megértük, hogy a házakat vágják ki és mi maradunk!

FIGYELMES FÉRJ

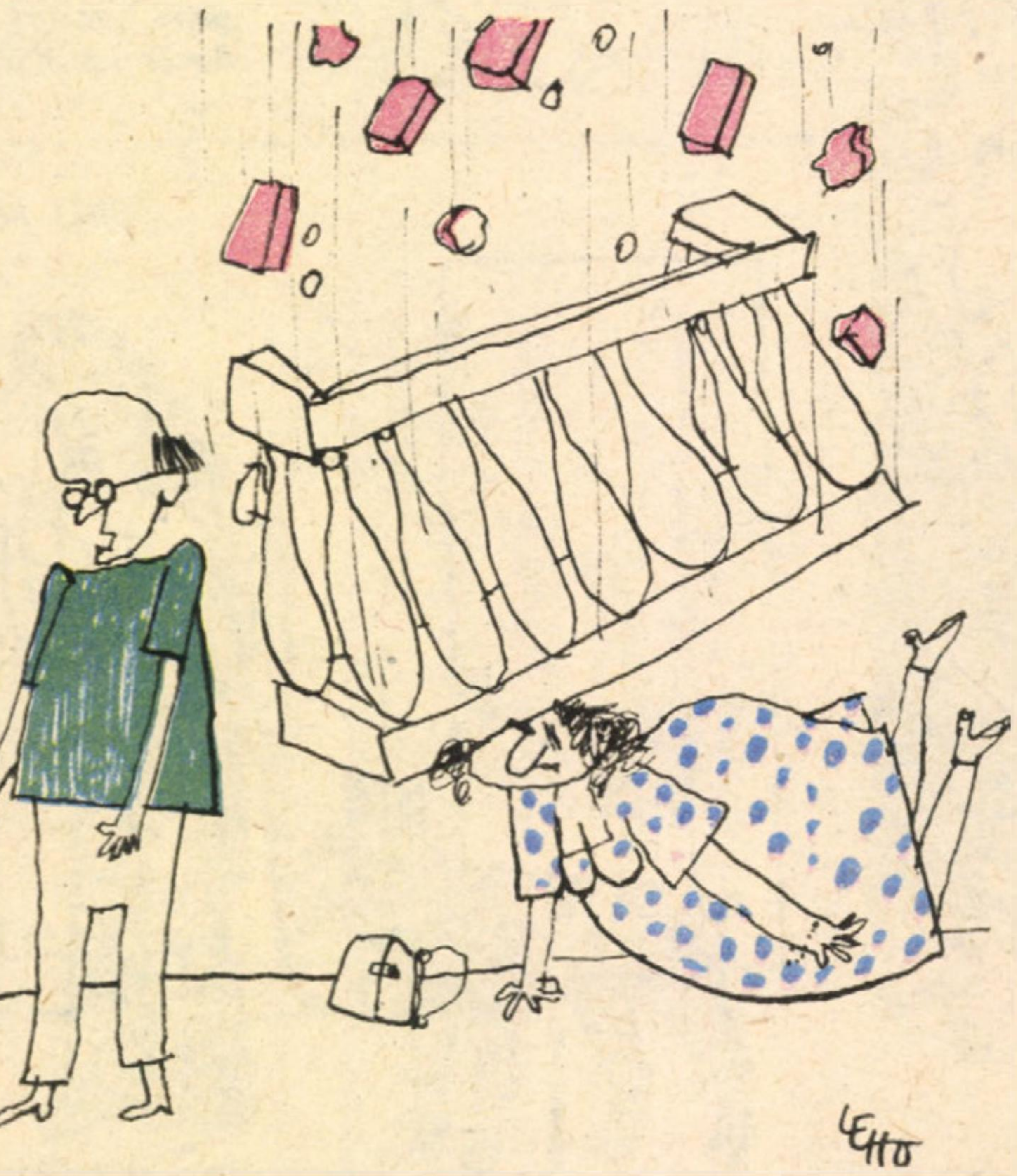

– Mondd meg, ha nincs kedved sétálni, de ne nyafogj folyton!...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek. Egy újszülöttnek minden vicc új.

A telefonautomatánál sokáig lapozgat a telefonkönyvben egy hölgy. Kint már többen türelmetlenül várakoznak. Végül is egyik úr beszól: „Talán nem találja a számot, kedves asszonyom? Megengedi, hogy segítsek önnek?"
„Ó, dehogy — felel a hölgy — nem is akarok beszélni, de felkértek, hogy legyek egy kisfiú keresztanyja, és most keresek egy szép nevet a számára."

*

— Rettenetes fogfájásom van. Nem tudom megszüntetni.
— Erre van orvosság. Tegnap nekem is fájt a fogam, és mikor hazamentem, a feleségem megcsókolt, megvigasztalt, és csakhamar elmúlt a fogfájásom. Próbáld ezt meg te is!

— Nagyszerű, meg fogom próbálni. A kedves feleséged otthon van most?

*

Egy válási perben a házaspár nem tudott megegyezni abban, hogyan osszák el három gyermeküket — kétfelé. Végre a dühös feleség így kiáltott fel:

— Jó, várjuk meg, amíg négy gyermekünk lesz!

A bíróság egyhangúlag elfogadta a javaslatot.

SZAKÁLLAS DOKTOR

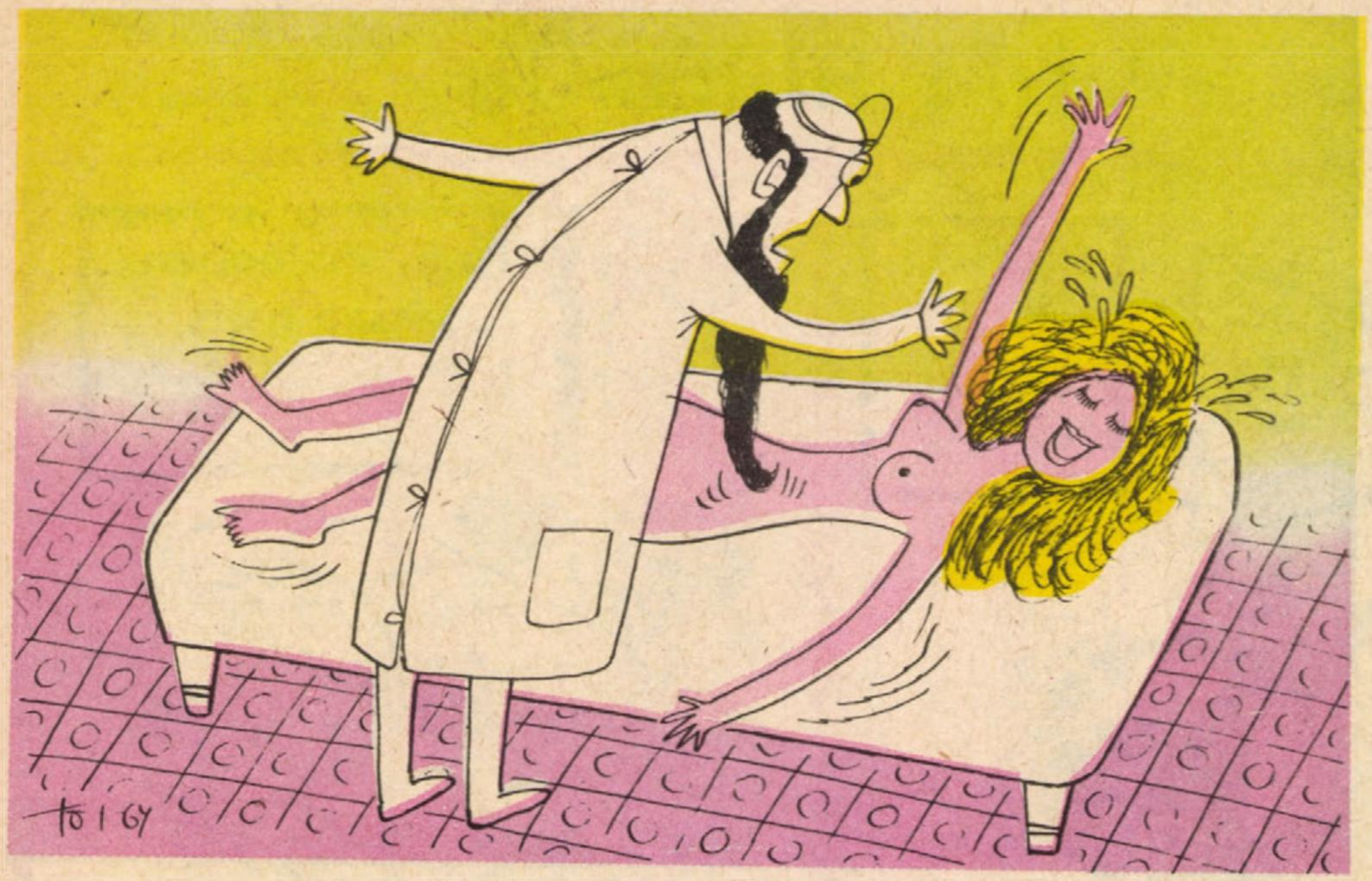

– Asszonyom, az orvostudomány tehetetlenül áll az ön nevetési ingere előtt . . .

AZ ÁLLATKERTBEN

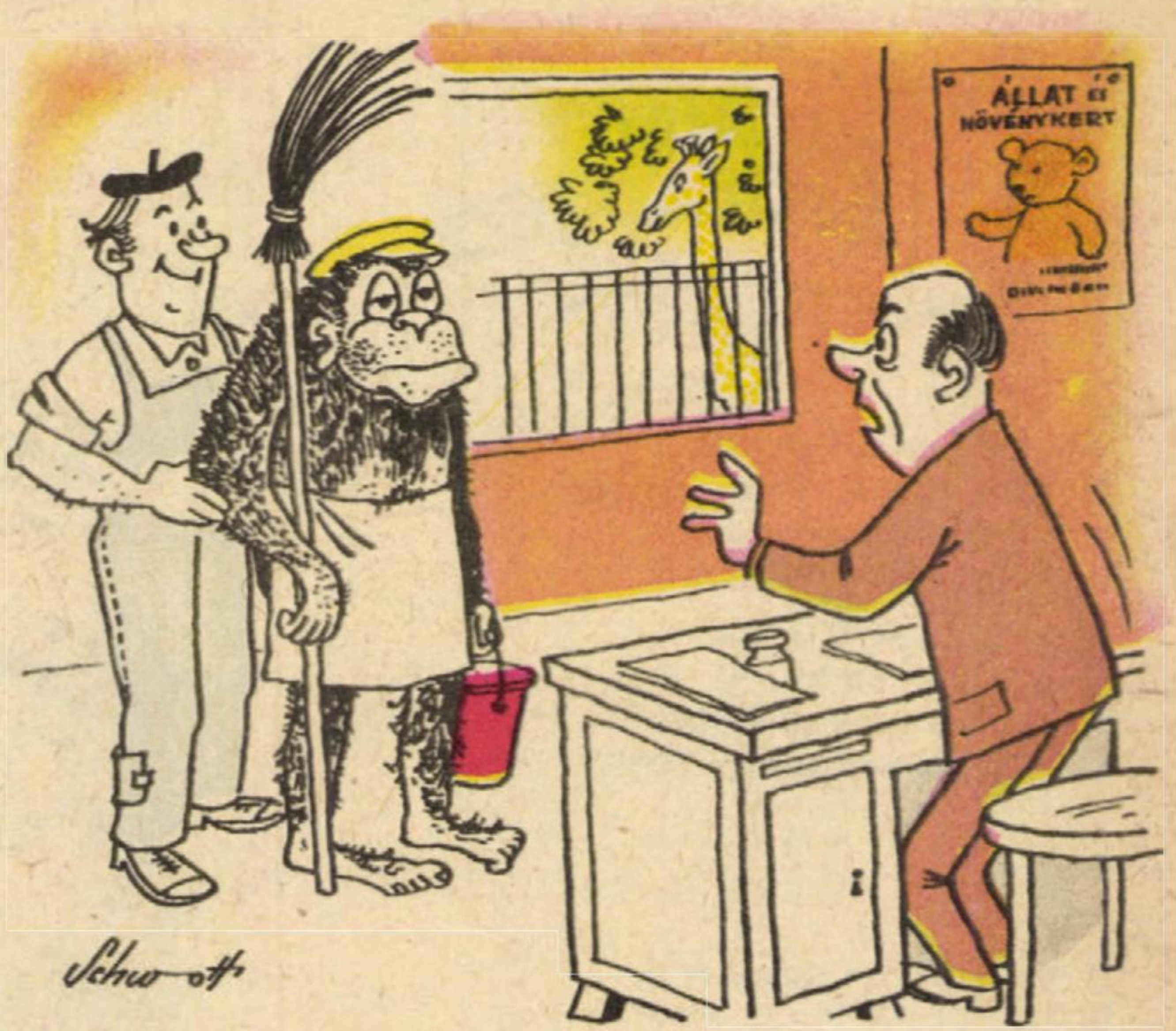

– A szabadságom alatt ő fog helyettesíteni . . .

MINDENKINEK MEGVAN A MAGA KERESZTJE

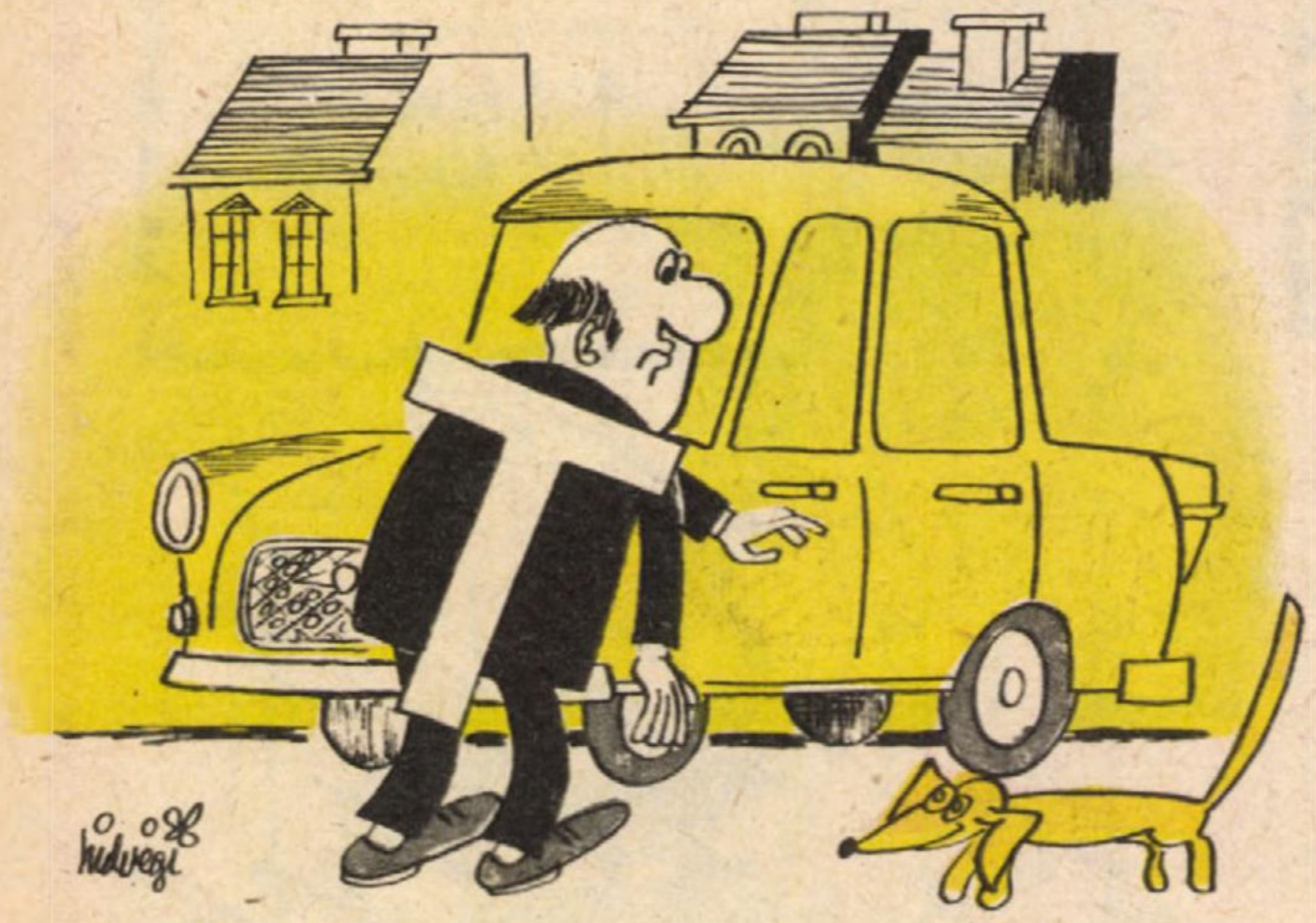

* * *

ÉJFÉLI LÁTOGATÓ

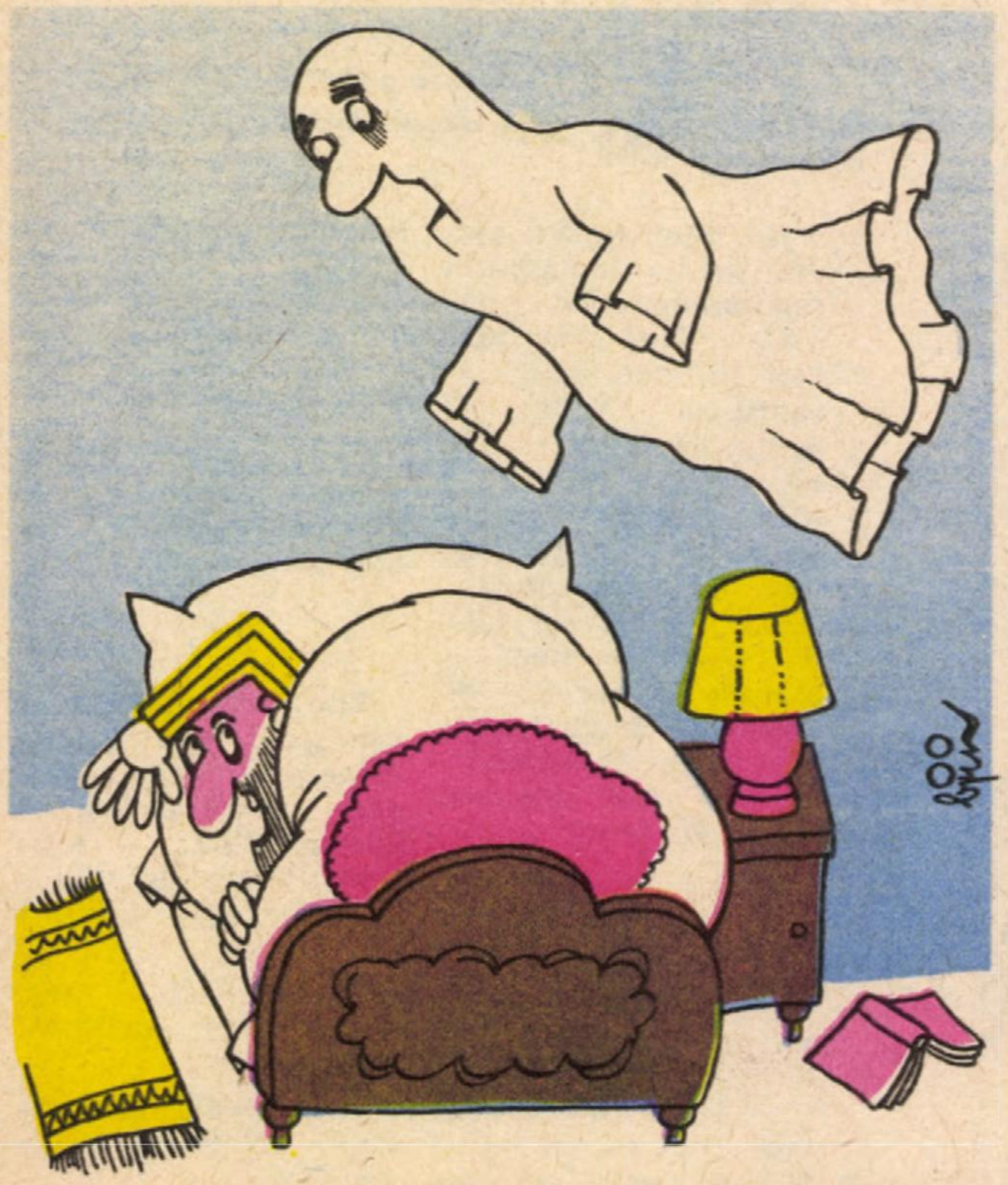

– Bocsánat, építésvezető úr, mikor kísérthetek már az épülő társasházunkban? . . .

tribün

Juan Manuel Fangiót, az autóversenyzés ötszörös világbajnokát legutóbb csak a példásan gyors műtéti beavatkozás mentette meg az életnek. Egy bankett során a torkán akadt a csirkecsont. Veszélyes sportág!

Karl Born svájci tízpróbázó szívszaggató hajrá arán verekedte be magát az olimpiai csapatba. A verseny után megkérdezték: a tízpróba melyik számát szereti legjobban? „Egyiket sem — mondta — az egész tízpróbában egyetlen gyönyörű pillanat van. Amikor az ember verseny után a zuhany alá áll.”

Cassius Clay Casablancában egy bemutató során megverte a mali Sounkalát. A meccset követő sajtóértekezleten megkérdezték: mi az oka, hogy szerénysége — enyhén szólva — nem képezi közbeszéd tárgyát? „Ez úgy van, kérem — válaszolt csendesen —, hogy aki olyan szép, okos és tehetséges, mint én, annak nagyon nehéz szerénynek lennie.”

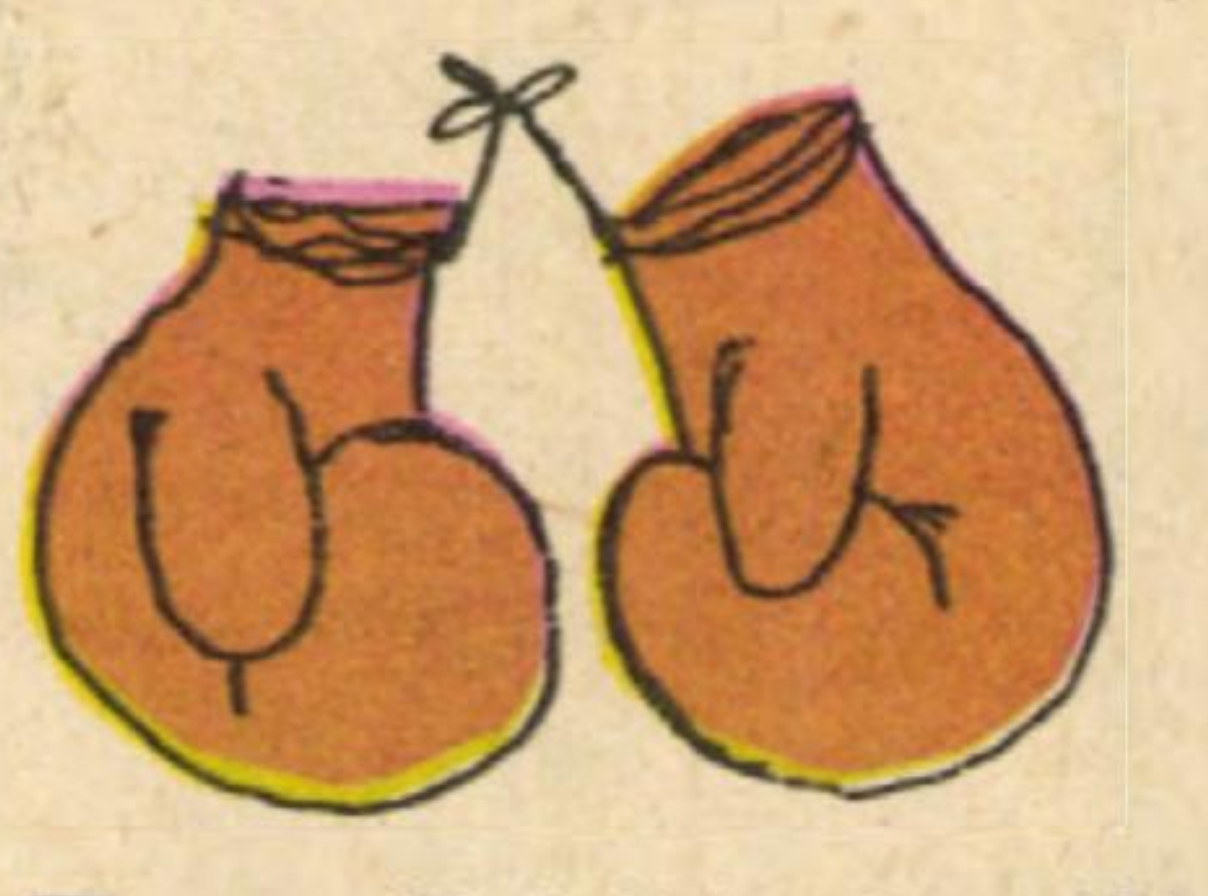

Egy újságíró interjút kért Robyn Smithtől, a világ legjobb női zsokéjától. „Miért tőlem? — kérdezte az ifjú hölgy, példás szerénységgel. — Miért nem inkább a többiektől? Arline Ditmoretól, vagy Donna Hillmanntól?” „Donna Hillmann? — kapta fel a fejét a riporter. — Az az a roppant csinos?” „Nem kérem, a roppant csinos az én vagyok!”

Graham Tiso, az angol Mount Everest expedíció szervezője néhány magnókazettát kért az EMI lemezcégtől, olyan számokkal, amelyet az expedíció tagjai majd szívesen hallgatnak a nagy hegy jeges délnyugati lejtőjén. Érkezett egy csomó anyag, Sinatra dalai, a Beatles muzsikája — és egy közismert részlet a Bohéméletből: „Mily hideg e kis kéz . . .”

(p. p.)

IGAZI ÁLLATBARÁT

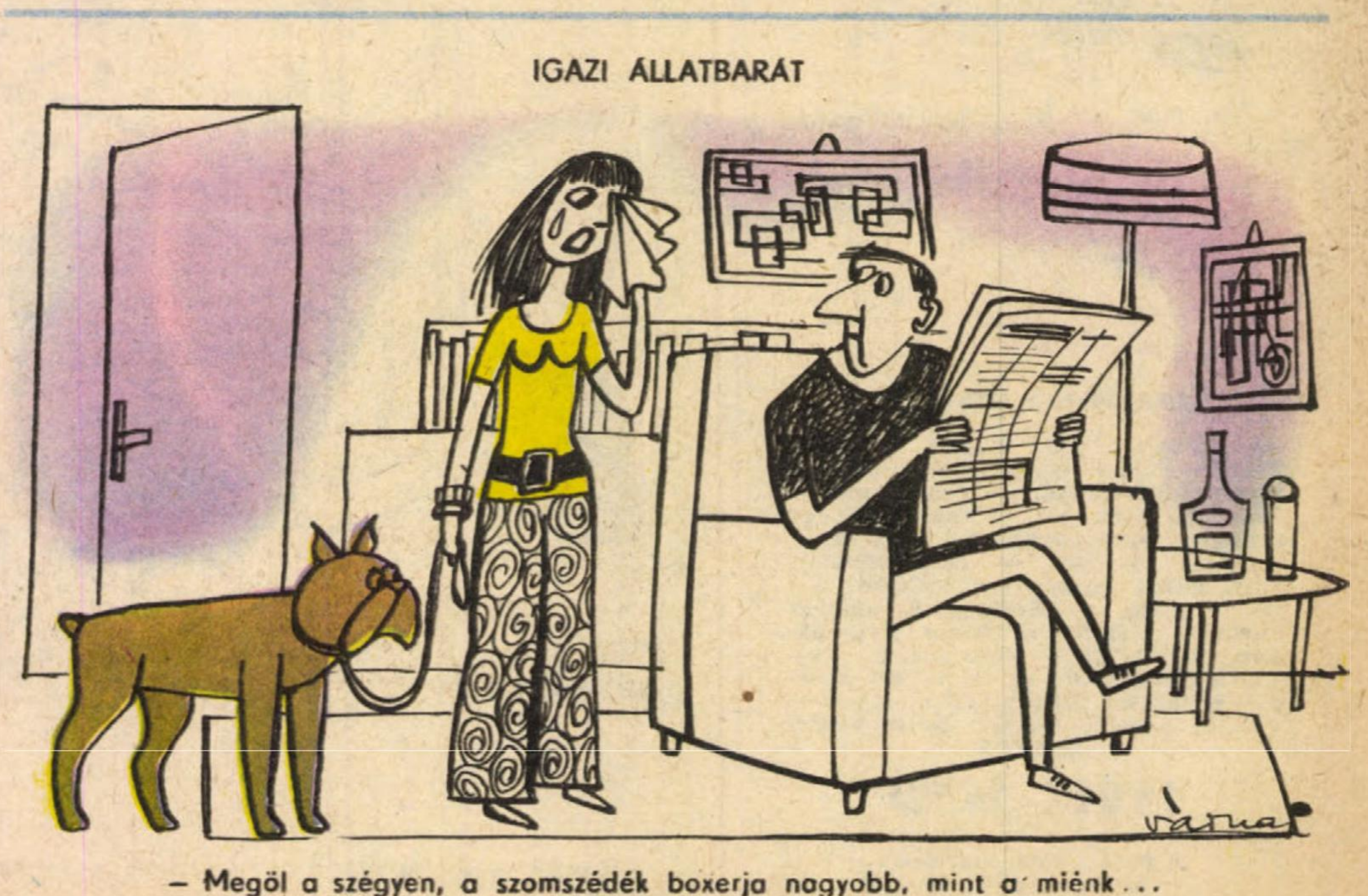

– Megöl a szégyen, a szomszédék boxerja nagyobb, mint a miénk . . .